

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 30. april 2015

-ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTEMENTET	9
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	9
Vedlegg VI Trygd	9
32013R1372 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1372/2013 av 19. desember 2013 om endring av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger og Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004.....	9
32014R1368 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1368/2014 av 17. desember 2014 om endring av Europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger og kommisjonsforordning (EU) nr. 1372/2013 om endring av forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger og Europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004.....	10
-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	11
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	11
Vedlegg XX Miljø	11
Kapittel I Allment.....	11
32014D0256 Kommisjonens vedtak 2014/256/EU av 2 Mai 2014 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til bearbeidede papirprodukter.....	11
32014D0312 Kommisjonens vedtak 2014/312/EU av 28. mai 2014 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerke til innendørs og utendørs maling og lakk.....	11
32014D0313 Kommisjonens vedtak 2014/313/EU av 28. mai 2014 som endrer vedtak 2011/263/EU, 2011/264/EU, 2011/382/EU, 2011/383/EU, 2012/720/EU og 2012/721/EU for å ta hensyn til utviklingen i klassifiseringen av stoffer	12
32014D0314 Kommisjonens vedtak 2014/314/EU av 28. mai 2014 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til vannbaserte varmtvannsberedere.....	12
32014D0336 Kommisjonens vedtak 2014/336/EU av 5. juni 2014 om endring av vedtak 2006/799/EF, 2007/64/EF, 2009/300/EF, 2009/894/EF, 2011/330/EU, 2011/331/EU og 2011/337/EU om å forlenge gyldigheten til miljøkriteriene for tildeling av EU-miljømerket for visse produktgrupper.....	13
32014D0345 Kommisjonens vedtak 2014/345/EU av 6. juni 2014 som endrer vedtak 2012/481/EU om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til trykksaker	13
32014D0350 Kommisjonens vedtak 2014/350/EU av 5. juni 2014 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til tekstilprodukter	14
32014D0363 Kommisjonens vedtak 2014/363/EU av 13. juni 2014 som endrer vedtak 2007/742/EF om varmpumper som er drevet med elektrisitet, gass eller gassabsorpsjon	14
32014D0391 Kommisjonens vedtak 2014/391/EU av 23. juni 2014 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til madrasser	15
32014D0763 Kommisjonens vedtak 2014/763 av 24. oktober 2014 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til absorberende hygieneprodukter	15
32014D0893 Kommisjonens vedtak 2014/893/EU av 9. desember 2014 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til kosmetiske produkter som skylles bort.....	16
-FINANSDEPARTEMENTET	17
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	17
Vedlegg XXI Statistikk.....	17
32014R0842 Kommisjonsforordning (EU) Nr. 842/2014 av 4. juli 2014 endrer 'Prodcom list' av industrielle produkter som fremkommer av Rådsforordning (EØF) Nr. 3924/91	17

32014R1153 Kommisjonsforordning (EU) Nr. 1153/2014 av 29. oktober 2014 som endrer Forordning (EF) Nr. 198/2006 hva gjelder hvilke data som skal samles inn, og innsamling, presisjon og kvalitetskrav	17
32014R1196 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1196/2014 av 30. oktober 2014 som gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk om informasjonssamfunnet.....	17
32014R1264 Kommisjonsforordning (EU) 1264/2014 endrer kommisjonsforordning (EU) nr. 408/2011 som implementerer Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1185/2009 om statistikk om plantevernmidler hva gjelder krav til standarder for datautveksling	18
32014R1397 Kommisjonens delegerte forordning (EU) Nr. 1397/2014 vedtatt 22.10.2014 som endrer Kommisjonsforordning (EU) 318/2014 av 8. april 2013 om vedtakelse av programmet med tilleggsundersøkelser for tidsrommet 2016 til 2018 for arbeidskraftundersøkelsen fastsatt i rådsforordning (EF) nr. 577/98.....	18
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	20
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	20
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	20
Kapittel I Veterinære forhold	20
32014R1137 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1137/2014 av 27. oktober 2014 om endring av vedlegg III til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 når det gjelder håndteringen av enkelte slakteprodukter fra dyr beregnet til konsum.....	20
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	21
Kapittel XII Næringsmidler.....	21
32015R0174 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/174 av 5. februar 2015 om endring og korrigering av forordning (EU) nr. 10/2011 om plastmaterialer og plastgjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler	21
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	22
Kapittel XIII Legemidler.....	22
32014L0110 Kommisjonsdirektiv 2014/110/EU av 17. desember 2014 om endring av direktiv 2004/33/EF om kriterier for midlertidig utelukkelse av allogene bloddonasjoner.....	22
32014R1252 Kommisjonens delegerte forordning (EU) nr. 1252/2014 som supplerer direktiv 2001/83/EF vedrørende prinsipper og retningslinjer for god tilvirkningspraksis for virkestoff i legemidler til mennesker	22
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	24
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	24
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	24
Kapittel I Veterinære forhold	24
32014R1114 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1114/2014 av 21. oktober 2014 som endrer forordning (EF) nr. 2075/2005 om fastsettelse av særlige regler for offentlig kontroll av trikiner i kjøtt	24
-JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET	25
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	25
Vedlegg XIII Transport	25
Kapittel V Sjøtransport	25
32010R1177 Europaparlament- og Rådsforordning (EU) nr. 1177/2010 av 24. november 2010 om rettigheter for båtpassasjerer til sjøs og på innenlandske vannveier og om endring av forordning 2006/2004 om samarbeid mellom nasjonale myndigheter ansvarlige for beskyttelse av forbrukerrettigheter	25

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTESENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	28
<i>Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering</i>	28
<i>Kapittel VIII Trykkbeholdere</i>	28
32014L0029 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/29/EU av 26. februar 2014 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av enkle trykkbeholdere på markedet (omarbeiding)	28
32014L0068 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/68/EU av 15. mai 2014 om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av trykkpåkjent utstyr (omarbeiding)	28
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	29
<i>Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering</i>	29
<i>Kapittel XIX Generelle bestemmelser innen området tekniske handelshindringer</i>	29
32015D0249 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/249 av 10. februar 2015 om forlengelse av krav til barnesikring av lightere og forbud mot lightere med forvekslingsfare	29
-KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET	31
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTESENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	31
<i>Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering</i>	31
<i>Kapittel XV Farlige stoffer</i>	31
32014R1342 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1342/2014 av 17. desember 2014 om endring av vedleggene IV og V til Europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske miljøgifter	31
32015R0292 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/292 av 24. februar 2015 om godkjenning av karbondioksid som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 15	31
32015R0405 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/405 av 11. mars 2015 om godkjenning av alpha-cypermethrin som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18	32
32015R0406 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/406 av 11. mars 2015 om godkjenning av <i>Bacillus thuringiensis</i> subst. israelensis serotype H14, stamme SA3A som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18	33
32015R0407 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/407 av 11. mars 2015 om godkjenning av propan-2-ol som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 1, 2 og 4	33
<i>Vedlegg XX Miljø</i>	34
<i>Kapittel I Allment</i>	34
32014L0052 Europaparlamentets og rådets direktiv 2014/52/EU av 16. april 2014 om endring av direktiv 2011/92/EU om vurdering av visse offentlige og private prosjekters miljøvirkninger	34
<i>Vedlegg XX Miljø</i>	35
<i>Kapittel III Luft</i>	35
32014L0099 Kommisjonsdirektiv 2014/99/EU av 21. oktober 2014 som endrer, for å tilpasse til teknisk utvikling, direktiv 2009/126/EU om fase II gjenvinning av bensindamp under påfylling av motorkjøretøy ved bensinstasjoner	35
<i>Vedlegg XX Miljø</i>	35
<i>Kapittel V Avfall</i>	35
32014R1357 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1357/2014 om oppdatering av vedlegg III til direktiv 2008/98/EF om avfall	35
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	37
<i>Vedlegg XX Miljø</i>	37
<i>Kapittel III Luft</i>	37
32015D0191 Kommisjonsbeslutning (EU) 2015/191 av 5. februar 2015 om endring av frister i kommisjonsbeslutning 2010/670/EU når det gjelder utvidelse av visse tidsfrister i artikkel 9 og 11(1) i sistnevnte beslutning	37
-KOMMUNAL- OG MODERNISERINGSDEPARTEMENTET	38

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	38
<i>Beslutning om ny innlemmelse av tidligere rettsakter om byggevarer</i>	<i>38</i>
<i>(ref vedlagte «long list»)</i>	<i>38</i>
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	39
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	39
<i>Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold</i>	<i>39</i>
<i>Kapittel I Veterinære forhold</i>	<i>39</i>
32015D0266 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/266 av 16. februar 2015 som	
anerkjenner øya Man som fri for varroatoze og endrer vedlegget til beslutning 2013/503/EU	39
<i>Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold</i>	<i>39</i>
<i>Kapittel II Forvarer</i>	<i>39</i>
32015R0244 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/244 av 16. februar 2015 om	
godkjenning av Quinoline Yellow som førtilsetningsstoff for ikke-matproduserende dyr	39
32015R0038 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/38 av 13. januar 2015 om godkjenning	
av et preparat av <i>Lactobacillus acidophilus</i> CETC 4529 som førtilsetningsstoff for verlehøner og som	
endrer forordning nr. 1520/2007 (inneholder av godkjenning Centro Sperimentale del Latte)	40
32015R0046 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/46 av 14. januar 2015 om godkjenning	
av diclazuril som førtilsetningsstoff for slaktekylling, slaktekalkun og perlehøner til slakt og avl (inneholder	
av godkjenning Huvepharma NV)	41
32015R0047 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/47 av 14. januar 2015 om godkjenning	
av et preparat av alfa-amylase produsert av <i>Bacillus Licheniformis</i> (DSM 21564) som førtilsetningsstoff for	
melkekuer (inneholder av godkjenning DSM Nutritional products Ltd., representert ved DSM Nutritional	
products Sp. Z.o.o)	41
<i>Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering</i>	<i>42</i>
<i>Kapittel XV Farlige stoffer</i>	<i>42</i>
32014R1136 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1136/2014 av 24. oktober 2014 om endring av forordning	
(EU) nr. 283/2013 vedrørende overgangsordninger for prosedyrer som gjelder plantevernmidler	42
32014R1316 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1316/2014 av 11. desember 2014 om	
godkjenning av det aktive stoffet <i>Bacillus amyloliquefaciens</i> subsp. <i>plantarum</i> strain D747, i samsvar med	
europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om	
endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 og som tillater medlemsstatene å	
innvilge midlertidige forlengelser av godkjenninger for det virksomme stoffet	42
32014R1330 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1330/2014 av 15. desember 2014 om	
godkjenning av det aktive stoffet meptyldinocap, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning	
(EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til	
gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011	43
32014R1334 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1334/2014 av 16. desember 2014 om	
godkjenning av det aktive stoffet gamma-cyhalotrin, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning	
(EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til	
gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 og som tillater medlemsstatene å innvilge midlertidige	
forlengelser av godkjenninger for det aktive stoffet	44
32015R0051 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/51 av 14. januar 2015 om godkjenning	
av det aktive stoffet chromafenozide, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr.	
1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til	
gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011	45
32015R0052 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 52/2015 av 14. januar 2015 om endring av	
gjennomføringsforordning (EU) nr. 686/2012 når det gjelder saksbehandlerlandet for det aktive stoffet	
mecoprop-P	46

32015R0058 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/58 av 15. januar 2015 om endring av forordning (EU) nr. 1197/2012 med hensyn til utløpsdatoer for godkjenning av det aktive stoffet tepraloxymid	46
32015R0232 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/232 av 13. februar 2015 om endring og rettelse av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 når det gjelder betingelsene for godkjenning av kobberforbindelser som aktivt stoff	47
32015R0415 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/415 av 12. mars 2015 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 vedrørende forlengelse av godkjenningsperiodene for de virksomme stoffene ethephon og fenamiphos	48
Protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin	49
32013R0753 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 753/2013 av 2. august 2013 om endringer i forordning (EF) nr. 607/2009 om fastsettelse av visse detaljerte bestemmelser om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 479/2008 når det gjelder beskyttede opprinnelsesbetegnelser og geografiske betegnelser	49
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	49
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	49
Kapittel I Veterinære forhold	49
32014D0745 Kommisjonens gjennomføringsvedtak nr. 2014/745/EU av 28. mars 2014 som endrer vedtak 98/536/EF om listen over nasjonale referanselaboratorier	49
32014D0708 Kommisjonens gjennomføringsvedtak nr. 2014/708 av 9. oktober 2014 om endring av vedtak 2003/467/EF som angår erklæring av visse regioner i Polen som offisielt frie for enzootisk bovin leukose	50
32015D0130 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/130 av 26. januar 2015 som godkjenner laboratorier i Kina til å foreta serologiske tester for å kontrollere effektiviteten av rabiesvaksiner	50
32015D0129 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/129 av 26. januar 2015 om endring av vedlegg I til beslutning 93/52/EØF som angår annerkjennelse av Kypros som offisielt fri for brucellose (<i>B. melitensis</i>)	51
32013D0188 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2013/188/EU av 18. april 2013 om årlig rapport om ikke-diskriminerende inspeksjoner gjennomført på grunnlag av rådsforordning (EF) nr.1/2005 om vern av dyr under transport og relaterte handlinger og om endring av direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97	52
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET	53
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	53
Vedlegg X Generelle tjenester	53
32012R1024 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked og oppheving av kommisjonsbeslutning 2008/49/EF ("IMI-forordningen")	53
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	54
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	54
Kapittel IX Måleinstrumenter	54
32015L0013 Kommisjonsdelegert direktiv (EU) 2015/13 av 31. oktober 2014 som endrer Europaparlamentet og Rådets direktiv 2014/32/EU Annex III, med tanke på vannmåleres flowhastighetsinterval (NFD, gr2)	54
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	54
Kapittel XXXII Skipsutstyr	54
32014L0093 Kommisjonsdirektiv 2014/93/EU av 18. juli 2014 om endring av direktiv 96/98/EF om skipsutstyr	54
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	55
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	55

Kapittel I Veterinære forhold	55
32015D0278 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2015/278 av 18. februar 2015 som endrer vedtak 2010/221/EU om nasjonale tiltak for å hindre spredning av visse sykdommer hos akvatiske dyr til deler av Irland, Finland og Storbritannia	55
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET.....	57
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	57
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	57
Kapittel II Forvarer.....	57
32014R1096 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1096/2014 av 15. oktober 2014 om endring av vedleggene II, III og V til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til maksimale grenseverdier for rester av karbaryl, procymidon og profenofos i eller på visse produkter.....	57
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	58
Kapittel XII Næringsmidler.....	58
32014R0991 Kommisjonsforordning (EU) nr. 991/2014 av 19. september 2014 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimale grenseverdier for rester av fosetyl i eller på visse produkter.....	58
32014R1119 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1119/2014 av 16. oktober 2014 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til maksimale grenseverdier for rester av benzalkoniumklorid (BAC) og didecyldimetylammonium (DDAC) i eller på visse produkter	59
32014R1126 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1126/2014 av 17. oktober 2014 om endring av vedlegg II, III og V til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til maksimale grenseverdier for rester av asulam, cyanamid, dikloran, flumioksazin, flupyrsulfuron-metyl, picolinafen og propisoklor i eller på visse produkter	61
32014R1127 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1127/2014 av 20. oktober 2014 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til maksimale grenseverdier for rester av amitrol, dinokap, fipronil, flufenacet, pendimetalin, propyzamid og pyridat i eller på visse produkter.....	64
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	69
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	69
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	69
Kapittel II Forvarer.....	69
32015R0264 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/264 av 18. februar om godkjenning av neohesperidin- dihydrochalcon som førtilsetningsstoff til sau, fisk, hund, kalv og bestemte kategorier av gris.....	69
-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	70
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	70
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	70
Kapittel IV Husholdningsapparater	70
32014R0548 Kommisjonsforordning (EU) nr. 548/2014 av 21. mai 2014 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av små, mellomstore og store krafttransformatorer.....	70
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	73
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	73
Vedlegg XIII Transport	73

Kapittel II Veitransport	73
32011R0181 Europaparlaments og rådsforordning nr. 181 2011 om busspassasjerers rettigheter og om endring av forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbeid mellom nasjonale myndigheter med ansvar for håndhevelse av lovgivning om forbrukerbeskyttelse	73
32014L0045 Europaparlaments- og Rådsdirektiv 2014/45/EU av 3. april 2014 om periodisk teknisk kontroll av motorvogner og deres tilhengere, og om oppheving av direktiv 2009/40/EF	76
32014L0046 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/46/EU av 3. april 2014 om endring av rådsdirektiv 1999/37/EF om registreringsdokumenter for kjøretøyer	82
32014L0047 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/47/EU av 3. april 2014 om utekontroll av nyttekjøretøyer som trafikkerer Unionen, og om oppheving av direktiv 2000/30/EF	86
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	92
Vedlegg XIII Transport	92
Kapittel III Transport med jernbane	92
32014D0880 Kommisjonens forslag til gjennomføringsvedtak om grunnleggende krav til infrastrukturregisteret for jernbane og opphevelse av kommisjonsvedtak 2011/633/EU	92
32014L0106 Kommisjonsdirektiv 2014/106 som endrer vedlegg V og VI i direktiv 2008/57/EU om samtrafikkevnen i fellesskapets jernbanesystem	92
32015R0010 Kommisjonens gjennomføringsforordning om kriterier for søkere om jernbaneinfrastrukturkapasitet	93
Vedlegg XIII Transport	94
Kapittel VI Sivil luftfart	94
32014R0970 Gjennomføringsforordning 970/2014 om ending i forordning (EU) 670/2011 om nettverksfunksjoner og lufttrafikkstyring	94
32014R1028 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1028/2014 av 26. september 2014 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 1207/2011 av 22. november 2011 om fastsettelse av krav til ytelse og samvirksomhetssevne for overvåkingen av Det felles europeiske luftrom	95
Vedlegg X Generelle tjenester	96
32014D0089 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/89/EU om et pilotprosjekt for å gjennomføre de administrative samarbeidsforpliktelsene angitt i direktiv 2007/59	96
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	97
Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester	97
32010D0299 Kommisjonsbeslutning 2010/299/EU av 21. mai 2010 om opphevelse av av beslutning 2002/627/EF vedrørende opprettelse av gruppen for europeiske reguleringsmyndigheter for elektroniske kommunikasjonsnett og-tjenester	97
32012D0243 Europaparlamentets- og Rådsbeslutning nr. 243/2012/EU av 14. mars 2012 om innføring av et flerårig politisk program for frekvensforvaltning	97
32013D0195 Kommisjonens gjennomføringsvedtak av 23. april 2013 om fastlegging av fremgangsmåter, ensartede formater og en metode i forbindelse med radiospektrumoversikten som er opprettet ved EU-Parlamentets og Rådets vedtak nr. 243/2012/EU om innføring av et flerårig politisk program for frekvensforvaltning	98
Vedlegg XIII Transport	99
Kapittel II Veitransport	99
32014R1161 Kommisjonsforordning (EU) 1161/2014 om visse tilpasninger i fartsskriverforordningen	99
Vedlegg XIII Transport	99
Kapittel VI Sivil luftfart	99
32014R1318 Forordning 1318/2014 - oppdatering av oversikten over flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerer om identiteten til det flyselskap som skal utføre en flyreise	99
32014R1321 Kommisjonens forordning (EU) nr. 1321/2014 av 26. november 2014 om endring av forordning (EF) nr. 2042/2003 av 20. november 2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og	

<i>luftfartøyper, -produkter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver</i>	<i>100</i>
--	------------

-ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg VI Trygd

32013R1372 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1372/2013 av 19. desember 2013 om endring av Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger og Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004

Sammendrag av innhold

Etter artikkel 88 om oppdatering av vedlegg i Europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger skal vedleggene til denne forordningen tas opp til revisjon med jevne mellomrom. Etter Europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004 artikkel 92 om endring av vedlegg kan vedlegg 1-5 til gjennomføringsforordningen og vedlegg VI-IX til grunnforordningen etter anmodning fra Den administrative kommisjon endres ved en kommisjonsforordning.

Etter anmodning fra flere aktuelle medlemsstater eller deres kompetente myndigheter har Kommisjonen 19. desember 2013 fattet vedtak om forordning nr. 1372/2013 som endrer flere av vedleggene til de ovennevnte forordningene.

Artikkel 1 gjelder endringer av vedlegg til forordning (EF) nr. 883/2004. For det første endres vedlegg VIII som omhandler tilfeller der pro rata beregning, dvs. at pensjonen beregnes forholdsmessig etter opptjeningstiden i det enkelte land, kan unnlates (del 1) fordi en pensjon etter nasjonale regler blir lik eller høyere enn en pensjon beregnet etter forordningens bestemmelser, eller hvor denne beregningsmåten ikke gjelder (del 2). I vedleggets del 2 endres angivelser og henvisninger til nasjonal lovgivning hva gjelder Østerrike og Den tsjekkiske republikk.

Videre endres vedlegg XI til forordning (EF) nr. 883/2004. Dette vedlegget omhandler særlige bestemmelser om anvendelsen av medlemsstatenes lovgivning. Her har Nederland gjort en tilføyelse i sin oppføring for å definere personer som skal anses som pensjonssøkere etter forordning (EF) 883/2004 artikkel 22.

Artikkel 2 gjelder endringer av vedlegg til forordning (EF) nr. 987/2009. For det første endres vedlegg 1, som omhandler gjennomføringsbestemmelser til bilaterale avtaler som fortsatt skal gjelde og nye bilaterale gjennomføringsavtaler. I dette vedlegget slettes følgende avtaler: Danmark - Frankrike, Danmark - Nederland, Hellas - Nederland, Spania - Nederland og Italia - Nederland. I tillegg er det gjort endringer hva gjelder avtalene mellom Frankrike og Luxembourg, Frankrike og Nederland samt Nederland og Storbritannia.

Videre endres vedlegg 5. I dette vedlegget, som omhandler medlemsstater som på gjensidig grunnlag fastsetter maksimalt beløp for refusjon av arbeidsløshetsytelser, er Nederland tilføyd.

Etter artikkel 3 trer forordningen i kraft 1. januar 2014.

I henhold til artikkel 92 i forordning 987/2009 om endring av vedlegg kan vedlegg 1-5 til gjennomføringsforordningen og vedlegg VI-IX til grunnforordningen etter anmodning fra Den administrative kommisjon endres ved en kommisjonsforordning. I kommisjonsforordning 1372/2013 artikkel 1 nr. 2 ble vedlegg XI til forordning 883/2004 endret, noe som således var en feil. Ved kommisjonsforordning (EU) nr. 1368/2014 av 17. desember 2014 ble denne endringsbestemmelsen i kommisjonsforordning 1372/2013 slettet. Dette gjøres ved artikkel 2 i kommisjonsforordning 1368/2014. Artikkel 1 nr. 2 i kommisjonsforordning 1372/2013 slettes med virkning fra 1. januar 2014

Merknader

Forordningen er vedtatt i medhold av forordning (EF) nr. 883/2004 og nr. 987/2009. Rettsakten vil ikke medføre behov for endringer i forhold til norsk rett. Rettsakten vil ikke få administrative, økonomiske, budsjettmessige eller rettslige konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader. Rettsakten er akseptabel og EØS-relevant.

32014R1368 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1368/2014 av 17. desember 2014 om endring av Europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger og kommisjonsforordning (EU) nr. 1372/2013 om endring av forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger og Europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004

Sammendrag av innhold

Etter artikkel 88 om oppdatering av vedlegg i Europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger skal vedleggene til denne forordningen tas opp til revisjon med jevne mellomrom. Etter Europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr. 987/2009 om regler for gjennomføring av forordning (EF) nr. 883/2004 artikkel 92 om endring av vedlegg kan vedlegg 1-5 til gjennomføringsforordningen og vedlegg VI-IX til grunnforordningen etter anmodning fra Den administrative kommisjon endres ved en kommisjonsforordning.

Etter anmodning fra flere aktuelle medlemsstater eller deres kompetente myndigheter har Kommisjonen 17. desember 2014 fattet vedtak om en forordning som berører flere av vedleggene i de to forordningene.

Kommisjonsforordning (EU) nr. 1368/2014 av 17. desember 2014 gjelder endringer av vedlegg til forordning 987/2009 og av kommisjonsforordning 1372/2013.

Artikkel 1 gjelder endringer av forordning 987/2009. I vedlegg 1 (gjennomføringsbestemmelser til bilaterale avtaler som forblir i kraft og nye bilaterale gjennomføringsavtaler, herunder gjensidige (bi- og multilaterale) oppgjørsavtaler for utgifter til helsetjenester mv. mellom medlemsstater) strykes avsnittet "Danmark - Italia". I avsnittet "Frankrike-Luxembourg" erstattes punkt b med følgende tekst "Noteveksling av 17. juli og 20. september 1995 om vilkår for å avgjøre gjensidige krav etter artikkel 93, 95 og 96 i forordning (EØF) nr. 574/72 og noteveksling av 10. juli og 30. august 2013".

Artikkel 2 gjelder endringer i kommisjonsforordning 1372/2013. I henhold til artikkel 92 i forordning 987/2009 om endring av vedlegg kan vedlegg 1-5 til gjennomføringsforordningen og vedlegg VI-IX til grunnforordningen etter anmodning fra Den administrative kommisjon endres ved en kommisjonsforordning. I kommisjonsforordning 1372/2013 artikkel 1 nr. 2 ble vedlegg XI til forordning 883/2004 endret, noe som således var en feil. Endringsbestemmelsen må derfor slettes, noe som gjøres ved artikkel 2 i kommisjonsforordning 1368/2014. For å gi en klarere rettsstilling slettes artikkel 1 nr. 2 i kommisjonsforordning 1372/2013 med virkning fra 1. januar 2014.

Etter artikkel 3 trer forordningen i kraft 20 dager etter publisering. Forordningen ble offentliggjort i OJ L 366 av 20. desember 2014 (dvs. ikrafttreden 9. januar 2015), og skal anvendes fra 1. januar 2015 med unntak av artikkel 2 som skal anvendes fra 1. januar 2014.

Merknader

Forordningen ble vedtatt 17. desember 2014 i medhold av forordning (EF) nr. 883/2004 og nr. 987/2009. Rettsakten vil ikke medføre behov for endringer i forhold til norsk rett. Rettsakten vil ikke få administrative, økonomiske eller budsjettmessige konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av relevante organer på departements- og direktoratsnivå uten at det har fremkommet merknader. Rettsakten er funnet EØS-relevant og akseptabel.

-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Allment

32014D0256 Kommisjonens vedtak 2014/256/EU av 2 Mai 2014 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til bearbeidede papirprodukter

Sammendrag av innhold

De nye kriteriene er en videreføring av EU-miljømerkekriteriene for trykkpapir og trykksaker, og omhandler produkter som skrivebøker, notatblokker, konvolutter, papirposer, papiromslag og permer laget i hovedsak av papir, kartong eller papirbaserte substrater.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

EU-miljømerket ble opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter EU-miljømerket i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstillende en rekke helse- og miljøkrav.

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få rettslige, økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten skal grupperes i Gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking anser kriteriedokumentet som tilfredsstillende, relevant og akseptabelt, og anbefales innlemmet i EØS-avtalen.

32014D0312 Kommisjonens vedtak 2014/312/EU av 28. mai 2014 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerke til innendørs og utendørs maling og lakk

Sammendrag av innhold

Kriterier for miljømerking av innendørs og utendørs maling og lakk innebærer en revisjon av Kommisjonens vedtak 2009/543/EF og 2009/544/EF som omhandler miljømerking av henholdsvis innendørs og utendørs maling og lakk. Kravene er ytterligere strammet inn med hensyn til innhold av helse- og miljøskadelige kjemikalier og til innhold av flyktige og delvis flyktige stoffer (VOS og SVOC). Kriteriene er oppdatert med hensyn til Rådets forordning 2010/66/EU om tildeling av EUs miljømerke.

Merknader

EU-miljømerket ble opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter EU-miljømerket i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere en rekke helse- og miljøkrav.

Det nordiske miljømerke har inntil nå hatt identiske krav til innendørs maling som EUs miljømerke. Med denne revisjonen av EUs kriteriedokument vil ikke denne praksisen fortsette, fordi artikkel 6.6 og 6.7 i Rådets forordning 2010/66/EU setter så strenge føringer på hvordan kravene utformes. Resultatet blir etter Stiftelsen Miljømerkings syn at dokumentene blir mindre transparente og tilgjengelige. Miljøkravene anses imidlertid som tilfredsstillende.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten skal grupperes i Gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking anser rettsakten for å være tilfredsstillende og relevant, og den anbefales innlemmet i EØS-avtalen

32014D0313 Kommisjonens vedtak 2014/313/EU av 28. mai 2014 som endrer vedtak 2011/263/EU, 2011/264/EU, 2011/382/EU, 2011/383/EU, 2012/720/EU og 2012/721/EU for å ta hensyn til utviklingen i klassifiseringen av stoffer

Sammendrag av innhold

Kommisjonens vedtak 2014/313/EU omhandler endring av kriteriene for tildeling av EUs miljømerke til 6 kjemisk-tekniske produktgrupper: Maskinoppvaskmidler, tekstilvaskemidler, håndoppvaskmidler, universal- og rengjøringsmidler, maskinoppvaskmidler til industri- og institusjonsbruk, og tekstilvaskemidler til industri- og institusjonsbruk. Systemet for klassifisering av helse- og miljøfarlige stoffer ble endret med virkning fra 1. desember 2012, hvilket medførte at en rekke overflateaktive stoffer ikke lenger kunne tilsettes vaskemidlene. Da det heller ikke finnes alternative kjemikalier som ikke er tilsvarende klassifisert, unntas kjemikaliene fra det strenge kjemikaliekravet i Rådsforordning 2010/66/EU.

Merknader

EU-miljømerket ble opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter EU-miljømerket i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstiller en rekke helse- og miljøkrav. Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til dokumentet.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten grupperes i Gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking anser rettsakten for å være tilfredsstillende, relevant og akseptabel, og anbefales innlemmet i EØS-avtalen.

32014D0314 Kommisjonens vedtak 2014/314/EU av 28. mai 2014 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til vannbaserte varmtvannsbereidere

Sammendrag av innhold

Kriteriedokumentet fastsetter kriterier for tildeling av EUs miljømerke til vannbårne oppvarmingssystemer der vann oppvarmes og sirkuleres med en sirkulasjonspumpe. Oppvarmingen av vannet kan skje ved en rekke forskjellige prosesser og teknologier. Det er de strenge kravene til energieffektivitet, utslipp av klimagasser, helse- og miljøfarlige gasser og partikler som avgjør hvilke teknologier som kan benyttes. For eksempel er forbrenning av gass, flytende eller fast fossilt brensel nevnt som mulige kilder til oppvarming av vannet, men dette kan ikke miljømerkes på grunn av utslippende dette medfører.

Norge stilte seg negativ til kriteriedokumentet i diskusjonen i "Regulatory Committee", fordi en mener kravene er unødvendig komplisert utformet, og fordi det gis inntrykk av at fossilt brensel kan inngå i et miljømerket oppvarmingssystem. Stiftelsen Miljømerking anser likevel kriteriene for å være tilfredsstillende og mener at de kan bidra til miljøforbedringer av denne typen produkter,

Merknader

EU-miljømerket ble opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter EU-miljømerket i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og

inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstillende en rekke helse- og miljøkrav.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten skal grupperes i Gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking anser rettsakten for å være tilfredsstillende og relevant og anbefales innlemmet i EØS-avtalen.

32014D0336 Kommisjonens vedtak 2014/336/EU av 5. juni 2014 om endring av vedtak 2006/799/EF, 2007/64/EF, 2009/300/EF, 2009/894/EF, 2011/330/EU, 2011/331/EU og 2011/337/EU om å forlenge gyldigheten til miljøkriteriene for tildeling av EU-miljømerket for visse produktgrupper

Sammendrag av innhold

Kommisjonens vedtak 2014/336/EU omhandler forlengelse av gyldighetstiden for tidligere beslutninger om miljømerking av 5 produktgrupper: jordforbedringsmidler og vekstmidler, TV-apparater, møbler av tre, personlige datamaskiner og elektriske lyskilder. For disse produktgruppene forlenges gyldigheten inntil 31. desember 2015. Vedtaket er gjort i påvente av revisjon av miljøkravene for disse produktgruppene. Revisjonen for alle disse produktgruppene har startet, og forventes ferdigstilt i løpet av 2015.

Merknader

EU-miljømerket ble opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter EU-miljømerket i Norge på oppdrag av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstillende en rekke helse- og miljøkrav.

Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til vedtaket.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten skal grupperes i Gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking anser rettsakten for å være EØS-relevant og akseptabel.

32014D0345 Kommisjonens vedtak 2014/345/EU av 6. juni 2014 som endrer vedtak 2012/481/EU om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til trykksaker

Sammendrag av innhold

I Kommisjonens vedtak 2012/481/EU er det satt begrensninger i substratet som trykksaken lages av, idet pappsubstrater over en viss gramvekt er utelukket fra bruk i EU-miljømerkede trykksaker. Det har vist seg å føre til begrensninger i hvilke produkter som kan miljømerkes. Det åpnes nå for at trykksaker som for eksempel bøker, kataloger og hefter kan miljømerkes. Samtidig som kravet til gramvekt økes, stilles det nå krav til at alle produktene skal kunne resirkuleres.

Merknader

EU-miljømerket ble opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter EU-miljømerket i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstillende en rekke helse- og miljøkrav.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få økonomiske eller administrative konsekvenser.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten skal grupperes i Gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til dokumentet. Vedtaket anses som tilfredsstillende, relevant og akseptabelt og anbefales innlemmet i EØS-avtalen.

32014D0350 Kommisjonens vedtak 2014/350/EU av 5. juni 2014 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til tekstilprodukter

Sammendrag av innhold

Vedtaket er en revisjon av tidligere krav til miljømerking fra Kommisjonsvedtak 2009/567/EF.

Miljøkravene til tekstiler er betydelig strammet inn i forhold til tidligere kravdokument. Det er fokusert på blant annet miljø- og helsefarlige kjemikalier benyttet ved produksjon av tekstiler. Slike kjemikalier kan også være igjen på det ferdige produktet. Et betydelig arbeid er nedlagt for å kartlegge hvilke kjemikalier som brukes i tekstilproduksjonen for å oppdatere kravene i henhold til Rådsforordning 66/2010 om EU-miljømerket.

Kravet til innhold av økologisk bomull er også skjerpet betydelig idet 10 % av all bomull som brukes i miljømerkede tekstiler skal være økologisk. I undertøy og andre kroppsnære tekstilplagg av bomull skal hele 95 % av bomullen være økologisk.

Merknader

EU-miljømerket ble opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter EU-miljømerket i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstiller en rekke helse- og miljøkrav.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten skal grupperes i Gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking anser kriteriene for å være tilfredsstillende og relevante og anbefales innlemmet i EØS-avtalen.

32014D0363 Kommisjonens vedtak 2014/363/EU av 13. juni 2014 som endrer vedtak 2007/742/EF om varmepumper som er drevet med elektrisitet, gass eller gassabsorpsjon

Sammendrag av innhold

Kommisjonens vedtak 2014/363/EU omhandler forlengelse av gyldighetstiden for tidligere beslutning 2007/742 angående miljømerking av varmepumper som er drevet med elektrisitet, gass eller gassabsorpsjon. Vedtaket er gjort i påvente av revisjon av miljøkravene for disse produktene som ventes påbegynt i løpet av 2015. Vedtaket fra 2007 forlenges til 31. desember 2016.

Merknader

EU-miljømerket ble opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter EU-miljømerket i Norge på oppdrag av Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstiller en rekke helse- og miljøkrav.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten skal grupperes i Gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til dokumentet. Vedtaket anses som tilfredsstillende, relevant og akseptabelt og anbefales innlemmet i EØS-avtalen.

32014D0391 Kommisjonens vedtak 2014/391/EU av 23. juni 2014 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til madrasser

Sammendrag av innhold

Vedtaket er en revisjon av tidligere krav til miljømerking i Kommisjonsvedtak 2009/598/EF. Miljøkravene til madrasser er strammet inn i forhold til tidligere kravdokument. Det er fokusert på blant annet miljø- og helsefarlige kjemikalier benyttet ved produksjon av madrassene og på å redusere restnivået av giftige forbindelser i den ferdige madrassen. Et betydelig arbeid er nedlagt for å kartlegge hvilke kjemikalier som brukes i forbindelse med madrasser for å oppdatere kravene i henhold til Rådsforordning 66/2010 om EU-miljømerket.

Merknader

EU-miljømerket ble opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter EU-miljømerket i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstiller en rekke helse- og miljøkrav.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten skal grupperes i Gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning.)

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking anser kriteriene for å være tilfredsstillende og relevante og anbefales innlemmet i EØS-avtalen.

32014D0763 Kommisjonens vedtak 2014/763 av 24. oktober 2014 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til absorberende hygieneprodukter

Sammendrag av innhold

Det er fastsatt kriterier for tildeling av EU-miljømerket til absorberende hygieneprodukter. Produktgruppen "absorberende hygieneprodukter" omfatter babybleier, hygienebind til kvinner, tamponger om ammeinnlegg, som kan kastes etter bruk, og som består av naturfibre og polymerer med fiberinnhold under 90 vektprosent (med unntak for tamponger). Inkontinensartikler og andre produkter som er omfattet av rådsdirektiv 93/42/EØF, er ikke omfattet.

Merknader

Behandling av saker om innlemmelse av kriteriedokumenter for tildeling av EU-miljømerket, behandles etter hurtigprosedyren "fast-track-procedure".

EU-miljømerket ble opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter EU-miljømerket i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstiller en rekke strenge helse- og miljøkrav.

Rettsakten grupperes i Gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Rettslige konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få rettslige konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking har ingen merknader til rettsakten. Den anses relevant og akseptabel.

32014D0893 Kommisjonens vedtak 2014/893/EU av 9. desember 2014 om fastsettelse av miljøkriterier for tildeling av EU-miljømerket til kosmetiske produkter som skylles bort

Sammendrag av innhold

Kriterier for miljømerking av kosmetikkprodukter innebærer en revisjon av Kommisjonens vedtak 2007/506/EC og er begrenset til miljømerking av kosmetikkprodukter til vask av hud og hår. Produktgruppen omfatter ethvert stoff eller enhver blanding som faller inn under virkeområdet til forordning (EF) 1223/2009, og som er bestemt å komme i kontakt med hud og /eller hår og annen hårvekst som utelukkende eller i hovedsak benyttes for å rengjøre dem (sepe, badeprodukter, shampo). Det samme gjelder for hårpleie (hårbalsam), for å beskytte huden samt å gjøre hårene glatte før barbering (barberingsprodukter).

Kravene er ytterligere strammet inn når det gjelder innhold av helse- og miljøskadelige kjemikalier og kriteriene er oppdatert med hensyn til Rådets forordning 2010/66/EU om tildeling av EU-miljømerket.

Merknader

Rettsakten behandles etter hurtigprosedyren "fast-track procedure".

Svanemerket har også kriterier for denne type produkter. Disse kriteriene er mye strengere enn det som nå er vedtatt for EU-miljømerket. Hovedgrunnen til dette er forskjeller i parfymebruk nord og syd i Europa. Stiftelsen Miljømerking mener likevel at kravene burde vært ytterligere strammet inn også i EU.

Artikkel 6.6 og 6.7 i forordning 2010/66/EU setter strenge føringer på hvordan kravene utformes.

Stiftelsen Miljømerking mener at dokumentene blir mindre transparente og vanskelige å forstå.

Rettslige konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene vil ikke få rettslige konsekvenser for norsk lovgivning siden bruk av merket er frivillig. Rettsakten skal grupperes i Gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Økonomiske og administrative konsekvenser

EU-miljømerket ble opprettet av EU-kommisjonen i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter EU-miljømerket i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstiller en rekke helse- og miljøkrav.

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få økonomiske eller administrative konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Sakkyndige instansers merknader

Stiftelsen Miljømerking anser kriteriedokumentet som tilfredsstillende og relevant, og det anbefales innlemmet i EØS-avtalen.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXI Statistikk

32014R0842 Kommisjonsforordning (EU) Nr. 842/2014 av 4. juli 2014 endrer 'Prodcom list' av industrielle produkter som fremkommer av Rådsforordning (EØF) Nr. 3924/91

Sammendrag av innhold

Rådsforordning (EØF) Nr. 3924/91 er grunnlaget for sammenligning av industristatistikk i EU. Kommisjonsforordning (EU) Nr. 842/2014 av 4. juli 2014 oppdaterer Prodcom-listen som angir nomenklatur for statistikkundersøkelser.

Merknader

Forordningen har begrensede administrative eller økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

32014R1153 Kommisjonsforordning (EU) Nr. 1153/2014 av 29. oktober 2014 som endrer Forordning (EF) Nr. 198/2006 hva gjelder hvilke data som skal samles inn, og innsamling, presisjon og kvalitetskrav

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EF) nr. 198/2006 av 3. februar 2006 gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1552/2005 om statistikk over yrkesrettet opplæring i foretak. Formålet med kommisjonsforordning (EU) Nr. 1153/2014 er å fastlegge en del detaljer knyttet til spesifisering av variabler, utvalgsstørrelse, korreksjon og vekting av data, filformat for overføring av data, samt opplegget for kvalitetsrapportering.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Rettsakten vil kreve forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet. Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven. Forordningen har svært begrensede administrative og økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

32014R1196 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1196/2014 av 30. oktober 2014 som gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 om fellesskapsstatistikk om informasjonssamfunnet

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 808/2004 er en basisforordning for å skape fellesskapsstatistikk om informasjonssamfunnet.

Kommisjonsforordning (EU) nr. 1196/2014 presiserer hvordan tilleggsundersøkelsene skal utformes for tilleggsundersøkelsene om «bedrifter og informasjonssamfunnet» og «individer, husstander og informasjonssamfunnet».

Forordningen presiserer blant annet delundersøkelse, kjennemerker, innleveringsfrist osv.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven. Utgiftene i forbindelse med implementering av forordningen vil bli dekket innenfor SSBs budsjett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

32014R1264 Kommisjonsforordning (EU) 1264/2014 endrer kommisjonsforordning (EU) nr. 408/2011 som implementerer Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1185/2009 om statistikk om plantevernmidler hva gjelder krav til standarder for datautveksling

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) nr. 408/2011 som implementerer Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1185/2009 om statistikk om plantevernmidler er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XXI om statistikk.

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1185/2009 om statistikk over plantevernmidler skal sikre detaljert, harmonisert og relevant statistikk over tilbud, salg og bruk av pesticider innenfor fellesskapsområdet. I henhold til artikkel 3, nr. 3 skal medlemsstatene fremsende de statistiske data elektronisk i et egnet teknisk format, som skal vedtas av Kommisjonen. Kommisjonsforordning (EU) nr. 408/2011 spesifiserer innrapporteringsformatet.

Kommisjonsforordning (EU) nr. 408/2011 fastsetter imidlertid ikke et innsendelsesformat for statistikk for anvendelsen av pesticider til innlevering i 2015 og forordningen endres derfor av Kommisjonsforordning (EU) Nr. 1264/2014 om standard for datautveksling. Forordningen stiller som krav at den standarden som skal benyttes er i 'SDMX-ML format'.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Rettsakten vil kreve forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet. Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven. Forordningen har svært begrensede administrative og økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

32014R1397 Kommisjonens delegerte forordning (EU) Nr. 1397/2014 vedtatt 22.10.2014 som endrer Kommisjonsforordning (EU) 318/2014 av 8. april 2013 om vedtakelse av programmet med tilleggsundersøkelser for tidsrommet 2016 til 2018 for arbeidskraftundersøkelsen fastsatt i rådsforordning (EF) nr. 577/98

Sammendrag av innhold

Artikkel 7a (4) av Forordning (EF) nr. 577/98, som endret av forordning (EU) Nr. 545/2014, inntatt i vedlegg XXI i EØS avtalen om statistikk, gir kommisjonen myndighet til å vedta et treårig program med tilleggsundersøkelser som ledd i arbeidskraftundersøkelsen.

Kommisjonsforordning (EU) 318/2014 gjennomfører rådsforordning (EF) nr. 577/98 om tilrettelegging av en arbeidskraftundersøkelse i Fellesskapet, og forordningen tilføyer ad hoc-moduler/tilleggsundersøkelser som skal gjennomføre basisforordningen for årene 2016-2018.

Kommisjonens delegerte forordning (EU) Nr. 1397/2014 angir undertema for tilleggsundersøkelsene spesifisert i Kommisjonsforordning (EU) 318/2014, for tilleggsundersøkelsen som heter "unge voksne og arbeidsmarkedet", «selvstendig næringsdrivende og «balanse mellom arbeid- og familieliv».

Merknader

Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven. Utgiftene i forbindelse med implementering av forordningen vil bli dekket innenfor SSBs budsjett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32014R1137 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1137/2014 av 27. oktober 2014 om endring av vedlegg III til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 853/2004 når det gjelder håndteringen av enkelte slakteprodukter fra dyr beregnet til konsum

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer kravene til hvordan enkelte spiselige slaktebiprodukter fra hov- og klovdyr skal håndteres.

I animaliehygieneforskriften § 1 (forordning (EF) nr. 853/2004) står det at spiselige slaktebiprodukter som for eksempel mager, tarmer, hoder og føtter fra hov- og klovdyr kan brukes til menneskemat etter videre håndtering, dersom de behandles før de sendes videre fra slakteriet. Mager, tarmer, hoder og føtter skal behandles på følgende måte:

mager skal skåldes eller rengjøres

tarmer skal tømmes og rengjøres

hoder og føtter skal flås eller skåldes og avbustes.

Rettsakten, 1137/2014, retter seg mot driftsansvarlig i næringsmiddelforetaket (for eks. i et slakteri).

Det kan gis lettelser når det gjelder behandling av mager og føtter fra hov- og klovdyr, dersom det samtidig stilles krav om at driftsansvarlig sikrer at:

- mager skåldes eller rengjøres. Det gis unntak for mager fra unge drøvtyggere som skal brukes til produksjon av løype, der disse kun trenger å tømmes,
- tarmer tømmes og rengjøres,
- hoder og føtter flås eller skåldes og avbustes. Mattilsynet kan likevel gi sitt samtykke til at visuelt rene føtter kan transporteres til en godkjent virksomhet, der de vil få den behandlingen som kreves for å kunne brukes til menneskemat.

Det utstyret som behøves for å foreta disse behandlingene, krever store investeringer, noe små og mellomstore slakterier ikke har økonomisk mulighet til. Dette resulterer i at produkter som kan brukes til menneskemat, går tapt.

For å forhindre at produkter som kan brukes til menneskemat, kastes og for å forbedre konkurranseevnen til de små og mellomstore slakteriene, har Kommisjonen endret reglene slik at mager og føtter fra hov- og klovdyr kan forlate slakteriet før de er behandlet som beskrevet over. Dette tillates under forutsetning av at de fraktes til en annen godkjent virksomhet som tar seg av dette.

Driftsansvarlig må følge reglene i animaliehygieneforskriften som gjelder for håndtering av spiselige slaktebiprodukter, noe som blant annet innebærer temperaturkrav ved transport og lagring.

Produktene blir fraktet under hygieniske forhold ut fra slakteriet og til godkjente virksomheter, hvor de i sin tur blir behandlet før de brukes til humant konsum. Ved omsetning av føtter fra hov- og klovdyr til annen virksomhet skal slakteriet ha tillatelse fra Mattilsynet.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 22. desember 2008 nr. 1624 om særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse (animaliehygieneforskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet er ikke kjent med at det har vært behov for et slikt unntak for føtter eller mager fra hov- og klovdyr i Norge. Ved utbrudd av sykdom, for eksempel munn- og klovsyke, vil annet dyrehelseregelverk hindre at dyr eller skrotter fraktes ut av det rammede området. Rettsakten antas derfor å ikke ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet som har representanter fra Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32015R0174 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/174 av 5. februar 2015 om endring og korrigering av forordning (EU) nr. 10/2011 om plastmaterialer og plastgjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren

Forordning (EU) nr. 10/2011 (plastforordningen) etablerer særskilte regler for plastmaterialer og plastgjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler. Den inneholder en unionsliste over godkjente monomerer, andre utgangsstoffer, makromolekyler framstilt ved mikrobiell fermentering, tilsetningsstoffer og polymerisasjonshjelpstoffer som kan brukes ved fremstilling av plastmaterialer.

Forordningen endrer og retter unionslisten over godkjente stoffer, med tilhørende grupperestriksjoner for stoffer og merknader for samsvarskontroll i punktene 1, 2 og 3 og de respektive tabellene 1, 2 og 3 i vedlegg I til plastforordningen.

Endringene går ut på at seks nye stoffer med FCM-stoffnr. 859, 903, 969, 998, 1017 og 1043 legges til i listen over godkjente stoffer i tabell 1 i punkt 1 i vedlegg I til plastforordningen.

For ti stoffer med FCM-stoffnr. 161, 241, 344, 364, 410, 713, 784, 799, 880 og 881 som allerede er godkjent, gjøres endringer i tabell 1 i vedlegg I til plastforordningen i kolonne 3, 5, 6, 8, 9, 10 og 11.

Ett stoff med FCM-stoffnr. 725 slettes fra tabell 1.

Alle endringene er basert på og i samsvar med EFSA's uttalelser om "stoffene".

Forordningen inneholder dessuten en overgangsbestemmelse som gjør at plastmaterialer og plastgjenstander som lovlig er satt i omsetning før forordningen trer i kraft, men som ikke er i samsvar med de nye bestemmelsene, fortsatt kan settes i omsetning i 12 måneder etter det. Slike plastmaterialer og plastgjenstander kan deretter sluttelges uten at det er satt noen konkret tidsfrist for dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 21. desember 1993 nr. 1381 om materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler (matkontaktforskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett vil ikke medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning, verken for norske virksomheter, myndighetene eller samfunnet for øvrig. Rettsakten inneholder dessuten overgangsbestemmelser som uansett vil redusere eventuelle uheldige konsekvenser av rettsakten.

Sakkyndige instansers merknader

Regelverket er vurdert i Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XIII Legemidler

32014L0110 Kommissjonsdirektiv 2014/110/EU av 17. desember 2014 om endring av direktiv 2004/33/EF om kriterier for midlertidig utelukkelse av allogene bloddonasjoner

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer direktiv 2004/33/EF som stiller tekniske krav til blod og blodkomponenter. Direktiv 2004/33/EF er innlemmet i EØS-avtalen og gir blant annet kriterier for utvelgelse av blodgivere og krav til midlertidig utelukkelse av mulige blodgivere som har vært i et område hvor infeksjonssykdommer kan overføres til mennesker. Mulige blodgivere utelukkes i 28 dager dersom de har vært i et område med Vestnilvirus (jf. direktiv 2004/33/EF, vedlegg III punkt 2.2.1). Nyere forskning viser at utelukkelse av blodgivere for 28 dager ikke er nødvendig dersom en individuell nukleinsyretest (NAT-test) er negativ.

Rettsakten åpner opp for at medlemsstatene kan benytte NAT-testing som en alternativ løsning til utelukkelse av mulige blodgivere i 28 dager.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i rådsdirektiv 2002/98/EF om fastsettelse av standarder for kvaliteten og sikkerheten ved tapping, kontroll, behandling, oppbevaring og distribusjon av blod og blodkomponenter fra mennesker artikkel 29.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 4. februar 2005 nr. 80 om tapping, testing, prosessering, oppbevaring, distribusjon og utlevering av humant blod og blodkomponenter og behandling av helseopplysninger i blodgiverregistre (blodforskriften). Vedlegg I punkt 2.2.1 endres og det åpnes opp for bruk av NAT-testing som en alternativ løsning til utelukkelse av mulige blodgivere i 28 dager.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten medfører ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge. Individuell nukleinsyretesting (NAT-testing) for Vestnilvirus benyttes p.t. ved Folkehelseinstituttet, men foreløpig ikke ved andre mikrobiologiske laboratorier. Alle mikrobiologiske laboratorier i Norge benytter imidlertid NAT-testing for andre virus, og det vil ikke medføre vesentlige kostnader å innføre NAT-testing også for Vestnilvirus. Rettsakten grupperes i gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet)

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten skal behandles i spesialutvalget for helse.

32014R1252 Kommissjonens delegerede forordning (EU) nr. 1252/2014 som supplerer direktiv 2001/83/EF vedrørende prinsipper og retningslinjer for god tilvirkningspraksis for virkestoff i legemidler til mennesker

Sammendrag av innhold

Forordning 1252/2014 supplerer direktiv 2001/83 når det gjelder retningslinjer for god tilvirkningspraksis (GMP) for virksomme stoffer som skal inngå i legemidler til mennesker. Rettsakten er gitt med hjemmel i artikkel 47 i direktiv 2001/83/EF slik den lyder etter å ha blitt endret ved direktiv 2011/62/EU som skal bidra til å beskytte mot falske legemidler.

Forordningen fastsetter prinsipper for GMP ved tilvirkning av virksomt stoff til bruk i legemidler til mennesker, herunder virksomt stoff som skal eksporteres. Med forordningen blir krav til produksjonsstandard forankret direkte i rettsakten.

Forordningen omfatter alle forhold av betydning for stoffets kvalitet, som kvalitetsstyring, personale, lokaler og utstyr, dokumentasjon, material håndtering, produksjon, in-prosesskontroll, pakking, merking, omsetning, laboratoriekontroll, validering, endringskontroll, retur, klager, tilbakekalling, utkontraktering og ompakking. For å sikre etterlevelse pålegges produsentene å opprette et kvalitetssystem.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen gjennomføres ved henvisning i forskrift 11. februar 2004 nr. 1441 om tilvirkning og import av legemidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennom tolkning og håndheving av gjeldende forskrift om tilvirkning av legemidler, har tilsvarende krav som de som fremgår av forordningen allerede vært pålagt norske tilvirkere av virksomt stoff, både på human og veterinærområdet. Forordningen forventes derfor ikke å få økonomiske og administrative konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32014R1114 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1114/2014 av 21. oktober 2014 som endrer forordning (EF) nr. 2075/2005 om fastsettelse av særlige regler for offentlig kontroll av trikiner i kjøtt

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer trikinforordningen i animaliekontrollforskriften (forordning (EF) nr. 2075/2005). Den fastsetter blant annet regler for trikinprøvetaking av skrotter fra mottagelige dyrearter, kriterier for å bestemme besetningens trikinstatus og vilkår ved import av kjøtt fra tredjeland, og hvilke metoder som er godkjent for trikinprøveanalyse. Rettsakten er et resultat av moderniseringen i EU/EØS-regelverket som omhandler trikiner. Her oppdateres de rettsaktene som inneholder helse- og veterinærsertifikater som skal brukes ved import av dyr og kjøtt fra tredjeland som er mottakelige for trikiner og ved handel av dyr mellom land i EU/EØS. Rettsakten kompletterer veterinærsertifikatet med informasjon om dyrenes trikinstatus og helsesertifikatet med resultatet av trikinprøver som blitt tatt i tredjeland før eksport. Denne informasjonen er relevant for blant annet 3 instanser:

- tilsynet, slik at de vet hvilke dyr som det skal tas prøve av ved slaktning,
- driftsansvarlig for mottakende besetning, slik at besetningens trikinstatus ikke trues og
- det EU/EØS land som importerer kjøttprodukter fra tamsvin fra tredjeland, slik at man sikrer trikinfrie produkter til forbrukerne.

I tillegg stiller rettsakten krav om at de tredjeland som velger å benytte seg av muligheten til redusert trikinprøvetaking av tamsvin, må informere Kommisjonen om dette og være oppført på listen i den aktuelle rettsakten som inneholder det sertifikat som skal brukes ved import av kjøttprodukter og levende tamsvin til EU/EØS, slik at mottakerland får informasjon om at de benyttet seg av redusert trikinprøvetaking.

Rettsakten gjør også følgende endringer: På bakgrunn av at regelverket åpner for endring av trikinprøvetaking for tamsvin, kan avls- og produksjonsdyr med trikinfri status ikke losses på en oppstallingssentral hvis ikke de andre dyrene på oppstallingssentralen har lik trikinstatus. Dette for å hindre at dyr smittes av trikiner på vei til ny besetning. I tillegg gis hest samme unntak som i dag gjelder for tamsvin, når det gjelder å tillate at skrotter kan deles opp i 6 deler før trikinprøvesvarene foreligger. Dette kan kun skje når særskilte krav er oppfylt. Bakgrunnen for at man velger å inkludere hest er ønske om å lette driften av slakteriet eller tilhørende oppskjæringsanlegg.

Som følge av at "The EU Reference Laboratory for parasites" anbefalte Kommisjonen å avklare definisjonen av «ekvivalente metoder for påvisning av trikiner» i kjøtt fra tamsvin, har laboratoriet nå validert en ny metode. Rettsakten innfører at denne kan brukes ekvivalent til eksisterende metode, for påvisning av trikiner i kjøtt fra tamsvin.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 22.desember 2008 nr. 1622 om særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum (animaliekontrollforskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten anses ikke å gi administrative eller økonomiske konsekvenser for næringen, privatpersoner eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel V Sjøtransport

32010R1177 Europaparlament- og Rådsforordning (EU) nr. 1177/2010 av 24. november 2010 om rettigheter for båtpassasjerer til sjøs og på innenlandske vannveier og om endring av forordning 2006/2004 om samarbeid mellom nasjonale myndigheter ansvarlige for beskyttelse av forbrukerrettigheter

Sammendrag av innhold:

Forordning 1177/2010 oppstiller rettigheter for båtpassasjerer til sjøs og på innenlandske vannveier. Passasjerenes rettigheter inkluderer et sett med minimumsbestemmelser om informasjon til alle passasjerer forut for og i løpet av reisen, assistanse og kompensasjon dersom reisen blir forstyrret, tiltak i tilfelle forsinkelser og spesifikk assistanse for personer med redusert bevegelighet. Etter forordningen skal det etableres et nasjonalt klageorgan som skal løse eventuelle tvister mellom selskapene og passasjerene.

- Rettigheter for personer med redusert bevegelighet

Passasjerer med nedsatt funksjonsevne og passasjerer med redusert bevegelighet hindres ofte å reise med båt på grunn av manglende tilgjengelighet av disse tjenestene og fravær av assistanse for å imøtekomme disse passasjerens nødvendige behov. Forordningen adresserer disse problemene gjennom å forby diskriminering på grunnlag av nedsatt funksjonsevne eller redusert bevegelighet når en reise bestilles eller ved ombordstigning. Under forutsetning av at passasjerer på forhånd har varslet om assistansebehov til et forhåndsbestemt tidspunkt før avgangstider angitt i den ordinære rutetabellen, skal assistanse være gratis. Reiseselskaps- samt båtpersonalet skal ha kunnskap egnet til å gi assistanse til personer med nedsatt funksjonsevne.

- Kompensasjon og assistanse til passasjerer i forbindelse med reiseforstyrrelser

Forordningen bestemmer at i de tilfeller at reiser forstyrres eller kanselleres, er selskapene forpliktet til å sørge for tilstrekkelig informasjon, nødvendig assistanse og egnede alternative tjenester. Selskapene skal yte kompensasjon basert på billettprisen der avgangen kanselleres eller skipet forsinkes av en viss varighet sett i forhold til reisens lengde. Plikten til å yte slik kompensasjon bortfaller bare der passasjerer er opplyst om kanselleringen/forsinkelsen før billetten er kjøpt eller der passasjerer er årsak til kanselleringen/forsinkelsen.

- Ansvar for tap av eller skade på funksjonstilpassede hjelpemidler

Forordningen fastsetter at selskapene har culpaansvar for tap som følge av tap eller skade på funksjonstilpassede hjelpemidler i forbindelse med transporten. Det oppstilles et presumsjonsansvar der tapet har oppstått som følge av en skipsfartshendelse. Ansvar er avgrenset til gjenkjøpsverdien eller, der dette er relevant, utbedringskostnadene. Ansvar er avgrenset til de tilfellene hvor Aten-forordningen artikkel 4 ikke gjelder.

- Klagebehandling

Medlemsstater må etablere håndhevingsorgan ansvarlige for iverksettelse av denne forordningen i deres territorium. Dersom en båtpassasjer anser at en eller noen av rettighetene ikke har blitt respektert, kan vedkommende varsle selskapet om dette. Dersom vedkommende ikke er fornøyd med svaret, kan det fremsettes en klage til det nasjonale klageorganet utpekt av angjeldende medlemsstat.

Merknader:

Forordningen fastsetter krav som styrker passasjerrettigheter, herunder felles ansvars-, kompensasjons- og klagehåndteringsbestemmelser. Formålet er å harmonisere rettigheter til båtpassasjerer på linje med tilsvarende rettigheter hvor befording skjer med andre transportformer.

Forordningen gjelder styrking av rettigheter for passasjerer i nasjonal og internasjonal maritim transport, samt innenlands vannveier. Rettighetene omfatter minimumskrav til informasjon til passasjerer før og under reise, assistanse og kompensasjon i tilfelle avlysning av reise, tiltak i tilfelle forsinkelse samt tilgjengelighet for og assistanse til bevegelseshemmede. Når det gjelder forordningens regler om tilgjengelighet og assistanse, retter disse seg mot forhold knyttet til driften (men ikke *utformingen*) av skip, havner og terminaler generelt. Det foreslås et uavhengig nasjonalt organ (klagenemnd) for behandling av tvister tilsvarende som for jernbane og luftfart. Ren transport av passasjerer og reisegods er regulert i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) kapittel 15, mens pakketurer er regulert i lov 25. august 1995 nr. 57 om pakkereiser og reisegaranti (pakkereiseloven). Verken sjøloven eller pakkereiseloven har særskilte regler om tilgang til transport og rett til assistanse for personer med funksjonshemming. Sjøloven kapittel 15 har generelle regler om kanseller eller forsinket avgang eller ankomst. Sjøloven kapittel 15 avsnitt II har generelle regler om rettigheter og plikter for bortfrakter og passasjer i forbindelse med transporten, mens sjøloven kapittel III har regler om ansvar for at passasjerer og reisegods blir forsinket. Reglene om transporten og ansvarsreglene må ses i sammenheng. For så vidt gjelder rettigheter til personer med funksjonshemming, har norsk rett ikke regler som tilsvarer forordningens. Dette er forhold som oftest er regulert i transportvilkårene til den enkelte transportøren. Etter norsk regelverk stilles det krav om universell utforming ved bygging av skip. I 2004 ble det gjennomført krav til tilgjengelighet og tilrettelegging for denne persongruppen i forbindelse med gjennomføringen av direktiv 2003/24/EF om endring av 98/18/EF, jf. henholdsvis forskrift 5. januar 1998 nr. 6 om bygging, utrustning og drift av hurtiggående fartøy som anvendes som passasjerskip eller lasteskip §33 og forskrift av 28. mars 200 nr. 305 om besiktigelse, bygging og utrustning av passasjerskip i innenriksfart §8 D. Sjøfartsdirektoratet fastsatte den 14. august 2008 forskrift om endring av forskrift 15. september 1992 nr. 695 om bygging av passasjer-, lasteskip og lekter. Forskriftsendringen medfører at alle nye passasjerskip som kan føre flere enn 12 passasjerer, skal være utrustet og tilrettelagt for personer med nedsatt funksjonsevne og personer med redusert bevegelighet. For eksisterende skip gjelder kravene ved større ombygging av områder hvor passasjerer har alminnelig tilgang/adgang. Forskriften trådte i kraft 1. januar 2009, men slik at kravene først gjaldt fra 1. januar 2010.

Forordningen medfører økonomiske konsekvenser for operatør/rederi, samt økonomiske og administrative konsekvenser relatert til nasjonal håndheving av forordningen, herunder opprettelse av en klagenemnd. Forordningen ligger under JD og NHD/Sjøfartsdirektoratet. Sjøfartsdirektoratet hadde oppfølgingen av forslaget til forordning, og sendte det på høring 22. desember 2012, med høringsfrist 1. februar 2009. Etter at forordningen ble vedtatt, har man etter en nærmere vurdering kommet til at det er mest nærliggende å gjennomføre denne i sjøloven kapittel 15, hvor det er gitt regler om passasjerbefordring. Gjennomføringen av reglene om kompensasjon etter standardiserte satser ved forsinkelse og kansellering i forordning 1177/2010 må også ses i sammenheng med reglene om forsinkelse i sjøloven kapittel 15 avsnitt III. Samtidig medfører gjennomføringen av forordning 392/2009 (Aten-forordningen), som gjennomfører ansvarsregimet for personskade ved sjøulykker i Aten-konvensjonen 2002 i EU, det nødvendig å se nærmere på innholdet av forsinkelsesreglene i sjøloven kapittel 15. Med unntak av forsinkelse for reisegods, faller forsinkelse utenfor virkeområdet til Aten-konvensjonen 2002 – og Aten-forordningen. Ettersom forsinkelsesreglene i sjøloven kapittel 15 bygger på reglene i Aten-konvensjonen 1974 om personskade, er det nødvendig å ta stilling til den nærmere utformingen av forsinkelsesreglene når selve ansvarsregimet for personskade endres med gjennomføringen av Aten-forordningen i norsk rett. Oppfølgingen av forordningen ble derfor overført til JD våren 2011, og spørsmålet om gjennomføring av forordning 1177/2010 er sendt på høring sammen med spørsmålet om gjennomføring av forordning 392/2009.

Høringsinstansenes merknader:

Særskilt berørte offentlige instanser antas å være Barne- og likestillingsdepartementet, ref. forbrukerrettigheter, og Samferdselsdepartementet/Vegdirektoratet, ref. riksveiferjedriften. Som grunnlag for den videre oppfølgingen, sendte Sjøfartsdirektoratet forslaget til forordning på høring 22. desember 2008, med høringsfrist 1. februar 2009. Berørte instanser har hatt forslaget til forordning på høring. Spørsmålet om gjennomføring av båtpassasjerrettighetsforordningen ble, sammen med spørsmålet om gjennomføring av Aten-forordningen, sendt på høring 15. mars 2012, med høringsfrist 1. juni 2012. Høringsinstansene har på generelt grunnlag uttalt seg positive til forslaget, men det har vært nyanser i synspunktene, særlig hva angår spørsmålet om virkeområdet for reglene og organiseringen og finansieringen av klageordningen. I forbindelse med høringen med høringsfrist 1. juni 2012 har Samferdselsdepartementet ikke hatt merknader.

Rettslige konsekvenser:

Gjennomføringen av forordningen i norsk rett vil nødvendigvis gjøre endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten kapittel 15, som regulerer passasjerrettigheter og bortfrakters plikter ved passasjerbefordring. I høringsnotatet 15. mars 2012 foreslås det at forordningen inkorporeres i en ny § 418 a i et nytt avsnitt IV i sjøloven kapittel 15. Selve inkorporeringsbestemmelsen er foreslått inntatt i ny § 418 a første ledd, mens det er behov for forskriftshjemler i bestemmelsens øvrige ledd for å kunne gi nærmere regler, herunder om en klagenemnd.

Administrative og økonomiske konsekvenser:

På grunn av de mange variablene som gjør seg gjeldende er det ikke mulig konkret å anslå de økonomiske og administrative konsekvensene av gjennomføringen av forordningen. Forordningen gir detaljerte regler om ikke-diskriminerende tilgang til transport, om rett til assistanse for personer med funksjonshemming og om ansvar for bortfrakten og terminaloperatøren ved kansellering eller forsinkelse. Dette vil innebære økonomiske konsekvenser for bortfrakterne og terminaloperatørene. Av betydning for kostnadsspørsmålet vil være om bortfrakterne og terminaloperatørene allerede legger til rette for transport av personer med bevegelseshemming og hvilke systemer de har på plass for å kunne bistå bevegelseshemmede. Videre vil det ha betydning om bortfrakterne og terminaloperatørene allerede har på plass systemer for å håndtere klager på transportvilkårene, og disse kan tilpasses de nye reglene. Selv om sjøloven kapittel 15 har regler om erstatning for forsinkelse, er inntrykket er at næringen i relativt begrenset utstrekning utbetaler slik erstatning i dag. Innføringen av regler om standardisert kompensasjon ved forsinkelse kan derfor tenkes å få en viss betydning, men omfanget av forsinkelser som ikke faller inn under forordningens værforbehold vil være avgjørende for hvilke kostnader det enkelte fergereideriet vil få som følge av dette.

Når det gjelder klageordningen som forordningen gir anvisning på, har de berørte departementene konkludert med at den mest nærliggende og kostnadseffektive løsningen vil være å utvide dagens transportklagenemnd til også å omfatte båtpassasjerer og at ordningen gjøres felles for utenriks- og innenriksfart. Det anslås at driftsutgiftene for klageordningen for båtpassasjerer vil ligge på nivå med driftsutgiftene for Transportklagenemnda Jernbane, dvs. at oppstarts- og driftskostnadene vil være på om lag kr 2 000 000 det første året og at driftskostnadene de etterfølgende årene vil ligge på ca kr 1 500 000. Berørte departementer er enige om at klageordningen skal næringsfinansieres, og at det kostnadene fordeles på basis av billettomsättning for å oppnå en mest mulig rettferdig fordeling av kostnadene mellom utenriks- og innenriksfarten.

Gjennomføringen av forordningen vil nødvendigvis ha administrative og økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Fergekontraktene åpner for at vederlaget kan justeres dersom løyvehaver påføres vesentlig merarbeid og/eller merkostnader/mindreinntekter som følge av endringer i norske lover, forskrifter eller ved annen myndighetsutøvelse. Det synes likevel tvilsomt om merkostnadene som følge av forordningen er av en slik størrelsesorden at det vil kunne utløse reforhandling av de løpende fergekontraktene. Kostnadene synes relativt marginale sammenlignet med verdien av fergekontraktene. Statlig innkjøp av innenriks sjøtransporttjenester (Hurtigruten, bilferger og hurtigbåt) er rundt kr 3 milliarder årlig. Kompensasjon vil uansett kun være aktuelt fra reglene innføres og frem til dagens kontrakter utløper. Ifht forordningen skal det etableres et håndhevelsesregime, og det foreslås at håndhevelses- og sanksjonsmyndigheten legges til Sjøfartsdirektoratet. Under forutsetning av at Sjøfartsdirektoratet fører tilsyn med og håndhever forordningen i Norge, antas det at disse kostnadene for det offentlige kan dekkes innenfor eksisterende rammer.

Sakkyndige instanser merknader

Rettsakten har vært behandlet i SU transport. Forordningen vurderes som EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel VIII Trykkbeholdere

32014L0029 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/29/EU av 26. februar 2014 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av enkle trykkbeholdere på markedet (omarbeiding)

Sammendrag av innhold

Varepakken ble vedtatt i 2008 med virkning fra 2010 og inneholder to forordninger, forordning (EF) nr. 764/2008 og forordning (EF) nr. 765/2008, og en beslutning nr. 768/2008/EF som fastsetter retningslinjer for utarbeidelse av nytt eller revidert regelverk som harmoniserer vilkårene for å sette varer på markedet i EØS, jf. artikkel 2 første ledd. Formålet med beslutningen er å strømlinjeforme fremtidig harmonisert EØS-regelverk, slik at det blir lettere for virksomheter å forstå og forholde seg til. Sentrale begreper og prosedyrer skal defineres på samme måte i ulike direktiver og forordninger. Det samme gjelder plikter for importører og distributører. Formålet med sistnevnte er å klargjøre at aktører lenger nede i distribusjonsskjeden også har visse forpliktelser til å sørge for at varene de distribuerer til markedet er i tråd med gjeldende regelverk.

Direktiv 2014/29/EU er en teknisk revisjon i tråd med den omforente ordlyden som er vedtatt i varepakkens beslutning nr. 768/2008/EF. Revisjonen skjer samlet i en pakke, "Alignmentpakken". Dette er beskrevet i tidligere EØS-notat utarbeidet av Nærings- og fiskeridepartementet.

Direktiv 2014/29/EU vil, fra 20. april 2016, erstatte direktiv 2009/105/EF om enkle trykkbeholdere.

Direktiv 2014/29/EU regulerer enkle trykkbeholdere, det vil si enhver sveiset beholder som utsettes for et indre overtrykk på over 0,05 MPa (0,5 bar), og som skal inneholde luft eller nitrogen og ikke skal utsettes for fyring. Direktivet innfører blant annet nye definisjoner, krav til sporbarhet, kriterier for utpeking av teknisk kontrollorgan og krav til samsvarvurdering.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten

Rettsakten er hjemlet i traktatens artikkel 114.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Direktiv 2014/29/EU antas å ikke ha administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning for markedsaktørene.

Rettslige konsekvenser

Direktiv 2009/105/EF er innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett i forskrift 7. juli 1994 nr. 735 om enkle trykkbeholdere. Gjennomføring av direktiv 2014/29/EU vil kreve revisjon av forskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivet er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling. Direktiv 2014/29/EU er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabelt.

32014L0068 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/68/EU av 15. mai 2014 om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av trykkpåkjent utstyr (omarbeiding)

Sammendrag av innhold

Varepakken ble vedtatt i 2008 med virkning fra 2010 og inneholder to forordninger; forordning (EF) nr. 764/2008 og forordning (EF) nr. 765/2008 og en beslutning; (EF) nr. 768/2008 som fastsetter retningslinjer for utarbeidelse av nytt eller revidert regelverk som harmoniserer vilkårene for å sette varer på markedet i EØS, jf. artikkel 2 første ledd. Formålet med beslutningen er å strømlinjeforme fremtidig harmonisert EØS-regelverk, slik at det blir lettere for virksomheter å forstå og forholde seg til. Sentrale begreper og prosedyrer skal defineres på samme måte i ulike direktiver og forordninger. Det samme gjelder plikter for importører og distributører. Formålet med sistnevnte er å klargjøre at aktører

lenger nede i distribusjonsskjeden også har visse forpliktelser til å sørge for at varene de distribuerer til markedet er i tråd med gjeldende regelverk.

Direktiv 2014/68/EU er en teknisk revisjon i tråd med den omforente ordlyden som er vedtatt i varepakkens beslutning 768/2008/EF. I tillegg innebærer direktiv 2014/68/EU en tilpasning til forordning (EF) nr. 1272/2008/EF om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP).

Direktiv 2014/68/EU vil, fra 19. juli 2016, erstatte direktiv 1997/23/EF om trykkpåkjent utstyr.

Direktiv 2014/68/EU regulerer trykkpåkjent utstyr og enheter for et tillatt maksimalt trykk PS større enn 0,5 bar (overtrykk) og som konstrueres, produseres, markedsføres og settes i drift. Direktivet skal sørge for at trykkpåkjent utstyr og enheter ved første gangs idriftsettelse er i forsvarlig stand. Direktivet gjelder også for tekniske kontrollorganer, brukerinspektorer og tredjepartsorganer når de utfører samsvars- og sertifiseringsprosedyrer i henhold til direktivet.

Direktiv 2014/68/EU består av 52 artikler og 6 vedlegg, og er i all hovedsak bygget opp tilsvarende som direktiv 1997/23/EF.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten: Rettsakten er hjemlet i traktatens artikkel 114.

Økonomiske og administrative konsekvenser: Direktiv 2014/68/EU antas ikke å ha administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning for markedsaktørene.

Rettslige konsekvenser: Direktiv 1997/23/EF er innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett i forskrift 9. juni 1999 nr. 721 om trykkpåkjent utstyr. Gjennomføring av direktiv 2014/68/EU vil kreve revisjon av denne forskriften.

Sakkyndige instanser merknader

Direktiv 2014/68/EU er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabelt.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XIX Generelle bestemmelser innen området tekniske handelshindringer

32015D0249 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/249 av 10. februar 2015 om forlengelse av krav til barnesikring av lightere og forbud mot lightere med forvekslingsfare

Sammendrag av innhold

Europaparlamentets og rådets direktiv 2001/95/EF av 3. desember 2001 om alminnelig produktsikkerhet (produktsikkerhetsdirektivet) er et horisontalt rammedirektiv, som regulerer sikkerheten ved forbrukerprodukter i EØS-området. Direktivet trådte i kraft 15. januar 2004. Direktivets målsetting er at forbrukerprodukter som er gjort tilgjengelig i EØS-markedet skal være sikre mot helseskadelige virkninger. I direktivets artikkel 13.1 fremgår det at dersom Kommisjonen blir kjent med en alvorlig risiko som visse produkter representerer for forbrukernes helse og sikkerhet i ulike medlemsstater, kan den etter å ha rådspurt medlemsstatene fatte et vedtak på bakgrunn av resultatet av denne rådspørringen, dersom vilkårene i artikkel 13.1 bokstav a)-c) er oppfylt. I henhold til direktivets artikkel 13.2, fremgår det at vedtak det er vist til under artikkel 13.1 "skal gjelde for en periode på ikke mer enn ett år, og kan bekreftes, i henhold til samme fremgangsmåte, for tilleggsperioder på ikke mer enn ett år".

I medhold av artikkel 13.1 fattet Kommisjonen vedtak 2006/502/EF av 11. mai 2006 om å forby engangslightere som ikke er barnesikre og lightere med forvekslingsfare, såkalte "novelty" lightere. Kravet til barnesikring av lightere og forbudet mot lightere med forvekslingsfare gjaldt opprinnelig frem til 11. mai 2007. Kommisjonens intensjon er at Kommisjonsbeslutningen 2006/502/EF er midlertidig i påvente av Den Europeiske Standardiseringsorganisasjonens (CEN) sitt arbeid med endringer i barnesikringsstandarden EN:13869. Gyldighetsperioden for Kommisjonsbeslutning 2006/502/EF er siden blitt forlenget flere ganger:

Ved Kommisjonsbeslutning 2007/231/EF av 12. april 2007 ble kravet til barnesikring av lightere og forbudet mot lightere med forvekslingsfare forlenget med ett år, og gjaldt frem til 11. mai 2008.

Ved Kommisjonsbeslutning 2008/322/EF av 18. april 2008 ble kravet til barnesikring av lightere og forbudet mot lightere med forvekslingsfare forlenget med ytterligere ett år og gjaldt frem til 11. mai 2009.

Ved Kommisjonsbeslutning 2009/298/EF av 26. mars 2009 ble kravet til barnesikring av lightere og forbudet mot lightere med forvekslingsfare forlenget med ytterligere ett år og gjaldt frem til 11. mai 2010.

Ved Kommisjonsbeslutning 2010/157/EF av 12. mars 2010 ble kravet til barnesikring av lightere og forbudet mot lightere med forvekslingsfare forlenget med ytterligere ett år og gjaldt frem til 11. mai 2011.

Ved Kommisjonsbeslutning 2011/176/EF av 21. mars 2011 ble kravet til barnesikring av lightere og forbudet mot lightere med forvekslingsfare forlenget med ytterligere ett år og gjaldt frem til 11. mai 2012.

Ved Kommisjonsbeslutning 2012/53/EU av 27. januar 2012 ble kravet til barnesikring av lightere og forbudet mot lightere med forvekslingsfare forlenget med ytterligere ett år og gjaldt frem til 11. mai 2013.

Ved Kommisjonsbeslutning 2013/113/EU av 1. mars 2013 ble kravet til barnesikring av lightere og forbudet mot lightere med forvekslingsfare forlenget med ytterligere ett år og gjaldt frem til 11. mai 2014.

Ved Kommisjonsbeslutning 2014/61/EU av 5. februar 2014 blir kravet til barnesikring av lightere og forbudet mot lightere med forvekslingsfare forlenget med ytterligere ett år og gjelder frem til 11. mai 2015.

Ved Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/249 av 10. februar 2015 blir kravet til barnesikring av lightere og forbudet mot lightere med forvekslingsfare forlenget med ytterligere ett år frem til 11. mai 2016.

Forlengelsene henger sammen med at den europeiske standardiseringsorganisasjonen CEN ennå ikke har forbedret barnesikringsstandarden EN:13869.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vil ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser.

Rettslige konsekvenser

Kommisjonsbeslutning 2006/502/EF er gjennomført i norsk rett ved forskrift 21. juni 2007 nr. 79 om krav til barnesikring av lightere og forbud mot lightere med forvekslingsfare. I forskriften er det ikke stilt opp noen tidsbegrensning, slik det er gjort i kommisjonsbeslutningen. Bakgrunnen er at forskriften er tenkt opphevet først når det ikke lenger er behov for kommisjonsbeslutningen. Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/249 om forlengelse av kommisjonsbeslutning 2006/502/EF med krav til lightere, nødvendiggjør derfor ikke endringer i norsk regelverk på det nåværende tidspunkt.

Sakkyndige instansers merknader

Kommisjonsbeslutningen omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i Spesialutvalget for handelsforenklinger. Rettsakten vurderes som EØS-relevant og akseptabel.

-KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32014R1342 Kommissjonsforordning (EU) nr. 1342/2014 av 17. desember 2014 om endring av vedleggene IV og V til Europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske miljøgifter

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 850/2004 om persistente organiske miljøgifter (POPs) gjennomfører beslutninger i Stockholmkonvensjonen (global) og i Langtransportkonvensjonen (regional). POPs-forordningen inneholder bestemmelser om produksjon, omsetning, bruk, utslipp og avfallsbehandling som omfattes av kravene i Stockholmkonvensjonen og Langtransportkonvensjonen. På det fjerde partsmøtet under Stockholmkonvensjonen i 2009 ble det besluttet å inkludere ni nye stoffer i vedleggene til konvensjonen. For to stoff/stoffgrupper, bromdifenyletere (BDEer) og PFOS, var det behov for en vurdering av supplerende vitenskapelige data om mengder og konsentrasjoner i produkter og avfall. Det ble derfor nødvendig å fastsette maksimale konsentrasjonsgrenser for disse for å hindre utslipp. På det 27. møtet i Executive Body i Langtransportkonvensjonen i 2009 ble heksaklorbutadien, polyklorerte naftalener og kortkjedete klorparafiner lagt til i protokollen. På det femte partsmøtet i Stockholmkonvensjonen i 2011 ble endosulfan inkludert i listen over persistente organiske miljøgifter, som med noen unntak skal avvikles globalt. På bakgrunn av disse beslutningene i 2009 og i 2011, er det nødvendig å oppdatere vedleggene IV og V i forordning (EF) nr. 850/2004. Vedlegg IV er liste over stoffer som omfattes av bestemmelser om avfallshåndtering og konsentrasjonsgrenser. Vedlegg V (tabell, del 2) oppgir maksimale konsentrasjonsgrenser for stoffer oppført i vedlegg IV og spesielle betingelser for behandling av avfallet.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordning (EF) nr. 850/2004 ble innlemmet i EØS-avtalen i 2007 ved EØS-komitebeslutning nr. 107/2007. Forordning (EF) nr. 850/2004 er gjennomført i produktforskriften. En gjennomføring av forordning (EU) nr. 1342/2014 vil skje ved endringer i produktforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordning (EU) nr. 1342/2014 er ikke vurdert til å ha særlige økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over arbeidet med gjennomføringsforskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i spesialutvalget for handelsforenkling. Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R0292 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/292 av 24. februar 2015 om godkjenning av karbondioksid som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 15

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidproduktet nasjonalt. Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen.

Forordning (EU) 2015/292 godkjenner karbondioksid som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypen 15. Produkttype 15 omfatter fuglebekjempelsesmidler.

Siden vurderingen ikke omfatter nanomaterialer, skal godkjenninger heller ikke omfatte nanomaterialer. Ved produktvurderingen skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Godkjenning av biocidprodukter med karbondioksid til bruk i produkttype 15 gis med følgende betingelser:

Produktet skal bare leveres til og brukes av profesjonelle brukere.

For å beskytte brukerne skal egnede tiltak gjennomføres inkludert om nødvendig tilgjengelighet av personlig verneutstyr.

Det skal gjøres egnede tiltak for å hindre at uvedkommende får tilgang til behandlingsområdet.

Appliseringsdoser og bruksveiledninger skal sikre at fuglene drepes uten unødvendig lidelse.

For å redusere bruken av produktet til et minimum, skal det angis som betingelser for bruk at karbondioksid skal brukes som siste utvei i en integrert behandlingsstrategi.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften).

Gjennomføring av forordningen vil skje ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i spesialutvalget for handelsforenkling.

Rettsakten er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R0405 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/405 av 11. mars 2015 om godkjenning av alpha-cypermethrin som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidproduktet nasjonalt.

Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen. Forordning (EU) nr. 1062/2014 etablerte en liste over aktive stoffer som skal vurderes med sikte på at de kan godkjennes til bruk i biocidprodukter eller inkluderes på vedlegg I til forordning (EU) nr. 528/2012.

Alpha-cypermethrin omfattes av denne listen.

Forordning (EU) 2015/405 godkjenner alpha-cypermethrin som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18. Produkttype 18 omfatter insektmidler, middmidler og produkter til bekjempelse av andre leddyr. Siden vurderingen ikke omfatter nanomaterialer, skal godkjenninger heller ikke omfatte nanomaterialer. Ved produktvurderingen skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Godkjenning av biocidprodukter med alpha-cypermethrin til bruk i produkttype 18 gis med følgende betingelser:

For profesjonell bruk skal det fastsettes sikre arbeidsprosedyrer. Hvor eksponering ikke kan reduseres til akseptable nivåer på annen måte, skal produkter anvendes med bruk av tilstrekkelig personlig verneutstyr.

For å unngå risiko i forhold til vannmiljø ved behandling av overflater som hyppig rengjøres med vann må produkter med alpha-cypermethrin kun brukes for behandling i revner og sprekker med mindre det fremkommer i produktsøknaden at risiko kan begrenses til et akseptabelt nivå.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften).

Gjennomføring av forordning (EU) 2015/405 vil skje ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i spesialutvalget for handelsforenkling. Forordningen er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R0406 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/406 av 11. mars 2015 om godkjenning av *Bacillus thuringiensis* subst. *israelensis* serotype H14, stamme SA3A som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidproduktet nasjonalt. Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen. Forordning (EU) nr. 1062/2014 etablerte en liste over aktive stoffer som skal vurderes med sikte på at de kan godkjennes til bruk i biocidprodukter eller inkluderes på vedlegg I til forordning (EU) nr. 528/2012. *Bacillus thuringiensis* subst. *israelensis* serotype H14, stamme SA3A omfattes av denne listen. Denne godkjenningen omfatter kun en bestemt form av *Bacillus thuringiensis*, *Bacillus thuringiensis* subs. *israelensis* serotype H14, stamme SA3A, og ikke andre stoffer som oppfyller definisjonen av *Bacillus thuringiensis*.

Forordning (EU) 201/406 godkjenner *Bacillus thuringiensis* subst. *israelensis* serotype H14, stamme SA3A som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypen 18. Produkttype 18 omfatter insektmidler, middmidler og produkter til bekjempelse av andre leddyr. Siden vurderingen ikke omfatter nanomaterialer, skal godkjenninger heller ikke omfatte nanomaterialer. Ved produktvurderingen skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Godkjenning av biocidprodukter med *Bacillus thuringiensis* subst. *israelensis* serotype H14, stamme SA3A til bruk i produkttype 18 gis med følgende betingelser:

For profesjonell bruk skal det fastsettes sikre arbeidsprosedyrer. Hvor eksponering ikke kan reduseres til akseptable nivåer på annen måte, skal produkter anvendes med bruk av tilstrekkelig personlig verneutstyr.

For produkter som kan gi restkonsentrasjoner av *Bacillus thuringiensis* subst. *israelensis* serotype H14, stamme SA3A i næringsmidler eller fôr, skal det undersøkes om det er behov for å fastsette nye eller endrede maksimalgrenseverdier i samsvar med forordning (EF) nr. 470/2009 eller forordning (EF) nr. 396/2005. Videre skal det treffes hensiktsmessige risikobegrensende tiltak for å sikre at gjeldende maksimalgrenseverdier ikke overskrides.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften).

Gjennomføring av forordning (EU) 2015/406 vil skje ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i spesialutvalget for handelsforenkling. Forordning er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

32015R0407 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/407 av 11. mars 2015 om godkjenning av propan-2-ol som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 1, 2 og 4

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidproduktet nasjonalt. Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen. Forordning

(EU) nr. 1062/2014 etablerte en liste over aktive stoffer som skal vurderes med sikte på at de kan godkjennes til bruk i biocidprodukter eller inkluderes på vedlegg I til forordning (EU) nr. 528/2012. Propan-2-ol omfattes av denne listen.

Forordning (EU) 2015/407 godkjenner propan-2-ol som et aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttypene 1, 2 og 4. Produkttype 1 omfatter biocidprodukter til hygiene for mennesker.

Produkttype 2 omfatter desinfeksjonsmidler og algemidler som ikke er ment for bruk direkte på mennesker eller dyr. Produkttype 4 omfatter overflater som kommer i kontakt med næringsmidler og fôrvarer.

Siden vurderingen ikke omfatter nanomaterialer, skal godkjenninger heller ikke omfatte nanomaterialer.

Ved produktvurderingen for produkttypene 1, 2 og 4 skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Godkjenning av produkter omfattet av produkttype 4 gis med følgende tilleggsbetingelser:

For produkter som kan gi restkonsentrasjoner av propan-2-ol i næringsmidler eller fôr, skal medlemsstatene undersøke om det er behov for å fastsette nye eller endrede maksimalgrenseverdier i samsvar med forordning (EF) nr. 470/2009 eller forordning (EF) nr. 396/2005. Videre skal medlemsstatene treffe hensiktsmessige risikobegrensende tiltak for å sikre at gjeldende maksimalgrenseverdier ikke overskrides.

Til bruk i produkttype 4 ble det i vurderingen heller ikke tatt høyde for at biocidprodukter som inneholder propan-2-ol kan inngå i materialer og gjenstander bestemt til direkte eller indirekte kontakt med næringsmidler. For slike materialer kan det kreves at det fastsettes spesifikke grenser for migrasjon over i næringsmidler. Godkjenninger omfatter derfor ikke slik bruk med mindre Kommisjonen har vedtatt slike grenser eller det er fastsatt at slike grenser ikke er nødvendige.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften).

Gjennomføring av forordning (EU) 2015/407 vil skje ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i spesialutvalget for handelsforenkling. Forordning er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Allment

32014L0052 Europaparlamentets og rådets direktiv 2014/52/EU av 16. april 2014 om endring av direktiv 2011/92/EU om vurdering av visse offentlige og private prosjekters miljøvirkninger

Sammendrag av innhold

Direktiv 2011/92/EU (det såkalte EIA-direktivet) er innlemmet i EØS-avtalens Vedlegg XX, pkt. 1a, og implementert i regelverk innenfor ansvarsområdet til Klima- og miljødepartementet (kapittel 14 i plan- og bygningsloven), Kommunal- og moderniseringsdepartementet (planbestemmelsen i plan- og bygningsloven) og Olje- og energidepartementet (petroleumsloven, havenergiloven og kontinentalsokkelloven).

De viktigste nye elementene i endringsdirektiv 2014/52/EU er: økte krav til informasjon fra forslagsstiller som grunnlag for ansvarlig myndighets screening av vedlegg II-tiltak (artikkel 4 ny nr 4 og 5 og nytt vedlegg II.A.), tidsfrist for ansvarlig myndighets vurdering av om et vedlegg II-tiltak skal konsekvensutredes (artikkel 4 nr. 6), bestemmelser for å sikre kvaliteten på konsekvensutredningene (artikkel 5 ny nr. 3), bestemmelser om samordnet behandling av saker der det oppstår utredningskrav

etter også andre EU-rettsakter (artikkel 2 nr 3), bestemmelse om objektivitet og adskillelse mellom uforenlige funksjoner (artikkel 9, ny 9a) og en bestemmelse om nasjonal fastsetting av regler om sanksjoner knyttet til manglende overholdelse av direktivets bestemmelser (artikkel 10 ny 10a). Det er også tatt inn noen nye temaer og gitt noen presiseringer om hva konsekvensutredningen skal omfatte (som klimaendringer og sårbarhet i forhold til større ulykker eller katastrofer).

Merknader

Direktivet er hjemlet i TFEU Art. 192 (1).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten ble lagt frem for spesialutvalget for miljøraker den 24. september 2014. Rettsakten ble deretter klarert skriftlig i spesialutvalget i oktober 2014. Direktiv 2014/52/EU er vurdert som EØS-relevant og akseptabelt.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel III Luft

32014L0099 Kommisjonsdirektiv 2014/99/EU av 21. oktober 2014 som endrer, for å tilpasse til teknisk utvikling, direktiv 2009/126/EU om fase II gjenvinning av bensindamp under påfylling av motorkjøretøy ved bensinstasjoner

Sammendrag av innhold

Direktiv 2009/126/EU stiller krav til gjenvinning av bensindamp ved fylling av bensin på bensinstasjoner. Direktivet spesifiserer at medlemslandene skal rapportere etter "relevante tekniske standarder" og "passende metodologi". Dette spesifiserer kommisjonen nå i direktiv 2014/99/EU at skal endres til rapportering etter standard EN 16321-1:2013. Dette ansees kun for å utgjøre mindre tekniske endringer i rapporteringsrutiner. Det må vurderes nærmere hvorvidt dette krever justeringer i forskrift. Basisrettsakten (2009/126/EF) er innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i [Forskrift om reduksjon av utslipp av bensindamp](#).

Merknader

Rettslige konsekvenser

Ettersom rapporteringsstandarden som endres ikke er spesifikt omtalt i dagens forskrift, er det usikkert om det kreves forskriftsendring for å gjennomføre direktivet, eller om ansvarlig direktorat kun kan tilpasse sine rapporteringsrutiner og kriterier for vurdering av søknader til den nye standarden.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det eksisterer allerede bestemmelser om dokumentasjon av oppnåelse av direktivets mål, og det forventes således ikke substansielle endringer som får økonomiske eller administrative konsekvenser i forbindelse med gjennomføringen av den nye standarden.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet ved skriftlig prosedyre i spesialutvalget for miljø der Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Landsbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Klima- og miljødepartementet er representert. Rettsakten anses som EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XX Miljø

Kapittel V Avfall

32014R1357 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1357/2014 om oppdatering av vedlegg III til direktiv 2008/98/EF om avfall

Kommisjonsforordningen endrer vedlegg III til direktiv 2008/98/EF (rammedirektivet om avfall), som omfatter både egenskaper som gjør avfall farlig og grenseverdier for farlig avfall. Endringene ble

publisert i Official Journal 19. desember 2014. Endringene vil tre i kraft 1. juni 2015. Rammedirektivet om avfall er innlemmet i EØS-avtalens vedlegg XX og gjennomført i norsk rett.

Sammendrag av innhold

Endringene i vedlegg III reviderer definisjonen av egenskapene som gjør avfall farlig i rammedirektivet om avfall. Tidligere lå grenseverdier for farlig avfall i Kommisjonsvedtak 2000/532/EF sammen med EUs avfallsliste.

Dagens regelverk for farlig avfall er basert på forskrift om klassifisering og merking mv. av farlige kjemikalier (gjennomføring av direktivene 67/548/EØF og 99/45/EF). Hovedhensikten med endringen er å tilpasse definisjonen av farlig avfall til den nye forskriften om klassifisering, merking og emballering av stoffer og stoffblandinger (CLP) (gjennomføring av forordning (EF) nr. 1272/2008). Kjemikalierregelverket er utarbeidet for kjemikalier og ikke for avfall, og det er enighet om at regelverkene ikke kan harmoniseres fullt ut. Grenseverdier for miljøskadelig avfall ble utsatt og tatt ut av forslaget.

Merknader

Rammedirektivet om avfall (2008/98/EF) er hjemlet i EF-traktaten artikkel 175 om miljø. Det er rammedirektivets vedlegg III som skal endres som følge av forordning 1357/2014. Det gjelder også Kommisjonsvedtak 2000/532/EF, hvor grenseverdier for farlig avfall nå tas ut. Endringene vil bli gjennomført i avfallsforskriften kapittel 11, vedlegg 3. Dette vedlegget med grenseverdier for farlig avfall vil bli nytt, basert på det nye kjemikalierregelverket, CLP.

I en overgangsfase er kriteriene og grenseverdiene i vedlegg 3 basert på forskrift om klassifisering og merking mv. av farlige kjemikalier. Denne forskriften erstattes gradvis av CLP frem til 1. juni 2015. Den norske stofflisten ble opphevet da CLP-forskriften trådte i kraft i Norge i 2012, og er erstattet av vedlegg VI i CLP. Derfor er allerede nå vedlegg VI i CLP kilden til å finne stoffenes klassifisering. I C&L Inventory (europeiske kjemikaliebyrået (ECHA) sin database med informasjon om klassifisering og merking av stoffer) finnes stoffenes klassifisering etter både gammelt og nytt kjemikalierregelverk. Det er derfor mulig å finne de risikosestningene som brukes i gjeldende vedlegg 3 fram til forordning xx om revidert vedlegg III til 2008/98/EF implementeres, og H-setninger fra CLP tas i bruk.

Administrative konsekvenser

Det blir en ny inndeling for enkelte egenskaper, og også noen flere grenseverdier å forholde seg til. Nye inndelinger og nye koder gir enkelte administrative kostnader. Det vil i praksis bety noe mer arbeid for en del avfallsprodusenter når de skal vurdere om de har farlig avfall.

Økonomiske konsekvenser

Endringene innebærer enkelte endrede grenser for når avfall skal defineres som farlig avfall. Det blir strengere grenseverdier på noen områder, og mindre strenge på enkelte andre områder, noe som kan gi noe utslag på mengdene som vil bli definert som farlig avfall. Det er imidlertid svært vanskelig å anslå hvordan dette vil kunne påvirke avfallsmengdene. Avhengig av hvilke avfallstyper som oppstår hos den enkelte virksomhet, kan dette gi økte leveringskostnader for næringslivet som genererer farlig avfall. For andre kan det gi lavere kostnader. For kommunene, som har plikt til å ta imot farlig avfall gratis fra husholdningene, kan det også bli noe økte kostnader. Det er ikke mulig i dag å tallfeste disse kostnadene. Offentlige myndigheter vil ellers ikke få vesentlige økte utgifter som følge av endringen. Det må regnes med noe ressursbruk for miljømyndighetene ved innføringen av det nye klassifiseringssystemet.

Sakkyndige instansers merknader

Kommisjonens forslag har ikke vært på en formell høring. Foreløpige utkast fra Kommisjonen har vært sendt ut til industrien (Norsk Industri) og til bransjeforeningen til virksomhetene som håndterer farlig avfall (NFFA) for informasjon og for kommentarer. Miljødirektoratet har kun mottatt enkelte overordnede kommentarer fra NFFA. NFFA er opptatt av at grenseverdiene ikke skal resultere i mindre mengder farlig avfall uten at dette er miljømessig begrunnet, og at føre var-prinsippet bør legges til grunn. De ønsker også et system som er enkelt å praktisere for de som bruker regelverket. Rettsakten er behandlet ved skriftlig prosedyre i Spesialutvalget for miljø saker, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel III Luft

32015D0191 Kommisjonsbeslutning (EU) 2015/191 av 5. februar 2015 om endring av frister i kommisjonsbeslutning 2010/670/EU når det gjelder utvidelse av visse tidsfrister i artikkel 9 og 11(1) i sistnevnte beslutning

Sammendrag av innhold

Under EUs kvotesystem er det, i henhold til revidert kvotedirektiv for perioden 2013-2020, satt av en kvoterreserve på 300 mill kvoter som skal bidra til å finansiere demonstrasjonsprosjekter innen fangst og lagring av CO₂ og innovative prosjekter innen fornybar energi. Kvoterreserven kalles "New Entrants Reserve 300" (NER 300).

Kvoterreserven er et finansielt instrument som skal stimulere til realiseringen av prosjekter. Midlene kommer fra salget av de 300 millioner kvotene. Størrelsen på finansieringen vil derfor avhenge av kvoteprisen på det tidspunktet hvor kvotene blir solgt.

Det har blitt gjennomført to utlysninger. Den første utlysningen fant sted i november 2010, og omfattet 200 av de 300 millioner kvotene. Prosjekter i Norge kunne ikke delta i denne runden da relevant regelverk ikke var innlemmet i EØS-avtalen på utlysningstidspunktet. Den andre utlysningen fant sted 3. april 2013, og omfattet de gjenværende 100 millioner kvotene, samt resterende midler fra fase 1. Det var anledning til å søke om støtte til gjennomføring av prosjekter i Norge. Enova forestod arbeidet med å informere om ordningen og vurdere søknader for aktuelle prosjekter innen fornybar energi. Olje- og energidepartementet var ansvarlig for behandling av norske søknader for CO₂-håndteringsprosjekter. Det ble ikke sendt inn prosjektsøknader fra norske myndigheter i andre runde av NER 300.

I kommisjonsbeslutningen om etablering av kriterier for NER 300 ble det satt frister for når prosjekter som gis tilsagn om støtte skal ha foretatt endelig investeringsbeslutning og når prosjektene skal være satt i drift. For fornybarprosjektene ble fristene satt til 2 år og 4 år (etter tidspunktet da støtte til prosjektet ble kunngjort) for hhv. endelig investeringsbeslutning og idriftsettelse. For CO₂-håndteringsprosjekter ble de tilsvarende fristene satt til 3 år og 4 år.

I kommisjonsbeslutningen om endring av frister for gjennomføring av prosjekter under EUs støtteordning NER 300 vises det til at den økonomiske krisen i EU har medført at et betydelig antall av prosjektene ikke har klart eller vil klare å foreta endelig investeringsbeslutning innen fristene som er satt. Følgelig vil prosjektene heller ikke være satt i drift innen 4 år. På denne bakgrunn legger kommisjonsbeslutningen opp til å forlenge fristene for endelig investeringsbeslutning, fra 2 til 4 år for fornybarprosjekter og fra 3 til 5 år for CO₂-håndteringsprosjekter. Fristen for idriftsettelse økes fra 4 til 6 år. Det foreslås også at fristen automatisk økes med ytterligere ett år dersom prosjektene ikke er satt i drift innen fristen.

Merknader

Rettsakten vil ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge, ettersom det ikke er bevilget støtte til norske prosjekter. Kommisjonsbeslutning 2010/670/EF som endres, samt EUs kvotedirektiv (2003/87/EF), er begge innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet ved skriftlig prosedyre i spesialutvalget for miljøsaker, der Olje- og energidepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Samferdselsdepartementet, Landsbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Klima- og miljødepartementet er representert. Rettsakten anses EØS-relevant og akseptabel.

-KOMMUNAL- OG MODERNISERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Beslutning om ny innlemmelse av tidligere rettsakter om byggevarer

(ref vedlagte «long list»)

I forbindelse med at Byggevaredirektivet ble opphevet og erstattet av Byggevareforordningen, oppdaget EFTA-sekretariatet at et betydelig antall kommisjonsvedtak, som fortsatt er gyldige i EU, ble fjernet fra EØS-avtalens vedlegg II, kapittel XXI og dermed ikke lenger gjeldende i EØS.

Kommisjonsvedtakene det er tale om er av svært teknisk karakter, i hovedsak knyttet til hvilke attestasjonsmoduler som skal gjelde for ulike byggevarer. Plassering i attestasjonsmodul er av betydning for hvordan en vare skal dokumenteres, for eksempel om det er nødvendig med bruk av teknisk kontrollorgan.

Opprinnelig hadde kommisjonen tenkt å vedta en rettsakt i medhold av Byggevareforordningen, som sa at alle de opphevede kommisjonsvedtakene også var gyldige ihht Byggevareforordningen. Kommisjonen valgte imidlertid til slutt ikke å vedta en slik rettsakt, og det ble i stedet besluttet at de aktuelle kommisjonsvedtakene skulle gjennomføres på nytt i kapittel XXI i vedlegg II, gjennom den såkalte "Clean-up Construction Products A02.Ch21".

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32015D0266 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/266 av 16. februar 2015 som anerkjenner øya Man som fri for varroatoose og endrer vedlegget til beslutning 2013/503/EU

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Direktiv 92/65/EØF åpner for at EU-medlemsstatene kan søke Kommisjonen om fristatus/tilleggsgarantier for visse dyresykdommer dersom de driver aktiv sykdomsovervåking. Med beslutning 2013/503/EU opprettet Kommisjonen en liste over medlemsstater og områder den anser som fri for varroatoose, som er en sykdom på bier, og hvilke varer det skal være forbudt å innføre til disse medlemsstatene/områdene. P.t. er Åland oppført på listen over medlemsstater/områder med fristatus for sykdommen. Denne rettsakten tilføyer Isle of Man og forbyr innførsel av bier og brukte bikuber til øya.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 23. juli 2010 nr. 1137 om import fra tredjestater av visse levende dyr, bier, humler og ferskt kjøtt av visse dyr.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten innebærer at det blir forbudt å innføre bier og brukte bikuber til Isle of Man fra alle andre land/områder enn Åland. Det foregår i praksis ingen eksport av verken bier eller brukte bikuber fra Norge til Isle of Man. Rettsakten medfører derfor ingen konsekvenser for norske eksportører av slikt. Rettsakten innebærer at Mattilsynet ved veterinær grensekontroll av bier fra tredjestater må kontrollere at biene ikke skal til/sørge for at de ikke blir sendt til Isle of Man. Import av bier til/via Norge fra tredjestater hører likevel til sjeldenhetene, så dette blir neppe særlig ressurskrevende.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Forvarer

32015R0244 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/244 av 16. februar 2015 om godkjenning av Quinoline Yellow som fôrtilsetningsstoff for ikke-matproduserende dyr

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten gjelder re-godkjenning av et fargestoff til bruk i fôr til hund og katt. Preparatet blir nå også godkjent til bruk i fôr til andre ikke-matproduserende dyr. Preparatet er i hovedsak et syntetisk framstilt natriumsalt, men kalsium- og kalium kan også inngå. Det er godkjent til å sette farge på fôret. Preparatet er klassifisert i kategorien "Sensoriske tilsetningsstoffer" og den funksjonelle gruppen

"Fargestoffer" med undergruppen "Stoffer som øker eller bevarer fargen i fôrvarer". Quinoline Yellow er godkjent til bruk i næringsmidler. Det er satt grenseverdi for største tillatte innhold av fargestoffet på 25 mg/kg fullfôr. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for planter, dyr, næringsmidler og fôrvarer, seksjon fôrvarer. Godkjenningen har varighet til 9. mars 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (fôrtilsetningsstoff-forskriften)

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen innvirkning på Mattilsynets tilsynsvirksomhet. Preparatet finnes allerede på markedet, men får et utvidet bruksområde.

Det gis en overgangsordning slik at fôr som inneholder preparatet, og er produsert og merket før 9. mars 2017 og etter tidligere gjeldende regulering, kan omsettes og brukes opp.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R0038 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/38 av 13. januar 2015 om godkjenning av et preparat av *Lactobacillus acidophilus* CETC 4529 som fôrtilsetningsstoff for verpehøner og som endrer forordning nr. 1520/2007 (innehaver av godkjenning Centro Sperimentale del Latte)

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Saken gjelder re-godkjenning av et preparat som består av en frysetørket stamme av *Lactobacillus acidophilus* D2/CSL. Preparatet kan tilsettes både fôr og drikkevann. Det er klassifisert i kategorien Zootekniske tilsetningsstoffer og i den funksjonelle gruppen "Fordøyelesefremmende stoffer". Bakteriestammen har testet negativt for antibiotikaresistens og er kvalifisert for QPS-status (Qualified Presumption of Safety approach). EFSA finner at preparatet har potensial til å øke eggleggings-intensiteten og forbedre fôr-egg-ratio. Preparatet har en anbefalt dosering per kg fôr og liter drikkevann, men har ingen grense for største tillatte innhold. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for planter, dyr, næringsmidler og fôrvarer, seksjon fôrvarer. Den har varighet til 3. mars 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (fôrtilsetningsstoff-forskriften)

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten gjelder re-godkjenning med utvidet bruksområde av et preparat som har vært på markedet lenge, og får derfor ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet.

Det er kun anbefalt dosering og det at preparatet kan gis med drikkevannet som er nytt. Brukere av preparatet står nå friere til å velge en administrasjonsvei som passer til deres virksomhet.

At preparat som er pakket og merket før 3. september 2015 kan brukes opp er økonomisk og ressursvennlig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet,

Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R0046 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/46 av 14.januar 2015 om godkjenning av diclazuril som førtilsetningsstoff for slaktekylling, slaktekalkun og perlehøner til slakt og avl (innehaver av godkjenning Huvepharma NV)

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Saken gjelder godkjenning av et koksidiostatikum, diclazuril, med handelsnavn Coxiril® som førtilsetningsstoff til slaktekalkun, perlehøner og slaktekylling. Stoffet er klassifisert i kategorien "Koksidiostatika og histomonostatika" og i den funksjonelle gruppen "Koksidiostatika". Til alle dyreartene er det angitt et minste tillatte innhold på 0,8 mg/kg fullfôr og et største tillatte innhold på 1,2 mg/kg. Preparatet har ingen tilbakeholdelsesfrist. Det er imidlertid fastsatt MRL-verdier (største tillatt mengde rester av preparatet) i skinn og fett, muskel, lever og nyrer. MRL-verdiene er like for alle tre dyreartene. Det er ikke satt MRL-verdier for egg, og Coxiril® kan derfor ikke brukes til eggleggende perlehøner. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for planter, dyr, næringsmidler og fôrvarer, seksjon fôrvarer. Det har varighet til 4. februar 2025.

EFSA har vurdert søknaden og gitt uttalelse for hver av anvendelsene. De finner at preparatet har ønsket effekt ved minste tillatte mengde, at det er trygt i bruk og ikke skader miljøet. Preparatet er på markedet allerede under et annet handelsnavn. Diclazuril er blant de koksidiostatika som ikke er godkjent i Norge, så Mattilsynet tar saken kun til orientering.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Diclazuril er et koksidiostatikum som Norge ikke har godkjent. Rettsakten medfører bare en tilføyelse i feltet for EØS-henvisninger i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (førtilsetningsstoff-forskriften).

Rettsakten høres ikke, men omtales på Mattilsynets nettsider sammen med andre rettsakter som går etter hurtigprosedyren.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Førtilsetningsstoffet er ikke tillatt å bruke i Norge, og endringen får derfor ingen innvirkning på Mattilsynets tilsynsaktivitet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R0047 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/47 av 14. januar 2015 om godkjenning av et preparat av alfa-amylase produsert av *Bacillus Licheniformis* (DSM 21564) som førtilsetningsstoff for melkekuer (innehaver av godkjenning DSM Nutritional products Ltd., representert ved DSM Nutritional products Sp. Z.o.o)

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Saken gjelder godkjenning av alfa-amylase som førtilsetningsstoff til kuer i laktasjon. Preparatet er et enzym, produsert ved hjelp av en genmodifisert stamme av *Bacillus licheniformis*. Enzymet vil kunne øke melkeproduksjonen hos kuer på grovfôr-basert fôrasjon med normalt stivelsesinnhold. Grunnet mangelfull dokumentasjon på effekten godkjennes preparatet bare for de første 14 ukene av laktasjonen. Det er satt grense for minste tillatte innhold i fôret for at preparatet gir ønsket effekt. Godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for planter, dyr, næringsmidler og fôrvarer, seksjon fôrvarer. Den har varighet til 4. februar 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (fôrtilsetningsstoff-forskriften)
Økonomiske og administrative konsekvenser
Rettsakten får ingen innvirkning på Mattilsynets tilsynsaktivitet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32014R1136 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1136/2014 av 24. oktober 2014 om endring av forordning (EU) nr. 283/2013 vedrørende overgangsordninger for prosedyrer som gjelder plantevernmidler

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjør endringer i forordning nr. 283/2013 om datakrav til aktive stoffer som skal søkes godkjent etter europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning (EF) nr. 283/2013 erstattet en relativt ny forordning om datakrav (forordning nr. 544/2011) og er tatt inn i EØS-avtalen under forbehold om Stortingets samtykke. Bakgrunnen for denne endringen er at det er behov for endringer i overgangsreglene mellom forordning (EF) nr. 283/2013 og forordning nr. 544/2011 for å unngå ulikheter i vurderingen av data av medlemsstater som tilhører forskjellige soner. Datakravene i forordning nr. 544/2011 vil derfor fortsatt få anvendelse for enkelte søknader som tilfredsstiller bestemte kriter blant annet til søknadstidspunkt.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmidler, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmidler var på høring våren 2012, men er ikke fastsatt. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Endringene vil gi en mer enhetlig og harmonisert vurdering av de aktuelle plantevernmidlene mellom land i ulike soner. Endringene vil ha svært begrensende økonomiske og administrative konsekvenser for myndigheter og private.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32014R1316 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1316/2014 av 11. desember 2014 om godkjenning av det aktive stoffet *Bacillus amyloliquefaciens* subsp. *plantarum* strain D747, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 og som tillater medlemsstatene å innvilge midlertidige forlengelser av godkjenninger for det virksomme stoffet

Sammendrag av innhold

Bacillus amyloliquefaciens subsp. *plantarum* strain D747 godkjennes som aktivt stoff som kan inngå i plantevernmidler frem til 31. mars 2025. Organismen legges til liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011. A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Dette stoffet er

vurdert etter en overgangsløsning, som betyr at det er vurdert etter kriteriene i det gamle regelverket (direktiv 91/414/EØF). Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet, og en frist for revurdering av preparat som inneholder stoffet. Det er også gitt anledning til å forlenge midlertidige godkjenninger av stoffet.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmidler er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning (EF) nr. 1107/2009 er innlemmet i EØS-avtalen med forbehold om Stortingets samtykke og har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmidler direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Dette stoffet er vurdert etter de gamle reglene.

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmidler, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmidler var på høring våren 2012. Det pågår nå en prosess i forhold til innlemmelse av dette EU-regelverket i EØS-avtalen. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente aktive stoff blir oppdatert.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32014R1330 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1330/2014 av 15. desember 2014 om godkjenning av det aktive stoffet meptyldinocap, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Meptyldinocap godkjennes som aktivt stoff som kan inngå i plantevernmidler frem til 31. mars 2025. Stoffet legges til liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011. A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Dette stoffet er vurdert etter en overgangsløsning, som betyr at det er vurdert etter kriteriene i det gamle regelverket (direktiv 91/414/EØF). Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet, og en frist for revurdering av preparat som inneholder stoffet.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmidler er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning (EF) nr. 1107/2009 er innlemmet i EØS-avtalen med forbehold om Stortingets samtykke og har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmidler direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye

strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Dette stoffet er vurdert etter de gamle reglene.

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Det pågår nå en prosess i forhold til innlemmelse av dette EU-regelverket i EØS-avtalen.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlerens landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32014R1334 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1334/2014 av 16. desember 2014 om godkjenning av det aktive stoffet gamma-cyhalotrin, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 og som tillater medlemsstatene å innvilge midlertidige forlengelser av godkjenninger for det aktive stoffet

Sammendrag av innhold

Gamma-cyhalotrin godkjennes som aktivt stoff som kan inngå i plantevernmiddel frem til 31. mars 2025. Stoffet legges til liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011. A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Dette stoffet er vurdert etter en overgangsløsning, som betyr at det er vurdert etter kriteriene i det gamle regelverket (direktiv 91/414/EØF). Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet, og en frist for revurdering av preparat som inneholder stoffet.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning (EF) nr. 1107/2009 er innlemmet i EØS-avtalen med forbehold om Stortingets samtykke og har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Dette stoffet er vurdert etter de gamle reglene.

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Det pågår nå en prosess i forhold til innlemmelse av dette EU-regelverket i EØS-avtalen.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis

prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R0051 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/51 av 14. januar 2015 om godkjenning av det aktive stoffet chromafenozide, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Chromafenozide godkjennes som aktivt stoff som kan inngå i plantevernmiddel frem til 31. mars 2025. Stoffet legges til liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011. A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Dette stoffet er vurdert etter en overgangsløsning, som betyr at det er vurdert etter kriteriene i det gamle regelverket (direktiv 91/414/EØF). Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet, og en frist for revurdering av preparat som inneholder stoffet.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 er innlemmet i EØS-avtalen med forbehold om Stortingets samtykk og har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Dette stoffet er vurdert etter de gamle reglene.

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Det pågår nå en prosess i forhold til innlemmelse av dette EU-regelverket i EØS-avtalen.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R0052 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 52/2015 av 14. januar 2015 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 686/2012 når det gjelder saksbehandlerlandet for det aktive stoffet mecoprop-P

Sammendrag

Når aktive stoffer blir godkjent etter reglene i forordning (EF) nr. 1107/2009 blir det gitt godkjenning for en periode på inntil ti år med unntak av lav-risikostoffer som kan få noe lenger godkjenning. Stoffene som er godkjent blir ført opp på listen over godkjente aktive stoffer i forordning (EF) nr. 540/2011. I den forordningen fremkommer også utløpsdato for godkjenning. Søknader for fornyelse av godkjenning skal sendes senest tre år før utløpet av godkjenningen. For aktive stoffer som har en godkjenning som utløper senest innen 31. desember 2018 er det behov for å fordele arbeidet med evalueringen i forbindelse med fornyelse av godkjenning på medlemslandene. Forordning (EF) nr. 686/2012 navngir hvert enkelt aktivt stoff som skal revurderes og tildeler en rapportør og en co-rapportør for hvert stoff. Denne forordningen endrer forordning (EF) nr. 686/2012 ved at UK blir satt opp som saksbehandler for mecoprop-P istedenfor Polen.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv (91/414). Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene.

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Det pågår nå en prosess i forhold til innlemmelse av dette EU-regelverket i EØS-avtalen. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Denne rettsaken vil ikke ha administrative og økonomiske konsekvenser for Norge, da den kun omhandler fordeling av arbeid mellom medlemsland i EU. Se for øvrig EØS-notat og høringsbrev til forordning (EF) 1107/2009.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken er vurdert av Spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R0058 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/58 av 15. januar 2015 om endring av forordning (EU) nr. 1197/2012 med hensyn til utløpsdatoer for godkjenning av det aktive stoffet tepraloxymid

Sammendrag av innhold

Godkjenningen for det aktive stoffet tepraloxymid utløp opprinnelig den 31. juli 2017. Søker har tidligere, som følge av forordning (EU) nr. 844/2012, fått utvidet godkjenningen for å få nok tid til å gjennomføre fornyelseprosedyren i tråd nevnte forordning. Søker har imidlertid informert kommisjonen om at de ikke kommer til å opprettholde søknaden, og godkjenningen endres derfor tilbake til den opprinnelige datoen.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel (direktiv 91/414). Stoff som er på listen skal etter hvert

revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene.

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Det pågår nå en prosess i forhold til innlemmelse av dette EU-regelverket i EØS-avtalen. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente aktive stoff blir oppdatert. .

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlerens landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-elevant og akseptabel.

32015R0232 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/232 av 13. februar 2015 om endring og rettelse av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 når det gjelder betingelsene for godkjenning av kobberforbindelser som aktivt stoff

Sammendrag av innhold

Kobberforbindelser får endrede vilkår for godkjenningen. Bakgrunnen for ny vurdering var at søker hadde frist på seg til å levere utfyllende dokumentasjon. Den nye dokumentasjon er vurdert og funnet mangelfull. Søker må vise til planer for overvåking av kobberforbindelser der det er mye brukt og resultat av overvåkingen og sende det til saksbehandlerens land. Stoffet er tidligere oppført i liste A i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011. Denne forordningen endrer vilkårene som er gitt i denne oppføringen. A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet, og en frist for revurdering av preparat som inneholder stoffet.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Dette stoffet er vurdert etter de gamle reglene.

Rettslige konsekvenser:

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Det pågår nå en prosess i forhold til innlemmelse av dette EU-regelverket i EØS-avtalen. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente aktive stoff blir oppdatert. Rettsakten er vurdert til å omfattes av

gruppe 2, det vil si rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R0415 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/415 av 12. mars 2015 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 vedrørende forlengelse av godkjenningsperiodene for de virksomme stoffene ethephon og fenamiphos

Sammendrag av innhold

Godkjenningen for de aktive stoffene ethephon og fenamiphos utløper 31. juli 2017. Det er mottatt søknader om fornyet godkjenning av disse stoffene. Siden forordning (EF) nr. 844/2012 gjelder disse stoffene er det nødvendig og sikre at søkerne får nok tid til å gjennomføre fornyelsesprosedyren i tråd med den nevnte forordningen. Derfor forlenges godkjenningen av disse stoffene frem til 31. januar 2018.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktivestoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel (direktiv 91/414). Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Disse stoffene er vurdert etter de gamle reglene (direktiv 91/414), men skal revurderes etter forordning (EU) nr. 1107/2009.

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Det pågår nå en prosess i forhold til innlemmelse av dette EU-regelverket i EØS-avtalen. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente aktive stoff blir oppdatert. .

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

Protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin

32013R0753 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 753/2013 av 2. august 2013 om endringer i forordning (EF) nr. 607/2009 om fastsettelse av visse detaljerte bestemmelser om gjennomføring av rådsforordning (EF) nr. 479/2008 når det gjelder beskyttede opprinnelsesbetegnelser og geografiske betegnelser

Sammendrag av innhold

Forordningen gjør de nødvendige endringene i gjennomføringsbestemmelsene i forordning (EF) nr. 607/2009 om beskyttede opprinnelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, tradisjonelle termer, merking og presentasjon av visse produkter innen vinsektoren, som følge av at Kroatia 1. juli 2013 ble medlem av EU.

Det fremgår blant annet av forordningen, at vin som er lovlig produsert i Kroatia før 30. juni 2013, men som ikke tilfredsstiller de aktuelle bestemmelsene om dette i EU, fortsatt skal kunne omsettes og merkes i samsvar med det "gamle" kroatisk regelverket, til lagerbeholdningene er tomme. Videre endrer forordningen del A og B i vedlegg XV til forordning (EF) nr. 607/2009, slik at kroatisk vin med beskyttede opprinnelsesbetegnelser eller geografiske betegnelser, henholdsvis enten skal kunne omsettes med navn på druesorter som vanligvis blir brukt til å markedsføre vin fra et annet land, og som består av eller inneholder en beskyttet opprinnelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse, eller kunne omsettes med navn på druesorter som delvis inneholder en beskyttet opprinnelsesbetegnelse eller geografisk betegnelse fra et annet land og som direkte referer til det geografiske elementet av den aktuelle betegnelsen. Forordningen skal gjelde i EU fra 1. juli 2013.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskriften 21. mars 2013 nr. 370 om vin (vinforskriften).

Økonomiske, administrative og andre konsekvenser:

Mattilsynet kan ikke se at gjennomføring av rettsakten i norsk rett vil kunne medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning, verken for norske virksomheter, myndighetene eller samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32014D0745 Kommisjonens gjennomføringsvedtak nr. 2014/745/EU av 28. mars 2014 som endrer vedtak 98/536/EF om listen over nasjonale referanselaboratorier

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer listen over nasjonale referanselaboratorier til påvisning av restkonsentrasjoner som finnes i vedlegget til vedtak 98/536/EF.

Noen medlemsstater har nå utpekt ytterligere nasjonale referanselaboratorier eller har skiftet ut de utpekte laboratoriene med andre laboratorier. Dessuten er kontaktopplysningene og de gruppene av restkonsentrasjoner som overvåkes av bestemte laboratorier, blitt endret. Som følge av endringene blir listen over nasjonale referanselaboratorier nå ajourført.

Bakgrunn: Direktiv 96/23/EF (restkontrolldirektivet) gir bestemmelser om overvåkning av legemiddelrester i næringsmidler fra dyr. Det bestemmer også at hver medlemsstat skal utpeke minst ett nasjonalt referanselaboratorium som skal være ansvarlig for bestemte oppgaver fastlagt i direktivet. Restkontrolldirektivet bestemmer også at Kommisjonen skal utarbeide en liste over disse utpekte laboratoriene.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever ingen regelverksendring i Norge.

EURL - EUs referanselaboratorier - oppnevnes av EU, og Norge har ingen innflytelse på listen over disse laboratoriene. I Norge oppnevner vi ett NRL - nasjonalt referanselaboratorium - for hvert EURL som finnes. Listen over våre NRL oppdateres jevnlig og publiseres på Nordisk metotikkomité for levnedsmidler, NMKL.

NMKL koordinerer det nordiske samarbeidet innenfor analysemetodikk av næringsmidler i den europeiske standardiserings-organisasjonen CEN.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten anses ikke å ha økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for matproduksjon, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014D0708 Kommisjonens gjennomføringsvedtak nr. 2014/708 av 9. oktober 2014 om endring av vedtak 2003/467/EF som angår erklæring av visse regioner i Polen som offisielt frie for enzootisk bovin leukose

Sammendrag av innhold

Vedtak 2014/708/EU endrer vedlegg III av 2003/467/EU når det gjelder listeføring av hvilke stater eller områder som har fristatus for enzootisk bovin leukose (EBL). Endringen medfører at tolv regioner av Polen føres opp på lista over områder med fristatus for EBL i henhold til direktiv 64/432/EU. Dette gjøres på bakgrunn av dokumentasjon sendt inn til Kommisjonen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten vil ikke medføre noen regelverksendring for Norge. Informasjonen på Mattilsynets nettsider om hvilke medlemsland som har fristatus for EBL er oppdatert.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Ingen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015D0130 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/130 av 26. januar 2015 som godkjenner laboratorier i Kina til å foreta serologiske tester for å kontrollere effektiviteten av rabiesvaksiner

Sammendrag av innhold

Rettsakten godkjenner to laboratorier i Kina til å utføre testing av blodprøver fra hunder, katter og ildere for å kontrollere virkningen av rabiesvaksinering. Laboratoriene som får godkjenning er:

Diagnostic Laboratory for Rabies and Wildlife Associated Zoonoses (DLR)
Changchun Veterinary Research Institute (CVRI)
Chinese Academy of Agricultural Sciences (CAAS)
666 Liuying West Rd,
Jingyue Economic Development Zone,
Changchun 130122
China

Laboratory of Epidemiology
Military Veterinary Research Institute,
Academy of Military Medical Sciences
666 Liuying West Rd, Jingyue Economic Development District
Changchun 130122
China
Rettsakten gjelder fra 1. februar 2015.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører ikke behov for endring i norsk regelverk.

Mattilsynets nettsider inneholder informasjon om både kommersiell og ikke-kommersiell innførsel av hunder, katter og ildere til Norge. På nettsidene er det en direkte lenke til Europakommisjonens oppdaterte liste over laboratorier som er godkjent for denne kontrollen. Listen, som tidligere ble tatt inn i regelverket, offentliggjøres fra 2010 kun på nettet.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten godkjenner to laboratorier til å kontrollere virkningen av rabiesvaksinering. Dermed bedres tilgangen på denne typen laboratorietjenester på verdensbasis.

Rettsakten har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for norske dyreeiere eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015D0129 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/129 av 26. januar 2015 om endring av vedlegg I til beslutning 93/52/EØF som angår annerkjennelse av Kypros som offisielt fri for brucellose (*B. melitensis*)

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten endrer vedlegg II til vedtak 93/52/EØF, som listefører henholdsvis medlemsstater og regioner i medlemsstater, som er erklært frie for brucellose forårsaket av "*Brucella melitensis*". Kypros oppfyller nå kravene til fristatus i henhold til direktiv 91/68/EF, og erklæres derfor fri for sykdommen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører ikke behov for regelverksendringer. De aktuelle land- og regionslistene i EØS er ikke tatt med i våre forskrifter, men informasjon om listene er lagt ut på Mattilsynets hjemmeside.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten antas ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser for næringen eller Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og

inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013D0188 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2013/188/EU av 18. april 2013 om årlig rapport om ikke-diskriminerende inspeksjoner gjennomført på grunnlag av rådsforordning (EF) nr.1/2005 om vern av dyr under transport og relaterte handlinger og om endring av direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97

Sammendrag av innhold

Kommisjonsvedtaket omfatter nærmere detaljer om myndighetsforpliktelser når det gjelder innsending av de årlige rapporter om vern av transport av levende dyr til EU-kommisjonene. Vedtaket pålegger at:

- Landenes myndigheter skal foreta ikke-diskriminerende inspeksjoner av transporter av levende dyr, transportmidler som transporterer dyr, og tilhørende dokumenter.
- Landene skal sende inn rapporter hvert år innen 30 juni om inspeksjoner av transporter av levende dyr det foregående år. I årlig rapportering skal ikke-diskriminerende inspeksjoner rapporteres særskilt, adskilt fra tilfeldige inspeksjoner og risikobaserte inspeksjoner. Etter endt transport skal slike inspeksjoner også omfatte sjekk av reiseloggbok og utkrift fra navigasjonssystemet i den hensikt å få bekreftet reiserute og overholdelse av hviletider, føring og tilgang på vann. I tillegg skal rapportene inneholde en vurdering av mangler ved dyretransportene som er funnet under inspeksjonene.
- Rapportene skal være utformet i samsvar med kravene i artikkel 27 i forordning (EC) 1/2005.

Rapportene skal inneholde følgende opplysninger om ikke-diskriminerende inspeksjoner:

- Det totale antall av ulike ikke-diskriminerende inspeksjoner utført av myndigheten som omfatter dyr, transportmidler og tilhørende dokumenter.
- Antall dyr, transportmidler med tilhørende transportdokumenter som har blitt effektivt sjekket ved ikke-diskriminerende inspeksjoner. Det omfatter:
 - a. antall dyr som er blitt fysisk sjekket
 - b. antall transportmidler som er blitt sjekket (omfatter ikke selve godkjenningen av transportmidler)
 - c. antall tilhørende dokumenter som er blitt sjekket. Når mer enn ett dokumentet er blitt sjekket i forbindelse med en transport, rapporteres det som ett dokument.
- Kategori og antall avvik ved inspeksjonene hvor funn ikke er i overensstemmelse med forordning 1/2005.
- Kategori og antall avvik ved inspeksjonene hvor det er gjort tiltak som retter på forholdene.
- En analyse av større mangler som er funnet ved inspeksjonene.
- Årsrapporten til EU-kommisjonen skal sendes elektronisk etter de skjema som er angitt i anneks 1 om med forklaringer som er angitt i anneks 2.

Rettsakten presiserer forpliktelser som følger av EU-forordning 1/2005 om vern av dyr under transport.

- Transportører forventer ofte at inspeksjoner vil bli foretatt før reisen begynner og ved ankomst på bestemmelsesstedet. Det foretas tre typer ikke-diskriminerende inspeksjoner, (a) på startstedet før transporten starter for lange reiser mellom medlemsland eller til tredjeland, (b) ikke-diskriminerende inspeksjoner gjennomført når transporten er underveis og (c) ikke-diskriminerende inspeksjoner når transporten er gjennomført, for å dokumentere at reise- og hviletider er overholdt.

Slike inspeksjoner kan foretas både når transportøren er varslet og ikke er varslet om inspeksjonen.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vil ikke medføre nye kostnader, men vil kunne gi Mattilsynet et merarbeid i forhold til rapportering.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten vil ikke kreve endring av norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der berørte departementer og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg X Generelle tjenester

32012R1024 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 1024/2012 om forvaltningssamarbeid gjennom informasjonssystemet for det indre marked og oppheving av kommisjonsbeslutning 2008/49/EF ("IMI-forordningen")

Sammendrag av innhold

EØS-reglene pålegger i flere og flere tilfeller myndighetene i EØS-statene å samarbeide med hverandre. Slikt administrativt samarbeid kan for eksempel gjelde utveksling av informasjon i forbindelse med forvaltning av godkjenningsordninger eller bistand i forbindelse med tilsyn med aktører som opererer i flere EØS-stater.

Europakommisjonen har utviklet et elektronisk informasjonssystem for det indre marked (IMI) for å styrke samarbeidet mellom myndigheter i EØS-statene. IMI benyttes blant annet til samarbeid om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner, tilsyn med tjenesteytere, togførerbevis og utstasjonering av arbeidstakere. IMI vil etter hvert benyttes også for flere nye områder. Nærings- og fiskeridepartementet er nasjonal IMI-koordinator i Norge og koordinator for bruken knyttet til tjenstedirektivet. Kunnskapsdepartementet er koordinator for bruken av IMI knyttet til yrkeskvalifikasjonsdirektivet. Jernbanetilsynet er koordinator for bruken av IMI knyttet til togførerbevis, og Arbeidstilsynet er IMI-koordinator når det gjelder utstasjonering av arbeidstakere. I 2014 ble totalt 7572 informasjonsutvekslinger foretatt i IMI. Det er per i dag mer enn 7000 myndigheter som er knyttet til IMI. Potensialet for økt bruk av IMI er betydelig. Blant annet med sikte på å legge til rette for at IMI kan tas i bruk på nye områder, er det utarbeidet en forordning om IMI. Det overordnede siktemålet er å fremme det indre marked ved å etablere gode betingelser for administrativt samarbeid. Mer konkret er formålet med forordningen å

1. etablere et horisontalt rettsgrunnlag for IMI,
2. etablere et regelverk for personvern i IMI,
3. legge til rette for utvidet bruk av IMI innenfor nye saksfelt, og
4. klargjøre rollene til aktørene i IMI.

Merknader

Forordningen er hjemlet i TFEU art 114. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige vil i denne omgang være begrenset til gjennomføringen av rettsakten. Forordningen fastlegger i hovedsak allerede gjeldende administrativ praksis og medfører således ingen store endringer. Senere utvidelser av virkeområdet vil også innebære forenkling og effektivisering av informasjonsutveksling mellom statene og skal totalt sett ha en positiv økonomisk og administrativ virkning. IMI har så langt eksistert på ulovfestet grunnlag. Dette er et horisontalt verktøy som dermed ikke naturlig faller innunder gjeldende spesiallovgivning for varer eller tjenester. Det er ingen lovbestemmelse som kan benyttes ved gjennomføring av forordningen i norsk rett og det må tas forbehold om Stortingets etterfølgende samtykk ved innlemmelse i EØS-avtalen, jf. Grunnloven § 26 annet ledd og EØS-avtalen artikkel 103.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten behandles i Spesialutvalget for handelsforenkling.

Europakommisjonens forslag til IMI-forordning ble også behandlet i Spesialutvalget for handelsforenklinger.

Nærings- og fiskeridepartementet sendte Europakommisjonens forslag til IMI-forordning på nasjonal høring 13. oktober 2011 med frist 30. november 2011. Høringsinstansene er i all hovedsak positive til forslaget fra Europakommisjonen. Datatilsynet er tilfreds med beskyttelsesnivået for datasikkerhet og personvern. Høringsbrev og høringsinnspill er publisert på Nærings- og fiskeridepartementets hjemmesider.

IMI forordningen vurderes som EØS relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel IX Måleinstrumenter

32015L0013 Kommisjonsdelegert direktiv (EU) 2015/13 av 31. oktober 2014 som endrer Europaparlamentet og Rådets direktiv 2014/32/EU Annex III, med tanke på vannmåleres flowhastighetsinterval (NFD, gr2)

Sammendrag av innhold

Direktivet endrer Annex III til Direktiv 2014/32/EU, pkt.1., angående vannmåleres flowhastighet, slik at disse nå skal oppfylle følgende krav:

$$Q3/Q1 \geq 40$$

$$Q2/Q1 = 1,6$$

$$Q4/Q3 = 1,25'$$

Merknader

Rettslige konsekvenser

Direktivet medfører at forskrift om krav til vannmålere må endres. Endringsforskriften vedtas av Justervesenet.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Direktivet medfører ingen praktiske konsekvenser ettersom vannmålere på markedet i dag oppfylles kravet til flowhastighet i direktivet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har fulgt EFTA sekretariatets hurtigprosedyre og er derfor ikke behandlet i spesialutvalget for handelsforenkling. NFD har vurdert rettsakten som EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXXII Skipsutstyr

32014L0093 Kommisjonsdirektiv 2014/93/EU av 18. juli 2014 om endring av direktiv 96/98/EF om skipsutstyr

Sammendrag av innhold

Kommisjonsdirektiv 2014/93/EU endrer vedlegg A.1 og A.2 til råds- og parlamentsdirektiv 96/98/EF om skipsutstyr (skipsutstyrsdirektivet) for 10. gang. Skipsutstyrsdirektivet gir regler om utstyr som plasseres om bord på skip som går i internasjonal fart og inneholder også krav til testing- og prøvestandarder. Kravene i skipsutstyrsdirektivet baserer seg på internasjonale konvensjoner og tilhørende teststandarder. De internasjonale kravene og teststandarder endres over tid, og utløser tilsvarende behov for oppdateringer i skipsutstyrsdirektivet. I tillegg til overgangsbestemmelser for utstyr godkjent etter eksisterende standarder gjelder endringene først og fremst flytting av produktgrupper mellom A1 (liste over utstyr som det finnes detaljerte prøvestandarder for) og A2 (liste over utstyr som det ikke finnes detaljerte prøvestandarder for), samt tillegg av nye produktgrupper. Vedleggene endres årlig. Sjøfartsdirektoratet, Post- og teletilsynet og utpekte tekniske kontrollorgan deltar i en syklus hvor standarder mv. oppdateres, bl.a. i tråd med utviklingen i IMO på dette området. Endringsdirektivet vedtas ved komitologi, og anbefalte endringer legges fram for COSS hvor Norge er representert ved Sjøfartsdirektoratet og NFD.

Gjennomføringsfrist i EU er 15. august 2015, men skipsutstyr produsert etter regler gjeldende før denne datoen kan settes på markedet inntil 15. august 2017.

Skipsutstyrsdirektivet med senere endringer er tatt inn i EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56d og vedlegg II kapittel XXXII nr. 1.

Direktivet med endringer er tatt inn i forskrift 29. desember 1998 nr. 1455 om skipsutstyr.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

De vedtatte endringene har fulgt etablert prosedyre for endring av skipsutstyrsdirektivet, og endringene antas ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten tilhører klasse 2 ved at det vil være behov for en mindre forskriftsendring for å oppdatere vedleggene.

Sakkyndige instansers merknader

De tekniske kontrollorganene har vært delaktige i prosessen forut for vedtakelse av endringsdirektivet, og forslaget ble lagt fram for COSS hvor Norge deltar. Direktivet har også vært forelagt TKO'ene etter vedtakelse for kommentarer. Det framkom ingen merknader i høringsrunden.

Rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32015D0278 Kommisjonens gjennomføringsvedtak 2015/278 av 18. februar 2015 som endrer vedtak 2010/221/EU om nasjonale tiltak for å hindre spredning av visse sykdommer hos akvatiske dyr til deler av Irland, Finland og Storbritannia

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Kommisjonsvedtak 2010/221/EU gir enkelte medlemsland mulighet til å iverksette restriksjoner på omsetning og import av akvatiske dyr for å hindre introduksjon av visse sykdommer i henhold til artikkel 43 i direktiv 2006/88/EF. Artikkel 43 gir medlemslandene mulighet til å iverksette tiltak mot sykdommer som ikke er listeført i direktivet, men som medfører vesentlige problemer nasjonalt. I utgangspunktet skal disse tiltakene ikke hindre omsetning mellom medlemslandene, men det er mulig å søke om å få lov til også å iverksette tiltak som berører omsetningen mellom landene. Norge har tilsvarende tiltak mot *Gyrodactylus salaris*. Vedtak (EU) 2015/278 gjelder endringer i vedlegg I, II og III der land og områder som er fri for ostreid herpesvirus 1 μvar (OsHV-1 μvar), spring viraemia of carp (SVC), bacterial kidney disease (BKD), infectious pancreatic necrosis (IPN) og *Gyrodactylus salaris* er oppført. Rettsakten gjennomfører følgende endringer i vedtak 2010/221/EU:

I vedlegg I var følgende områder i Storbritannia oppført som fri for OsHV-1 μvar: the territory of Great Britain, except Whitstable Bay in Kent, Blackwater Estuary in Essex and Poole Harbour in Dorset, the area of Lame Lough in the territory of Northern Ireland and the territory of Guernsey. Storbritannia har notifisert til Kommisjonen at sykdommen nå er funnet i stillehavsøsters i the River Crouch i Essex. Elven ligger i et område som tidligere har vært oppført som fri for sykdommen. Listen må derfor endres. Storbritannia har også informert Kommisjonen om at oppføringen av områder som er fri for OsHV-1 μvar i deler av Nord-Irland, ikke er i tråd med erklæringen fra Storbritannia. Vedlegget må derfor endres til: The territory of Northern Ireland except Dundrum Bay, Killough Bay, Lough Foyle, Carlingford Lough and Strangford Lough.

Finland har hatt et utryddelsesprogram for BKD. De har som følge av dette hatt anledning til å iverksette visse tiltak for å regulere omsetningen av akvakulturdyr til friområdene. De har hatt anledning til å opprettholde disse tiltakene inntil 15. desember 2015. Innen den tid skal programmet evalueres for å se om tiltakene har hatt ønsket effekt. Finland har imidlertid nå informert Kommisjonen om at de fjerner BKD fra listen over akvatiske sykdommer som de ønsker å ha obligatoriske kontroll- og utryddelsestiltak mot. Denne beslutningen gjelder fra 1. desember 2014. Finland har dermed ikke lenger noe utryddelsesprogram for BKD og oppføringen i vedlegg II til vedtak 2010/221/EU må derfor fjernes.

I vedlegg III til vedtak 2010/221/EU har det vært oppført syv segment i Irland som har hatt et godkjent overvåkingsprogram for OsHV-1 µvar. Fordi Irland har informert Kommisjonen om funn av sykdommen i ett av disse segmentene, må den geografiske beskrivelsen av friområdene i vedlegg III endres.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører ingen behov for endringer i norsk regelverk.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for norsk forvaltning eller næringsliv.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

**-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/HELSE- OG
OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET**

**RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG
INN I NORSK HANDLEFRIHET**

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Forvarer

**32014R1096 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1096/2014 av 15. oktober 2014 om endring
av vedleggene II, III og V til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005
med hensyn til maksimale grenseverdier for rester av karbaryl, procymidon og
profenofos i eller på visse produkter**

Sammendrag

Rettsakten endrer maksimale grenseverdier (MRL) for karbaryl, procymidon og profenofos i eller på visse næringsmidler og fôrvarer.

De nye grenseverdiene er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, Section Pesticide Residues (SCFAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklige begrunnelser (reasoned opinions) og annen relevant informasjon.

Endringene gjelder midlertidige grenseverdier for de tre nevnte stoffene for produktgruppen urteteer (tørkede). Med unntak av profenofos/roseblader oppheves de midlertidige MRLene. Endringene av grenseverdier i denne forordningen skal gjelde fra 7. mai 2015 i EU. Forutsatt at forordningen tas inn i norsk regelverk før denne dato, vil MRLene få anvendelse i Norge fra samme dato.

Ingen av disse stoffene er godkjente aktive stoffer under forordning (EF) nr. 1109/2007. Det foreligger ingen godkjenninger av preparater som inneholder disse stoffene i EU. Ingen av stoffene er godkjent i Norge.

Endringer i MRLer i forordning (EU) nr. 1096/2014

Karbaryl Midlertidige MRLer for karbaryl i urteteer (tørkede) oppheves. MRL fastsettes da til analytisk bestemmelsesgrense LOQ.		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 1096/2014 (mg/kg)
Urteteer (tørkede)	0,1 (ft)	0,05*
Procymidon (Restdefinisjon for animalske produkter) Midlertidige MRLer for procymidon i urteteer (tørkede) oppheves. MRL fastsettes da til analytisk bestemmelsesgrense LOQ. Stoffet oppføres i vedlegg IV da det ikke lenger er fastsatt noen grenseverdier over LOQ for stoffet og det ikke er godkjent bruk av dette i EU eller har vært søkt om importtoleranser.		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 1196/2014 (mg/kg)
Urteteer (tørkede)	0,1 (ft)	0,05*
Profenofos Midlertidige MRLer for profenofos i urteteer (tørkede) unntatt for roseblader oppheves. MRL fastsettes da til analytisk bestemmelsesgrense LOQ.		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 1196/2014 (mg/kg)
Urteteer (tørkede), unntatt roseblader	0,1 (ft)	0,05*

* MRL er lik den analytiske bestemmelsesgrensen LOQ, (ft) fotnote ved midlertidig fastsatte MRLer,

Merknader

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringer i MRL vil kunne påvirke antall positive analyseprøver. Det vil si at når MRL øker, vil dette kunne føre til færre påviste positive analyseprøver. Når MRL reduseres, vil dette kunne føre til flere positive analyseprøver. Endringer i antall positive analyseprøver kan derfor kunne påvirke det administrative arbeidet som Mattilsynet har ved overskridelser av MRLer. Imidlertid anser Mattilsynet at endringene er minimale og at rettsakten:

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for matproduksjon ved skriftlig prosedyre, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert.

Spesialutvalgene fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32014R0991 Kommisjonsforordning (EU) nr. 991/2014 av 19. september 2014 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimale grenseverdier for rester av fosetyl i eller på visse produkter

Sammendrag

Rettsakten endrer maksimale grenseverdier (MRL) for fosetyl i eller på visse næringsmidler og fôrvarer.

MRL for stoffet fosetyl er oppført i forordning (EF) nr. 396/2005 vedlegg III.

Det er forventet at bruk av gjødselprodukter som inneholder fosetyl, blant annet ved bruk på bladene, forårsaker rester av fosetyl i eller på visse produkter. De nye grenseverdiene er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, Section Pesticide Residues (SCFAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklige begrunnelser (reasoned opinions) og annen relevant informasjon.

Endringer i MRL i forordning (EU) nr. 991/2014

Fosetyl-AI NB: Endring av restdefinisjonen. Ny restdefinisjon: fosetyl-AI (sum fosetyl + fosforsyre og dets salter, uttrykt som fosetyl).		
Produkt	Endring fra gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 991/2014 (mg/kg)
Mandler, cashewnøtter, hasselnøtter, makedamia, pistasjnøtter og valnøtter	2*	75 (ft)
Steinfrukt	2*	75 (ft)
Bær fra halvbusker	2*	75 (ft)
Blåbær, solbær og rips (rød og hvite) og stikkelsbær	2*	75 (ft)

Fiken, kumkvat og daddelplommer	2*	75 (ft)
Pasjonsfrukt	2*	75 (ft)
Papaya og granatepler	2*	75 (ft)
Hvitløk	2*	50 (ft)
Bønner med belg, bønner uten belg, erter med belg og erter uten belg	2*	75 (ft)
Asparges	2*	50 (ft)
Fotnotene (ft) viser at disse grenseverdiene er fastsatt som midlertidige MRLer. Etter 31 desember 2015 (dato for midlertidige MRLer) vil grenseverdiene på analytisk bestemmelsesgrense (2* mg/kg) gjelde dersom ikke annet er vedtatt.		

* betyr at MRL er lik den analytiske bestemmelsesgrensen LOQ. (N) betyr at stoffet er godkjent for bruk i Norge.

Fosetyl som er klassifisert som et soppmiddel, er godkjent for bruk som plantevernmiddel i Norge. EFSA utførte nylig en revurdering av fastsatte grenseverdier for fosetyl (artikkel 12-prosedyre) og foreslo da en ny restdefinisjon for stoffet. Restdefinisjonen (hva som omfattes av grenseverdien) er nå fosetyl-AI (sum fosetyl + fosforsyre og deres salter uttrykt som fosetyl). Fosetyl nedbrytes til fosforsyre. EFSA har anbefalt å ha med fosforsyre i restdefinisjonen, siden det er viktig for den toksikologiske risikovurderingen. Fosforsyre finnes naturlig, og kan også stamme fra bruk av gjødsel. Bakgrunnen for at det er søkt om importtoleranse som innebærer å fastsette midlertidige grenseverdier som skal gjelde ut 2015, er at det har vært problemer med funn over grenseverdiene i matvarer. Godkjent bruk av fosfonatprodukter i USA gjør at det kunne forventes problemer med rester i blant annet nøtter og bær fra USA. Rester kan også stamme fra bruk av gjødselprodukter.

Merknader

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringer i MRL vil kunne påvirke antall positive analyseprøver. Det vil si at når MRL øker, vil dette kunne føre til færre påviste positive analyseprøver. Når MRL reduseres, vil dette kunne føre til flere positive analyseprøver. Endringer i antall positive analyseprøver kan derfor kunne påvirke det administrative arbeidet som Mattilsynet har ved overskridelser av MRLer. Imidlertid anser Mattilsynet at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for matproduksjon ved skriftlig prosedyre, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert.

Spesialutvalgene fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R1119 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1119/2014 av 16. oktober 2014 om endring av vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til maksimale grenseverdier for rester av benzalkoniumklorid (BAC) og didecyltrimetylammonium (DDAC) i eller på visse produkter

Sammendrag

Rettsakten endrer maksimale grenseverdier (MRL) for benzalkoniumklorid (BAC) og didecyltrimetylammonium (DDAC) i eller på visse næringsmidler og fôrvarer. MRL for BAC og DDAC er oppført i vedlegg III til forordning (EF) nr. 396/2005 .

De nye grenseverdiene er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, Section Pesticide Residues (SCFCAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklige begrunnelser (reasoned opinions) og annen relevant informasjon. BAC er ikke et godkjent plantevernmiddel (aktivt stoff) under forordning (EF) nr. 1107/2009. DDAC var tidligere godkjent som aktivt stoff i plantevernmidler til anvendelse på prydplanter i EU, men alle godkjenninger for preparater som inneholder DDAC, har blitt tilbaketrukket etter inndragelse av godkjenningen. Disse stoffene har heller ikke vært godkjent brukt som plantevernmiddel i Norge. Inntil nå har det ikke vært fastsatt spesifikke grenseverdier for BAC og DDAC. Stoffene har heller ikke blitt tatt inn i vedlegg IV til forordning (EF) nr. 396/2005. Standardgrenseverdien på 0,01 mg/kg har derfor vært gjeldende for disse stoffene.

Begge stoffene er såkalt "dual-use" stoffer som i tillegg til å være plantevernmiddel (omfattet av regelverket for plantevernmiddelrester) også brukes som virksomt stoff (biocider) og brukes til desinfisering. Anvendelsen som biocid kan føre til påviselige rester i eller på næringsmidler og fôrvarer. Dette er en like aktuell problemstilling for bearbejdede næringsmidler. Kommisjonen har mottatt opplysninger fra medlemsland og virksomhetsledere som har dokumentert at forekomst av BAC og DDAC i eller på visse produkter fører til høyere restkonsentrasjoner enn standardgrenseverdien på 0,01 mg/kg, som er fastsatt i forordning (EF) nr. 396/2005.

EFSA samlet inn overvåkingsdata i 2012 og 2013 for å undersøke status for rester av BAC og DDAC i næringsmidler. Dataene besto av resultater fra prøver tatt av medlemsland og virksomheter.

Resultatene viste at disse stoffene påvises i konsentrasjoner som ofte er over 0,01 mg/kg, men som varierer avhengig av kilde og produkt. Resultatene er vurdert å dokumentere at disse stoffenes forekomst i eller på visse produkter er uunngåelig.

EFSA har vurdert at de midlertidige grenseverdiene foreslått av Kommisjonen beskytter forbrukerne tilstrekkelig når det gjelder eksponering for restkonsentrasjoner grunnet bruk av biocidholdige produkter. EFSA konkluderte i sin begrunnee uttalelse (reasoned opinion), at selv om risikovurderingen er beheftet med en høy grad av usikkerhet grunnet begrensede opplysninger som er til rådighet, så vurderes de foreslåtte midlertidige grenseverdiene å beskytte forbrukerne tilstrekkelig. Tyske myndigheter ved Bundesinstitut für Risikobewertung (BfR) har også foretatt en risikovurdering for BAC og DDAC som konkluderte med at hverken livslang eksponering for stoffene gjennom forbruk av alle næringsmidler som kan inneholde stoffene, eller kortvarig eksponering gjennom et ekstremt forbruk av aktuelle produkter viser at det er noen risiko for at akseptabelt daglig inntak (ADI) eller akutt referansedose (ARfD) overskrides.

EFSA har foreslått at restdefinisjonen for BAC bør endres og anbefalt at det fastsettes midlertidige maksimalgrenseverdier for BAC og DDAC på bakgrunn av tilgjengelige overvåkingsdata og EFSA sin saklige begrunnelse (reasoned opinion). Disse midlertidige grenseverdiene bør gjennomgås innen fem år for å evaluere nye data og opplysninger som har blitt tilgjengelige.

Det ble en enighet mellom medlemslandene i 2012 om veiledende grenseverdi på 0,5 mg/kg i næringsmidler, unntatt barnemat (statementdokument), som Norge også har forholdt seg til, men det er nå fastsatt risikovurderte midlertidige grenseverdier i EU for næringsmidler og fôrvarer. Juridisk sett økes grenseverdiene, men de blir i praksis strengere sammenliknet med grenseverdier oppført i statementdokumentet.

Fastsatte grenseverdier i forordning (EU) nr. 1119/2014

Benzalkoniumklorid (BAC); blanding av alkylbenzyltrimetylammoniumklorider med alkylengrader på C8, C10, C12, C14, C16 og C18. Didecyltrimetylammoniumklorid (DDAC); blanding av alkylvarternære ammoniumsalter med alkylkjedelengder på C8, C10 og C12. Standardgrenseverdien på 0,01 mg/kg var gjeldende grenseverdi før disse endringene.		
Produkter/produktgrupper	BAC (restdefinisjon)	DDAC (restdefinisjon)
Frukt, frisk eller rå, nøtter	0,1 (+)	0,1 (+)
2. Grønnsaker, friske eller frosne	0,1 (+)	0,1 (+)
3. Tørkede belgfrukter	0,1 (+)	0,1 (+)
4. Oljeholdige frø og frukter	0,1 (+)	0,1 (+)

5. Korn	0,1 (+)	0,1 (+)
6. Te, kaffe, urteteer og kakao	0,1 (+)	0,1 (+)
7. Humle (tørket)	0,1 (+)	0,1 (+)
8. Krydder	0,1 (+)	0,1 (+)
9. Sukkerplanter	0,1 (+)	0,1 (+)
10. Animalske produkter-landdyr	0,1 (+)	0,1 (+)
Fotnotene (+) viser at grenseverdiene er fastsatt som midlertidige MRLer. Det er bestemt at disse skal revurderes innen 31. desember 2019 og en ny vurdering av data kan medføre endringer i disse grenseverdiene.		

Merknader

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringer i MRL vil kunne påvirke antall positive analyseprøver. Det vil si at når MRL øker, vil dette kunne føre til færre påviste positive analyseprøver. Når MRL reduseres, vil dette kunne føre til flere positive analyseprøver. Endringer i antall positive analyseprøver kan derfor kunne påvirke det administrative arbeidet som Mattilsynet har ved overskridelser av MRLer. Imidlertid anser Mattilsynet at endringene er minimale og at rettsakten:

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for matproduksjon ved skriftlig prosedyre, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert.

Spesialutvalgene fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R1126 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1126/2014 av 17. oktober 2014 om endring av vedlegg II, III og V til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til maksimale grenseverdier for rester av asulam, cyanamid, dikloran, flumioksazin, flupyrsulfuron-metyl, picolinafen og propisoklor i eller på visse produkter

Sammendrag

Rettsakten endrer maksimale grenseverdier (MRL) for asulam, cyanamid, dikloran, flumioksazin, flupyrsulfuron-metyl, picolinafen og propisoklor i eller på visse næringsmidler og fôrvarer.

MRL for stoffene asulam, cyanamid, dikloran og propisoklor er oppført i del A av vedlegg III til forordning (EF) nr. 396/2005. For flumiozazin, flupyrsulfuron-metyl og picolinafen er MRL oppført i vedlegg II og del B av vedlegg III til forordning (EF) nr. 396/2005.

De nye grenseverdiene er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, Section Pesticide Residues (SCFAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklig begrunnelser (reasoned opinions) og annen relevant informasjon.

Endringer av grenseverdier i denne forordningen er vedtatt i EU i forbindelse med en revurdering av eksisterende grenseverdier (artikkel 12-vurdering). Endringene av grenseverdier i denne forordningen skal gjelde fra 13. mai 2015 i EU. Forutsatt at forordningen tas inn i norsk regelverk før denne dato, vil MRLene få anvendelse i Norge fra samme dato.

Ingen av stoffene som endrer grenseverdier ved denne forordningen, er godkjent i Norge. Flere av disse stoffene har også mistet sin godkjenning som aktivt stoff i EU. Fordi det ikke lenger er godkjent bruk av disse stoffene i EU, oppheves tidligere fastsatte grenseverdier over analytisk

bestemmelsesgrense (LOQ) der det ikke er fastsatt grenseverdier i Codex Alimentarius som er vurdert som akseptable ved blant annet å ikke medføre noen helsefare for forbrukerne. Stoffene asulam, cyanamid, dikloran og propisoklor er ikke godkjente aktive stoffer i EU og det er ikke lenger noen godkjent bruk av disse stoffene i EU-land. Stoffene flumioxazin, flupyrsulfuron-metyl og picolinafen er godkjente aktive stoffer i EU.

Cyanamid er ikke et godkjent aktivt stoff i EU, men stoffet er i bruk som biocid (biocidproduktgruppe PT3 og i gjødsel). Det mangler dokumentasjon om og i hvilke mengder rester kan forekomme på grunn av bruk i gjødsel.

Endringer i MRL i forordning (EU) nr. 1126/2014

Asulam Restdefinisjonen endres til bare asulam.		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 1126/2014 (mg/kg)
Frukt (ferske og frosne) og nøtter	0,5	LOQ (0,05*, unntatt 0,1* for nøtter)
Grønnsaker (ferske og frosne)	0,5 (unntatt MRL for poteter 0,05* gjeldende MRL)	LOQ (0,05*, unntatt 0,1* for urter (LOQ))
Oliven til oljeproduksjon	0,5	0,1*
Sukkerrør	0,5	0,05*
Kjøtt og melk fra landdyr	0,1	0,02*
Alle fastsatte grenseverdier over LOQ for stoffet oppheves ved denne forordningen. For noen produktgrupper øker LOQ. Dette gjelder produkttyper som for samme stoff ofte har høyere LOQ enn øvrige produkter på grunn av produktenes egenskaper (vanskelige å analysere).		
Cyanamid (restdefinisjon cyanamid inklusive salter uttrykt som cyanamid)		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 1126/2014 (mg/kg)
Løk (gruppe)	0,2	0,01*
Gressløk	0,2	0,01*
Purre	0,2	0,01*
LOQ (innebærer lavere MRL) endres fra 0,05* til 0,01* mg/kg for samtlige produktgrupper unntatt sukkerplanter.		
Dikloran		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 1126/2014 (mg/kg)
Sitrusfrukt	0,1 (2 sitrusfrukt, andre)	0,01*
Trenøtter og steinfrukt	0,1	0,01*
Epler, pærer, kveder (kjernefrukt)	0,1	0,01*
Mispel, japansk mispel og andre (kjernefrukt)	2	0,01*
Bær og små frukter (unntatt jordbær) og diverse frukter	0,1	0,01*

Jordbær	0,3	0,01*
Rot og knollgrønnsaker	0,1	0,01*
Hvitløk	0,5	0,01*
Kepaløk	0,2	0,2 (ft) midlertidig MRL
Løk (unntatt kepaløk og hvitløk)	0,1	0,01*
Søtvierfamilien	0,3	0,01*
Gresskarfamilien spiselig og uspiselig skall	0,3/0,5/0,1/0,01*	0,01*
Søtmais og andre frukt bærende grønnsaker	0,3	0,01*
Kål (gruppe)	0,1	0,01*
Vårsalat, karse, vårkarse, ruccola, sareptasennep	0,3	0,01*
Salat, bredbladet endiv, andre (salat og salatplanter inklusive Brassicacea, spinat og liknende blader og salatsikori)	0,1	0,01*
Brønnkarse	0,05	0,01*
Urter	0,1	0,02*
Belgvekster (friske)	2	0,01*
Stengelgrønnsaker (friske) og sopp	0,1	0,01*
Sukkerbete (rot)	0,1	0,01*
Flumioksazin Det er ingen fastsatte grenseverdier over analytisk bestemmelsesgrense (LOQ) for stoffet. Endringene består i at LOQ (MRL) fastsettes lavere for en rekke produktgrupper. Det oppføres også MRLer for animalske produkter (LOQ).		
Fluopysulfuron-metyl Det er ingen fastsatte grenseverdier over analytisk bestemmelsesgrense (LOQ) for stoffet. Endringene består i at LOQ endres for visse produktgrupper. For kaffe, te, urteteer og kakao, humle (tørket), krydder og urter fastsettes LOQ høyere (vanskelig å analysere i disse produktene). For gruppen oljefrø og oljefrukt fastsettes LOQ lavere. Det oppføres også MRL ved LOQ for animalske produkter.		
Picolinafen Det er ikke fastsatt grenseverdier over analytisk bestemmelsesgrense (LOQ) for stoffet. Endringene består i at LOQ fastsettes lavere for mange produktgrupper og at det oppføres grenseverdier ved LOQ for animalske produkter. Det at LOQ kan fastsettes lavere gir her lavere grenseverdier. For picolinafen er ikke standarder (til kalibrering ved analyse) kommersielt tilgjengelige. For animalske produkter er det i flere typer dyrekjøtt ikke forventet rester. Det forventes å finne rester i nyrer fra drøvtyggere (storfe, sau). Restdefinisjonen er kun picolinafen, men det mangler noen opplysninger om analysemetode.		
Propisoklor		

Alle fastsatte grenseverdier over LOQ for propisoklor oppheves av denne forordningen og fastsettes da til LOQ.		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 1126/2014 (mg/kg)
Druer (vindruer og borddruer)	0,1	0,01*
Poteter	0,1	0,01*
Kepaløk	0,1	0,01*
Bønner med belg, bønner uten belg, erter med belg, erter uten belg og erter (tørkede)	0,1	0,01*
Solsikkefrø, soyabønner og mais (gruppen korn)	0,1	0,01*
Sukkerbete (rot)	0,1	0,01*

* betyr at MRL er lik den analytiske bestemmelsesgrensen LOQ.

Merknader

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringer i MRL vil kunne påvirke antall positive analyseprøver. Det vil si at når MRL øker, vil dette kunne føre til færre påviste positive analyseprøver. Når MRL reduseres, vil dette kunne føre til flere positive analyseprøver. Endringer i antall positive analyseprøver kan derfor kunne påvirke det administrative arbeidet som Mattilsynet har ved overskridelser av MRLer. Imidlertid anser Mattilsynet at endringene er minimale og at rettsakten:

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for matproduksjon ved skriftlig prosedyre, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalgene fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R1127 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1127/2014 av 20. oktober 2014 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 med hensyn til maksimale grenseverdier for rester av amitrol, dinokap, fipronil, flufenacet, pendimetalin, propyzamid og pyridat i eller på visse produkter

Sammendrag

Rettsakten endrer maksimale grenseverdier (MRL) for amitrol, dinokap, fipronil, flufenacet, pendimetalin, propyzamid og pyridat i eller på visse næringsmidler og fôrvarer.

MRL for stoffene amitrol, flufenacet, pendimetalin, propyzamid og pyridat er oppført i vedlegg II og del A av vedlegg III til forordning (EF) nr. 396/2005. For dinokap og fipronil er MRL oppført i del A av vedlegg III til forordning (EF) nr. 396/2005.

De nye grenseverdiene er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, Section Pesticide Residues (SCFAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklige begrunnelser (reasoned opinions) og annen relevant informasjon.

Endringer av grenseverdier i denne forordningen er vedtatt i EU i forbindelse med en revurdering av eksisterende grenseverdier (artikkel 12-vurdering). Endringene av grenseverdier i denne forordningen skal gjelde fra 13. mai 2015 i EU. Forutsatt at forordningen tas inn i norsk regelverk før denne dato, vil MRLene få anvendelse i Norge fra samme dato.

Ingen av stoffene som endrer grenseverdier ved denne forordningen, er godkjent i Norge. Flere av disse stoffene har mistet sin godkjenning som aktivt stoff i EU. Fordi det ikke lenger er godkjent bruk av disse stoffene i EU, oppheves tidligere fastsatte grenseverdier over analytisk bestemmelsesgrense (LOQ) der det ikke er fastsatt Codex Alimentarius grenseverdier som er vurdert som akseptable ved blant annet å ikke medføre noen helsefare for forbrukerne. Stoffene asulam, cyanamid, dikloran og propisoklor er ikke godkjente aktive stoffer i EU og det er ikke lenger noen godkjent bruk av disse stoffene i EU-land. Stoffene flumioxazin, flupyrsulfuron-metyl og picolinafen er godkjente aktive stoffer i EU.

Cyanamid er ikke et godkjent aktivt stoff i EU, men stoffet er i bruk som biocid (biocidproduktgruppe PT3 og i gjødsel). Det mangler dokumentasjon på om og i hvilke mengder rester kan forekomme på grunn av bruk i gjødsel.

Endringer i MRL i forordning (EU) nr. 1127/2014

Amitrol		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 1127/2014 (mg/kg)
Sitrusfrukt, trenøtter, kjernefrukt og steinfrukt, jordbær, bær fra halvbusker, andre små frukter og bær, forskjellige frukter (unntatt bordoliven)	0,01	LOQ (0,01* og 0,02)
Borddruer og vindruer	0,01	0,05 (ft)
Bordoliven	0,05	0,05* (ft)
Grønnsaker (gruppe) og tørkede belgfrukter	0,01	LOQ (0,01* og 0,02*)
Te, kaffe, urteteer og kakao, humle (tørket), krydder	0,02	0,05*
Dinokap Alle tidligere godkjenninger i EU og Norge for dinokap er trukket. Eksisterende grenseverdier knyttet til tidligere bruk i EU oppheves derfor. Alle grenseverdiene for stoffet fastsettes til analytisk bestemmelsesgrense (LOQ) for disse produktene. Restdefinisjonen er her endret. LOQ er fastsatt lavere for flere produktgrupper. LOQ for lever, nyrer og spiselig slakteavfall (landdyr) er fastsatt høyere.		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 1127/2014 (mg/kg)
Vindruer	1	0,02*
Slangeagurk og mandelgresskar	0,07	0,05*
Meloner	0,05	0,02*
Fipronil (restdefinisjon fipronil (sum fipronil + sulfon metabolitt (MB46136) uttrykt som fipronil) Oppført fotnote ved eksisterende MRL for potet (fastsatt som midlertidig, MRL må revurderes om et par år). LOQ fastsatt lavere (0,005*) for humle (tørket), honning, amfibier og reptiler, snegler (landdyr) og andre landdyrprodukter.		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 1127/2014 (mg/kg)
Blomsterkål (brokkoli, blomkål) og rosenkål	0,02	0,01
Hvitkål og rødkål og andre hodekål	0,02	0,005*

Sukkerbete (rot)	0,05	0,005*
Svin muskel	0,02	0,005*
Svin fett	0,1	0,07 (ft)
Svin lever og svin nyrer	0,02	0,015 (ft)
Svin spiselig slakteavfall og svin andre	0,02	0,07 (ft)
Sau muskel	0,02	0,006 (ft)
Sau fett	0,5	0,9 (ft)
Sau lever	0,1	0,02 (ft)
Sau nyrer	0,02	0,015 (ft)
Sau spiselig slakteavfall og sau andre	0,02	0,09 (ft)
Storfe og geit: muskel	0,02	0,006 (ft)
Storfe og geit: fett	0,5	0,09 (ft)
Storfe og geit: lever	0,1	0,02 (ft)
Storfe og geit: nyrer	0,02	0,015 (ft)
Storfe og geit: spiselig slakteavfall og andre	0,02	0,09 (ft)
Hester, esler, muldyr og mulesler og andre landbruksdyr: muskel	0,01	0,006 (ft)
Hester, esler, muldyr og mulesler og andre landbruksdyr: fett, spiselig slakteavfall og andre.	0,01	0,09 (ft)
Hester, esler, muldyr og mulesler og andre landbruksdyr: lever	0,01	0,02 (ft)
Hester, esler, muldyr og mulesler og andre landbruksdyr: nyrer	0,01	0,015 (ft)
Fjørfe muskel	0,01	0,015 (ft)
Fjørfe fett	0,01	0,02 (ft)
Fjørfe lever	0,02	0,015 (ft)
Fjørfe: nyrer, spiselig slakteavfall og andre.	0,01	0,005*
Melk	0,005*	0,01 (ft)
Fugleegg	0,02	0,015 (ft)
Flufenacet (N) Restdefinisjon: flufenacet (summen av alle forbindelser inneholdende N-fluorfenyl-N-isopropyl, uttrykt som flufenacet-ekvivalent). En endring at det oppføres MRLer ved LOQ for animalske produkter fra landdyr.		

Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 1127/2014 (mg/kg)
Poteter	0,1	0,15
Bygg, hvete	0,05*	0,1
Pendimetalin LOQ er fastsatt lavere for flere produktgrupper inklusive for animalske produkter fra landdyr.		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 1127/2014 (mg/kg)
Vårsalat, karse , rucola og blader og spirer av Brassicae	0.05*	0,6
Belgfrukter (ferske)	0,2	0,05*
Fennikel	0,05*	0,1
Belgfrukter (tørket)	0,2	0,15
Propyzamid Restdefinisjon for animalske produkter kode (1000000): sum av propyzamid og alle metabolitter med 3,5-diklorobenzosyre fraksjon uttrykt som propyzamid). Forordning 737/2014 fastsetter visse MRLer for propyzamid (se aktuell høring). LOQ fastsettes lavere for visse produktgrupper. Endringer i LOQ for animalske produkter (kjøtt) der det fastsettes lavere LOQ for muskel og fett, og fastsettes høyere MRL for lever, nyrer, spiselig slakteavfall og andre.		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 1127/2014 (mg/kg)
Mandler, kastanjer, hasselnøtter, valnøtter, kjernefrukt, steinfrukt, mandelgresskar, gresskar og frukt bærende kålvekster, kardoner og artisjokker	0,02*	0,02
Vårsalat, salat og bredbladet endive	1	0,6
Karse og rucola	1	0,2 (ft)
Vårkarse og andre (salat og andre salatplanter, herunder Brassica)	1	0,01*
Blader og spirer av Brassica spp.	0,02*	0,02 (ft)
Portulakk	1	0,01
Urter	1	0,2 (ft)
Sukkerbete	0,3	0,08
Pyridat (N) Restdefinisjon for pyridat (sum av pyridat, dets hydrolyseprodukt CL 9673 (6-kloro-4-hydroksy-3-fenylpyridazin) og hydrolyserbare konjugater av CL 9673 uttrykt som pyridat). Noen MRLer (også ved LOQ) har blitt fastsatt som midlertidige (uendret verdi) og blitt markert med fotnote. Det er her etterspurt mer dokumentasjon for at disse MRLene kan fastsettes som ordinære (ikke midlertidige MRLer).		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 1127/2014 (mg/kg)
Vårløk	0,05*	1 (ft)
Hvitkål og rødkål	0,05*	1,5 (ft)

Urteteer blomster og urteteer blader	1	2 (ft)
Urteteer ekstrakter	1	0,05*
Krydder (frø) og krydder (frukt og bær)	0,1*	0,15 (ft)
Svin lever	0,05*	0,1 (ft)
Svin nyre	0,4	0,3 (ft)
Svin spiselig slakteavfall og andre	0,05*	0,3 (ft)
Storfe, sau, geiter, hester, esler muldyr og mulesler lever	0,05*	0,2 (ft)
Storfe, sau, geiter, hester, esler muldyr og mulesler nyre	0,4	2 (ft)
Storfe, sau, geiter, hester, esler muldyr og mulesler spiselig slakteavfall	0,05*	2(ft)
Andre landbruksdyr lever	0,05*	0,2 (ft)
Andre landbruksdyr nyre og spiselig slakteavfall	0,05*	2 (ft)

* : betyr at MRL er lik den analytiske bestemmelsesgrensen LOQ, (ft): fotnote midlertidig fastsatt MRL (N): Stoffet inngår i preparater som er godkjent i Norge.

Merknader

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringer i MRL vil kunne påvirke antall positive analyseprøver. Det vil si at når MRL øker, vil dette kunne føre til færre påviste positive analyseprøver. Når MRL reduseres, vil dette kunne føre til flere positive analyseprøver. Endringer i antall positive analyseprøver kan derfor kunne påvirke det administrative arbeidet som Mattilsynet har ved overskridelser av MRLer. Imidlertid anser Mattilsynet at endringene er minimale og at rettsakten:

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler og Spesialutvalget for matproduksjon ved skriftlig prosedyre, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalgene fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Forvarer

32015R0264 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/264 av 18. februar om godkjenning av neohesperidin- dihydrochalcon som førtilsetningsstoff til sau, fisk, hund, kalv og bestemte kategorier av gris

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren. Rettsakten gjelder re-godkjenning av neohesperidin dihydrochalcone som tilsetningsstoff i fôr til sau, hund, kalv, smågris og slaktegris og førstgangs godkjenning i fôr til fisk. Preparatet er klassifisert i kategorien Sensoriske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Smaksstoffer. Stoffet finnes i fast form og skal ha en renhet på minst 96 %. Det er satt felles grenseverdi på 35 mg/kg fullfôr for største innhold i fôr til alle dyrearter det er godkjent for. Analysemetode er angitt. Tilsatt i fôr finner EFSA bruken trygg og at det kan øke fôropptaket hos artene preparatet godkjennes for. Re-godkjenningen er gitt i samsvar med vedtak i den faste komité for planter, dyr, næringsmidler og fôrvarer, seksjon fôrvarer. Godkjenningen har varighet til 11. mars 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (førtilsetningsstoff-forskriften)

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen innvirkning på Mattilsynets tilsynsvirksomhet. Re-godkjenningen medfører bare at preparatet fortsatt kan benyttes som tidligere.

Det gis en overgangsordning slik at fôr som inneholder preparatet og er produsert og merket før 11. september 2015 kan brukes opp.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel IV Husholdningsapparater

32014R0548 Kommisjonsforordning (EU) nr. 548/2014 av 21. mai 2014 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF med hensyn til krav til miljøvennlig utforming av små, mellomstore og store krafttransformatorer

Sammendrag av innhold

EU-kommisjonen har gjennomført en forstudie på krafttransformatorer. Det totale tap fra transformatorer installert i EU-27 er for 2008 anslått til å være 93,4 TWh/år. En mer energieffektiv utforming av transformatorer kan utgjøre et kostnadseffektivt forbedringspotensial på om lag 16,2 TWh/år i 2025.

På bakgrunn av studien har EU-kommisjonen vedtatt en økodesignforordning med krav til miljøvennlig utforming av kraft- og fordelingstransformatorer over 1 kVA (énfase-transformatorer) og over 5 kVA (trefase-transformatorer). Kun transformatorer som oppfyller kravene kan omsettes og tas i bruk i EØS. De skal påføres et CE-merke som bevis på at alle EUs krav er oppfylt.

Følgende produkter over 1 kVA (énfase-transformatorer) og over 5 kVA (trefase-transformatorer) omfattes:

- Oljeisolerte distribusjons- og industritransformatorer
- Maste-monterte distribusjonstransformatorer
- Tørrisolerte distribusjons- og industritransformatorer
- DER-transformatorer (Distributed Energy Resources) (f.eks. til vindmøller)
- Krafttransformatorer i transmisjonssystemer, herunder transformatorer for faseskift på lange transmisjonslinjer og transformatorer som er installert i forbindelse med HVDC-anlegg (High Voltage Direct Current)
- Reaktorer som kompenserer for de kapasitive tapene i lange høyspentkabler

Økodesignkrav

Distribusjonstransformatorer og industritransformatorer over 1 kVA (énfase-transformatorer) og over 5 kVA (trefase-transformatorer):

Det stilles minstekrav til produktenes energieffektivitet som vil redusere transformatorenes tomgangs- og belastningstap av energi. Dette gjøres bl.a. ved å innføre:

1. Krav til maksimum tap i transformatorkjernen, noe som medfører lavere jern-tap og dermed mindre tomgangstap.
2. Krav til maksimum tap i viklingen, noe som fører til lavere kobber- eller aluminiumstap og dermed mindre belastningstap.

Kravene i forordningen er utformet slik at det tillates høyere tap i tørrisolerte transformatorer enn i oljeisolerte. Dette skyldes at teknologien som benyttes i tørrisolerte transformatorer gir høyere energitap enn teknologien som benyttes i de oljeisolerte transformatorene. Den vanligste transformortypen i distribusjonsnettet i både Norge og EU, er oljeisolerte. Norge skiller seg imidlertid fra de øvrige EU-landene ved at vi har mest installert transformatorkapasitet per innbygger. Dette skyldes at vi i mye større grad benytter elektrisitet til oppvarming i Norge. I tillegg er vi færre innbyggere per transformator i distribusjonsnettet.

Kravene i den nye forordningen innføres i to trinn:

«Tier» 1 (1.7.2015)

- Informasjonskrav for små, mellomstore og store krafttransformatorer
- Minimumskrav til energieffektivitet for medium og store transformatorer som vil redusere tomgangs- og belastningstap av energi

«Tier» 2 (1.7.2021)

- Skjerping av minimumskravene til energieffektivitet for medium og store transformatorer som ytterligere vil redusere tomgangs- og belastningstap av energi.

Alle omfattede produkter:

Det stilles krav om innføring av ensartet merking av transformatorer, slik at det blir mulig å sammenligne forskjellige fabrikanter transformatordata, herunder belastnings- og tomgangstap av energi.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten

Lovgivningen ligger innenfor rammene av økodesigndirektivet. Hovedrettsakten – direktiv 2009/125/EF (økodesigndirektivet) – er hjemlet i Traktat om den Europeiske Union (TEU), EU-traktatens artikkel 95.

Gjeldende norsk lovgivning og politikk på området

Gjeldende norsk lovgivning på området er LOV 1976-06-11 nr 79: Lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) med underliggende forskrift 2011.02.23 nr 0190: Forskrift om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften).

Økodesigndirektiv II (direktiv 2009/125/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 1.7.2011 ved EØS-komitebeslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom økodesignforskriften som trådte i kraft 1. mars 2011.

Nettselskapene i Norge er underlagt en inntektsrammeregulering. Målet med reguleringen, er at eierne av distribusjonsnettet over tid skal oppnå en rimelig avkastning på investert kapital gitt effektiv drift, utnyttelse og utvikling av distribusjonsnettet.

Rettslige konsekvenser for Norge.

Gjennomføring av kommisjonsforordning nr. 548/2014 vil skje gjennom endringer i økodesignforskriften.

Får rettsakten økonomiske konsekvenser i Norge for offentlige myndigheter?

De fleste nettselskapene i Norge er helt eller delvis eid av en eller flere kommuner, men rettsakten får liten eller ingen betydning for disse.

Gjennomføringen av stadig flere økodesignforordninger vil ha økonomiske konsekvenser for statlige myndigheter. Konsekvensene skyldes nye forpliktelser forbundet med tilsyn og informasjon om regelverk.

Får rettsakten økonomiske konsekvenser i Norge for private?

Når det gjelder private aktører, vil forordningen kunne ha konsekvenser for både norske transformatorprodusenter, transformatorleverandører, nettselskaper (transformatoreiere/-brukere) og nettkunder.

Transformatorprodusenter:

Det er to norske produsenter av transformatorer beregnet for distribusjonsnett. Produsentene hører hjemme i kategorien små og mellomstore bedrifter (SMB), og begge har spesialisert seg på levering av oljeisolerte transformatorer til det norske distribusjonsnettet.

Kommisjonen anslår at det finnes ca. 50 SMB-ere i EU som produserer transformatorer. Ellers er transformatormarkedet i EU dominert av store internasjonale selskaper. Det er ingen norske firmaer som produserer krafttransformatorer beregnet for regional- og sentralnett.

Produsentene av transformatorer i Norge har uttrykt bekymring om materialtilgang og prisøkninger. For å klare kravene i «Tier 1» kan produsentene fortsatt benytte dagens materialer, men i større mengde. Dette medfører økt vekt, pris og dimensjoner.

For å oppfylle kravene i «Tier 2» må produsentene ta i bruk nye materialer.

Transformatorleverandører:

Det finnes norske leverandører som kan levere både oljeisolerte og tørrisolerte transformatorer til distribusjonsnettet.

Nettselskap:

Norske nettselskaper benytter hovedsakelig oljeisolerte transformatorer i distribusjonsnettet. Kravene i «Tier 1» medfører, som følge av endret design (større høyde, større vekt), ekstra tilpasninger og kostnader ved installasjon.

Ved behov for utskifting, kan nettselskapene velge fortsatt bruk av oljeisolerte transformatorer, gå over til tørrisolerte eller utsette utskifting av de eldste transformatorene. Dersom de velger å gå over til tørrisolerte transformatorer, vil tapene gå opp. Dette vurderes som lite sannsynlig.

For å oppfylle kravene i «Tier 2» må produsentene ta i bruk nye materialer i forhold til materialene i «Tier 1».

Som følge av dette, og forutsatt fortsatt installasjon av oljeisolerte transformatorer i samme grad som i dag, vil det oppstå ekstra kostnader knyttet til materialbruk, transport av fysisk større transformatorer og installasjon av fysisk større transformatorer i byer hvor annen infrastruktur kan bli berørt.

Merkostnadene med «Tier 2» i 2012 vil variere avhengig av om transformatoren er nedgravd/innebygget i et by-areal eller står fritt i en kiosk.

Oljeisolerte fordelingstransformatorer får økt størrelse og vekt når de skal oppfylle kravene, noe som kan gi problemer med hensyn til størrelse (høyde) ved installasjon i eksisterende anlegg, spesielt i rom i eksisterende bygninger. Vekt kan også komme til å bli en utfordring i gamle / eksisterende bygninger.

For middels store krafttransformatorer vil den fysiske størrelsen og vekten kunne øke. Dette kan øke kostnadene i nettet. Økt størrelse og vekt kan medføre utfordringer ved utskifting, men det er gitt unntak slik at det ved utskifting kan anskaffes samme type / størrelse som tidligere. Nye store krafttransformatorer (>100 MVA) basert på dagens teknologi oppfyller allerede kravene i «Tier 2».

Det er også fremkommet synspunkter fra nettselskap som indikerer usikkerhet om investering / utskifting av eksisterende transformatorer. I og med forventet prisøkning på nye transformatorer er det nærliggende å anta at graden av reparasjon av brukte transformatorer vil øke. Dette holder nettkosten nede men utsetter den energieffektivisering som ville ha kommet ved bytte til dagens teknologi. NVE antar likevel at det er liten sannsynlighet for at nettselskapene i stor utstrekning vil velge å reparere gamle transformatorer.

Nettkunder:

Årlige merkostnader for hele Norge kan beløpe seg til anslagsvis 282 mill. kroner fra og med 2021 til 2071. For nettkundene, vil en utskifting til nye oljeisolerte transformatorer kunne føre til at nettleien økes. Per målepunkt (husstand) kan dette utgjøre ca. 80 kroner per år.

Rettsakten krever forskriftsendring som vurderes å ikke gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet og kan grupperes i gruppe 2.

Sakkyndige instansers merknader

Saken hører hjemme under Spesialutvalg for energi, og er blitt behandlet i Spesialutvalgsmøte 4.4.2014 og 12.12.2014. Rettsakten er vurderet EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

32011R0181 Europaparlaments og rådsforordning nr. 181 2011 om busspassasjerers rettigheter og om endring av forordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbeid mellom nasjonale myndigheter med ansvar for håndhevelse av lovgivning om forbrukerbeskyttelse

Sammendrag av innhold

Den Europeiske Kommisjonen (Kommisjonen) la i COM (2008) 817 frem forslag til forordning om busspassasjerers rettigheter og om endring av Europaparlaments- og Rådsforordning (EF) nr. 2006/2004 om samarbeid mellom nasjonale myndigheter med ansvar for håndhevelse av lovgivning om forbrukerbeskyttelse. Etter forliksprosedyre ble forordningen vedtatt den 16. februar 2011.

Den nye forordningen inntar krav som generelt skal bedre busspassasjerers rettigheter med spesiell fokus på rettigheter til personer med nedsatt funksjonsevne og personer med redusert bevegelighet. Forordningen tar også sikte på å fastsette busselskapenes erstatningsansvar og forpliktelser ved kansellering og forsinkelse, minstekrav til opplysninger samt klagebehandling. Forordningen gjelder passasjerrettigheter innenfor busstransport. Som buss regnes her motorvogn registrert for over åtte personer i tillegg til sjåføren.

Nærmere om hovedinnholdet i forordningen

Kapittel I Generelle bestemmelser

Forordningen får anvendelse på busselskapers personbefordring på faste ruter som har en rutelengde på 250 km eller lengre. Enkelte av artiklene som omhandler generelle regler om forbud mot diskriminering på bakgrunn av nasjonalitet, forbud mot diskriminering av funksjonshemmede passasjerer eller passasjerer med nedsatt bevegelighet, minimumskrav til reiseinformasjon og etablering av en klagenemnd gjelder for alle bussreiser på faste ruter. Tilfeldig transport (turvogn) omfattes bare av kapittel II om busselskapers erstatningsansvar for passasjerer og deres bagasje samt regler om kompensasjon ved skade på rullestoler og lignende (artikkel 2). Medlemsstatene kan unnta innenlands busstransport fra deler av forordningen i en periode på maksimum 4 år, og unntaket kan fornyes en gang. Busselskapene skal utstede billetter som fremstår som bevis for inngåelse av befordringskontrakten. Kontraktsbestemmelser og takster skal tilbys uten noen form for diskriminering på grunnlag av passasjerenes nasjonalitet eller bopel, eller busselskap/billettutsteders hjemsted i EU, (artikkel 4). Passasjerenes rettigheter i henhold til forordningen kan ikke innskrenkes eller fravikes i befordringskontrakten. Busselskapene kan imidlertid tilby kontraktsbetingelser som er gunstigere for passasjerene enn det som følger av forslaget (artikkel 6).

Kapittel II Busselskapers erstatningsansvar for passasjerer og deres bagasje

Artikkel 7 omhandler busselskapenes erstatningsansvar i forbindelse med passasjerskade eller død, samt skade på eller tap av bagasje. Beløpets størrelse skal beregnes ut i fra gjeldende nasjonal lovgivning, men en evt. maksimumsgrense kan ikke være lavere enn 220 000 euro per passasjer eller 1200 euro per kolli bagasje. Dersom det har oppstått skade på rullestoler eller annet utstyr til hjelp for personer med funksjonshemming eller nedsatt bevegelighet, skal kompensasjonsbeløpet tilsvare kostnaden for reparasjon eller erstatning av det tapte eller skadede utstyret.

Artikkel 8

Dersom det inntreffer en ulykke skal busselskapet bistå med rimelig og proporsjonal praktisk bistand til passasjerene. Slik bistand skal der dette er nødvendig inkludere innkvartering, mat, klær, transport og førstehjelp. Selv om det er tilbudt slik bistand, innebærer dette ingen anerkjennelse av erstatningsansvar. Busselskapene kan begrense den totale kostnaden for innkvartering til 80 euro per passasjer per natt, og for maksimum 2 netter.

Kapittel III Rettigheter for personer med nedsatt funksjonsevne

Forordningen forbyr i dette kapitlet diskriminering ved reservasjon og utstedelse av billetter, samt ved på- og avstigning på grunn av en persons nedsatte funksjonsevne, (artikkel 9). Artikkel 10 fastsetter

begrensninger i ovenfor nevnte diskrimineringsforbud av hensyn til gjeldende sikkerhetskrav eller kjøretøyets størrelse. Videre fastsettes hvilke plikter som pålegges busselskap, billettutsteder og reisebyrå der en person med nedsatt funksjonsevne nektes ombordstigning på grunn av sin reduserte mobilitet, samt regler om informasjonsplikt samt bruk av ledsager.

Artikkel 11 fastsetter generelle regler for adgang til busstransport for personer med nedsatt funksjonsevne, samt krav om at informasjon om reisen og reisevilkårene skal være tilgjengelig i et egnet format.

Medlemsstatene skal utpeke bussterminaler hvor det skal ytes assistanse til personer med nedsatt funksjonsevne (artikkel 12). Busselskaper og terminaleiere skal yte gratis assistanse, minimumskrav til denne er oppstilt i bilag I litra a, mens busselskapene om bord i bussen yte assistanse i samsvar med kravene i bilag I litra b.

Assistanse skal ytes forutsatt at det gis beskjed om behovet på forhånd. Busselskapet, ansvarlige for bussterminalen, billettutstederen og reisebyrået skal uansett om beskjed er gitt på forhånd eller ei, treffe alle rimelige foranstaltninger for å yte tilstrekkelig assistanse til om bord- og avstigning (Artikkel 14)

Artikkel 15 fastsetter at relevante opplysninger rundt assistansen skal videreformidles til underkontrahent.

Busselskapene skal sørge for at deres personale og eventuell underentreprenørs personale har tilstrekkelig opplæring for å kunne yte assistanse til personer med nedsatt funksjonsevne, (artikkel 16). Se bilag II om relevant opplæring. Artikkel 17 fastsetter erstatningsansvar for bortkommet eller skadet rullestol eller annet hjelpemiddel. Medlemsstatene kan unnta innenlands rutetransport fra å måtte anvende alle eller enkelte av bestemmelsene i kapittel III, såfremt nasjonale regler gir personer med funksjonsnedsettelse en lik grad av beskyttelse som forordningen.

Kapittel IV Busselskapenes forpliktelser i tilfelle av kansellering eller forsinkelse

Artikkel 19 fastsetter passasjerenes minimumsrettigheter dersom en reise kanselleres eller får avgangen forsinket med mer enn to timer, eller ved overbooking. Det fremgår av denne bestemmelsen at de berørte minst skal få tilbud om alternativ transport eller motta refusjon av billettprisen. Dersom busselskapet ikke klarer å tilby passasjerer dette, har vedkommende rett på kompensasjon på opptil 50 % av i tillegg til refusjonen.

Busselskapet eller ansvarlig for bussterminalen blir i artikkel 20 pålagt opplysningsplikt i tilfelle av forsinkelser. Dersom en reise som er planlagt å vare mer enn 3 timer blir kansellert eller forsinket fra terminalen med mer enn 90 minutter, skal busselskapet tilby de reisende kostnadsfri mat og drikke og hotellrom eller annen innkvartering dersom det blir nødvendig med overnatting (artikkel 21).

Forordningen utelukker ikke at passasjerer kan søke kompensasjon for tap som følge av avlysning eller forsinkelse ved nasjonale domstoler, (artikkel 22). Artikkel 23 fastsetter at artiklene 19 og 21 ikke gjelder for passasjerer med åpen billett. Kravet for busselskapet til å sørge for overnatting ved kansellering faller bort dersom kanselleringen skyldes alvorlige værforhold eller naturkatastrofer.

Kapittel V Informasjon til passasjerer og behandling av klager

Busselskaper og de ansvarlige for bussterminalene skal under hele reisen gi hensiktsmessig informasjon og på forespørsel i et tilgjengelig format (artikkel 24). Opplysninger om passasjerenes rettigheter i henhold til forordningen skal stilles til rådighet i det mest hensiktsmessige format.

Opplysningene skal omfatte kontaktopplysninger for det håndhevelsesorgan som medlemsstaten har utpekt i henhold til artikkel 28, se nedenfor, (artikkel 25).

Av artikkel 26 fremgår det at busselskapene skal innføre en klageordning vedrørende de rettigheter og plikter som er omhandlet i forordningen. Artikkel 27 gir passasjerene en klagefrist på 3 måneder fra datoen da reisen fant sted eller skulle ha funnet sted. Innen en måned etter å ha mottatt klagen skal busselskapet gi tilbakemelding om klagen blir tatt til følge, avvist eller er under vurdering. Klagen skal besvares innen 3 måneder fra busselskapet mottok den.

Kapittel VI Håndhevelse og nasjonale håndhevelsesorganer

Det skal utpekes ett eller flere organer som skal ha ansvar for håndhevelse av forordningen.

Organet/organene skal sikre at passasjerenes rettigheter overholdes. Organet/organene skal med hensyn til organisasjon, finansiering, rettslig form og beslutningstaking være uavhengig av busselskapene. Enhver passasjer kan klage over påstått overtredelse av forordningen til organet, (artikkel 28). Det følger av artikkel 29 at håndhevelsesorganene annet vert år skal offentliggjøre en rapport om deres virksomhet i de to foregående år. Håndhevelsesorganene skal utveksle opplysninger om arbeid, beslutningsprinsipp og praksis, slik at passasjerene nyter samme beskyttelse overalt i Det europeiske fellesskap, (artikkel 29). Det skal fastsettes regler for hvilke sanksjoner som skal anvendes ved overtredelse av forordningen, (artikkel 30).

Kapittel VII Avsluttende bestemmelser

Forordningen trer i kraft på den tjuende dag etter offentliggjøringen i Den Europæiske Unions Tidende, (artikkel 34). Den skal gjelde fra 1. mars 2013.

Gjeldende rett

Når det gjelder busselskapers erstatningsansvar for passasjerer og deres bagasje, jf. kap. II i forslaget til forordning, er det i norsk rett ingen særskilt regulering for busstransport per i dag. Generelt gjelder lov av 13. juni 1969 nr. 26 (skadeserstatningsloven), mens mer spesifikke regler følger av lov av 3. feb. 1961 om bilansvar (bal). Det følger av bilansvarsloven § 15 at motorvogner skal være forsikret. Busselskaper må dermed forsikre bussene som benyttes, og vil dermed kunne dekke skader på person og gods iht. loven og forsikringsavtalen. Utgangspunktet etter bal. § 4, jf. § 5 er at forsikringen skal dekke krav i henhold til et objektivt erstatningsansvar for skade på person og gods som ikke er særlig unntatt. Når det gjelder personskader dekker forsikringen alle skader uavhengig av om skadelidte var en utenforstående, passasjer eller fører av motorvognen. Når det gjelder tingsskade dekkes dette under trafikksforsikringen med enkelte unntak. Et viktig unntak er når tingsskaden ikke er forårsaket av selve motorvognen, slike tilfeller faller utenfor bilansvarsloven § 1, jf. § 4. Videre vil gods som sendes med motorvognen falle utenfor ansvaret i bal. § 5 a. Dette er naturlig da den som sender gods med en motorvogn ikke bør ha noe krav mot transportørens trafikksforsikring. Her gjelder reglene om transportansvaret i lov om vegfraktavtaler av 20. desember 1974 nr. 68. Det finnes imidlertid et unntak fra unntaket: "Gangklede og andre vanlege egne bruksting som folk har på seg eller med seg" som reisegods, dekkes hvis skaden skjer i forbindelse med at personer eller motorvognen blir skadet, jf. bal § 5 a.

Erstatning for kanselleringer og/eller forsinket avgang, jf. forordningsforslaget kap. IV, faller utenfor bilansvarslovens virkeområde. Dette er ikke særskilt regulert i norsk lov. Gjeldende regler vil derfor måtte bygge på erstatningsregler i kontraktsforhold og tilhørende praksis. Når det gjelder rettigheter for personer med nedsatt funksjonsevne, jf. kap. III i forslaget til forordning, er det per i dag lite regler i norsk rett på dette området. Samferdselsdepartementets rundskriv N-2/2006 inneholder regler om tilgjengelighet på ekspressbusser. Her fremgår det at "selskapene skal følge opp kravet om tilgjengelighet på ekspressbusser, enten ved å tilpasse materiellet slik at bussene blir tilgjengelige for personer med nedsatt funksjonsevne, eller ved å ha et serviceopplegg som ivaretar denne gruppens behov." Det er satt krav om at personer med nedsatt funksjonsevne som har ekstra behov skal varsle transportøren om dette i rimelig tid. Lov av 21. juni 2013 nr. 461 om forbud mot diskriminering på grunn av nedsatt funksjonsevne (diskriminerings- og tilgjengelighetsloven) forutsetter at det utarbeides regler for transportmidler i sektorlovgivningen. Samferdselsdepartementet fastsatte den 3. desember 2009 forskrift om universell utforming av motorvogn i løyvepliktig transport mv. Forskriften er fastsatt med hjemmel i lov av 21. juni 2002 nr. 45 om yrkestransport med motorvogn og fartøy (yrkestransportlova) § 35. Forskriften gjelder kun nytt materiell. Fylkeskommunene kan stille ytterligere vilkår for materiell mv. i forbindelse med kjøp av busstjenester mv.

Når det gjelder bussterminaler og krav knyttet til disse i forbindelse med tilrettelegging for personer med nedsatt funksjonsevne, har vi i Norge per i dag ikke noe regelverk som sier hvem som er ansvarlig for dette. Bussterminalene er ofte organisert som aksjeselskap eller andelslag hvor kommunen eller fylkeskommunen er medeiere. Bussterminalene er som bygningsmasse underlagt lov av 14. juni 1985 nr. 77 Plan- og bygningslov. Universell utforming stiller krav til nye bygg og større ombygginger. Når det gjelder plikt til å iverksette servicetiltak har vi ikke bestemmelser med slikt innhold overfor bussterminaler. Bussterminalene vil ofte fremstå som selvstendige rettssubjekt som offentlig forvaltning ikke har instruksjonsmyndighet over. Når det gjelder informasjon til passasjerer og klagebehandling, jf. kap. V i forslaget til forordning, er det per i dag ingen bindende regler i norsk rett om dette. Det er heller ingen regler i norsk rett per i dag som hjemler et organ som kan håndheve retter som fastsatt i forslaget til forordning.

Sakkyndige instansers merknader

Forslag til forordning ble sendt på høring med høringsfrist 28. august 2009.

Forordningen ble behandlet i spesialutvalget for transport 12. september 2011, og blir vurdert som EØS-relevant og akseptabel.

Stortinget har vedtatt lov 29. august 2014 nr. 63 om endringer i yrkestransportlova (gjennomføring av EØS-reglar om busspassasjerrettar).

32014L0045 Europaparlaments- og Rådsdirektiv 2014/45/EU av 3. april 2014 om periodisk teknisk kontroll av motorvogner og deres tilhengere, og om oppheving av direktiv 2009/40/EF

Sammendrag av innhold

Direktivet om periodisk kjøretøykontroll er del av et mer omfattende regelverk som har fått korttittel "kjøretøykontrollpakken" - «Roadworthiness Package». For øvrig består av regelverket av direktiv 2014/47/EU om teknisk kontroll av nyttekjøretøy langs veg og direktiv 2014/46/EU om endringer i vognkortdirektivet.

Formålet med de nye rettsaktene er å styrke den tekniske kontrollen av kjøretøy i EU.

EU-kommisjonen har en målsetning om å redusere antall drepte i trafikken med 50 % fra 2010 til 2020. Harmoniserte, skjerpede krav til kjøretøykontroll er et virkemiddel for å sikre at kjøretøy holder en forsvarlig trafiksikkerhetsmessig standard ved bruk. Kontrollregimet skal omfatte både periodisk kontroll, teknisk kontroll langs veg, og mulighet for suspensjon av kjøretøyregistrering der kjøretøyet utgjør en alvorlig trafiksikkerhetsrisiko.

Periodisk kjøretøykontroll skal være hovedverktøyet for å sikre forsvarlig tilstand på kjøretøy.

I fortalen vises det til at kjøretøy med feil/svikt i tekniske systemer har innvirkning på trafiksikkerheten og kan bidra til ulykker. Tilfredsstillende kontroll kan forebygge dette, ved tidlig avdekking av mangler. Det vises til at det stilles omfattende krav til sikkerhet ved typegodkjenning av kjøretøy, som bør følges opp ved kontroll. Kommisjonen har tidligere bl.a. vist til at tilstrekkelige krav og testmetoder i forhold til kontroll av viktige sikkerhetskomponenter som ABS-bremsesystem, ESC- elektronisk stabilitetssystem og airbag, mangler.

Videre har kjøretøy med mangler når det gjelder utslippskontrollsystemer, negative miljøkonsekvenser. En høyere standard på periodisk kjøretøykontroll vil bidra til å redusere gjennomsnittlige utslipp fra kjøretøyparken. Rettsakten skal også ivareta forbrukerrettigheter, særlig ved at det etableres krav for å forhindre juks/manipulasjon med kilometerteller.

- Kort om norsk prosess i forbindelse med direktivet:

Informasjon om kommisjonens opprinnelige forslag har vært lagt ut på Samferdselsdepartementets nettsider (sommeren 2012), og næringen ble oppfordret til å komme med innspill. Vegdirektoratet avholdt også et høringsmøte. Forslaget har videre vært diskutert i EFTAs arbeidsgruppe.

Norsk posisjon på forslaget har tidligere vært klarert politisk og i spesialutvalget for transportsaker. Selv om man vurderte styrket og harmonisert teknisk kontroll som positivt i utgangspunktet, ble forslaget vurdert å gå for langt. Forslaget om å utvide virkeområde for periodisk kontroll, økt kontrollhyppighet og kompetansekrav ble ansett som særlig problematiske. Omfanget av kravene ble vurdert ikke å stå i forhold til den trafiksikkerhetsmessige gevinsten. Norske synspunkter er kommunisert bl.a. til EU-formannskapet og rapportørene i Europaparlamentet i brev fra daværende samferdselsminister høsten 2012 og vår/høst 2013.

Det vedtatte direktivet er et kompromiss mellom Europaparlamentet og Rådet, og innebærer til dels vesentlige modifikasjoner av de kravene til periodisk kjøretøykontroll EU-kommisjonen opprinnelig foreslo, bl.a. mht. virkeområde og kontrollhyppighet. For nærmere informasjon om det opprinnelige forslaget, og de vurderinger som ble gjort av forslaget, vises det til publisert EØS-foreløpig posisjonsnotat på KOM (2012) 380.

- Nærmere om direktivet om periodisk kjøretøykontroll

Direktivet viderefører dagens kontrollordning for kjøretøykategoriene M1-3, N1-3, O3-4. Videre utvides virkeområdet for krav til periodisk kjøretøykontroll til noen nye kjøretøykategorier. Det stilles videre skjerpede krav til kontrollutstyr- og metoder. Direktivet stiller også kompetansekrav til kontrollørene og innfører en sertifiseringsordning. Det gis regler for klassifisering av tekniske feil og mangler ved kjøretøyet. Videre stilles krav til tilsyn med private kontrollorgan og til registrering av kilometerstand for å bekjempe juks.

- Nye kjøretøygrupper som blir underlagt periodisk kjøretøykontroll:

1. Tunge motorsykler (kjøretøygruppe L3e, L4e, L5e og L7e med større sylindervolum enn 125 cm³) skal i utgangspunktet underlegges periodisk kontroll fra 1. januar 2022. (Art. 2 nr. 1)
Medlemsstatene skal selv fastsette passende («appropriate») kontrollintervaller for disse kjøretøyene.

Videre er det opp til medlemsstatene selv å avgjøre hvilke områder, kontrollpunkter og kontrollmetoder kontrollen skal inneholde.

Direktivet åpner imidlertid for at medlemsstatene kan unnta tunge motorsykler fra virkeområdet dersom man har iverksatt effektive alternative trafikksikkerhetstiltak for to- og trehjuls kjøretøy, spesielt sett på bakgrunn av relevante trafikksikkerhetsstatistikker fra siste 5 år.

2. Traktorer med konstruktiv hastighet over 40 km/t (T5-traktorer) som hovedsakelig brukes på offentlig veg til kommersielle godstransportformål underlegges periodisk kontroll, og skal kontrolleres første gang 4. år etter registrering, deretter hvert 2. år, jf. art. 5 nr. 1 bokstav c.

- Kjøretøygrupper kan unntas fra kravet til periodisk kjøretøykontroll nasjonalt (Art. 2 nr. 2)

a) kjøretøy som aldri eller svært sjelden brukes på offentlig veg, slik som konkurransekjøretøy eller bevaringsverdige kjøretøy (minimum 30 år gamle, ikke lenger i produksjon, som er bevart og vedlikeholdt i original tilstand og hvor det ikke er gjort vesentlige tekniske endringer i kjøretøyets hovedkomponenter,)

b) Kjøretøy tilhørende brannvesen, forsvaret, politi og redningsvesen

c) Kjøretøy brukt av landbruks-, skogbruks- eller fiskerivirksomheter med konstruktiv hastighet inntil 40 km/t

d) Spesialkjøretøy brukt til transport av sirkus- og tivoliutstyr med konstruktiv hastighet inntil 40 km/t og som bare opererer innenfor medlemsstaten.

e) kjøretøy med diplomtatisk immunitet,

f) kjøretøy som utelukkende brukes på små øyer (færre enn 5000 innbyggere og ikke tilknyttet andre deler av territoriet med broer eller tunneller, jf. Art. 3 nr. 17) eller i områder med lav befolkningstetthet (befolkningstetthet lavere enn 5 pr. kvadratkilometer, jf. Art. 3 nr. 18)

h) tunge motorsykler dersom man har iverksatt alternative, effektive trafikksikkerhetstiltak for to- og trehjuls kjøretøy, spesielt sett på bakgrunn av relevante trafikksikkerhetsstatistikker fra siste 5 år. Et eventuelt unntak skal notifiseres til kommisjonen/ESA.

Direktivet åpner ellers for at medlemsstatene kan ha nasjonale krav om periodisk kontroll av kjøretøy som ikke omfattes av direktivets virkeområde, herunder også kjøretøyene som kan unntas etter art. 2 nr.2. (Art. 2 nr. 3)

- Tilgjengeliggjøring av teknisk informasjon

Art. 4 nr. 3 bestemmer at Kommisjonen skal vedta implementerende rettsakter om:

Teknisk data om kjøretøy som er nødvendig for periodisk kontroll i henhold til punktene og metodene beskrevet i vedlegg I, og detaljerte regler om dataformat og prosedyrene for tilgang til relevant teknisk informasjon. Rettsaktene skal vedtas innen 20. mai 2018, ved bruk av "Roadworthiness Committee"(art. 19(2) der Vegdirektoratet deltar som observatør.

Kjøretøyfabrikantene skal gi kontrollorganene og kompetente myndigheter tilgang til tekniske informasjon som oppgitt i 4(3) a, gratis eller til en rimelig pris.

Kommisjonen skal undersøke gjennomførbarheten, kostnaden og nytteverdien av opprettelsen av et felles kontaktpunkt («single point of access») for denne tekniske informasjonen.

- Kontrolltidspunkt

Tidspunktet for førstegangsregistrering er utgangspunkt for beregning av kontrolltidspunkt.

Medlemsstatene kan fastsette en rimelig tidsperiode som kontrollen må utføres innenfor, men bare innenfor hovedreglene i art 5 nr. 1, jf. nr. 3.

Art. 5 nr. 4 gir myndighetene mulighet til å kreve at kjøretøy skal gjennomgå periodisk kontroll eller ytterligere kontroll tidligere enn det som følger av hovedregelen, i nærmere bestemte tilfeller.

- Kontrollpunkter og metoder

Direktivet viderefører kontrollpunkter inntatt i direktiv 2009/40/EF som endret ved 2010/48/EU, med enkelte endringer/oppdateringer.(Art. 6, jf. annex I)

- Vurdering av mangler

Vurdering av mangler er regulert i art. 7. Direktivet inneholder regler for vurdering av mangler etter alvorlighetsgrad og klassifisering i 3 kategorier. Direktivet innebærer i hovedsak at kommisjonsrekommandasjon 2010/378/EU som allerede er innlemmet i EØS-avtalen, videreføres og gjøres bindende.

Endringene tydeliggjør hva som skal klassifiseres som mindre, større og farlige feil/mangler og gir retningslinjer for vurdering av kjøretøy med flere mangler av ulik alvorlighetsgrad.

- Oppfølging av mangler

Det følger av direktivet at mindre feil skal utbedres uten opphold, men kjøretøyet må ikke nødvendigvis testes på nytt (art. 9 nr. 1).

For kjøretøy med større feil "major deficiencies", skal kompetent myndighet bestemme på hvilke vilkår disse kan brukes før de gjennomgår en ny kontroll, jf. art. 9 nr. 2. Etterkontrollen skal foretas innen 2 måneder.

Kjøretøy kategorisert med farlige feil kan forbys brukt på offentlig veg i en begrenset tidsperiode uten krav om ny registreringsprosess, inntil manglene er utbedret og det er utstedt ny kontrollseddel som bekrefter godkjent kontroll.

- Kontroll av kilometer teller

Direktivet innfører obligatorisk avlesning og registrering av kilometerstanden i forbindelse med periodisk kjøretøykontroll. Om kilometer telleren fungerer og om den har vært gjenstand for manipulasjon er også eget kontrollpunkt. Direktivet krever videre at juks med kilometerstand skal sanksjoneres.

- Krav til lokaler og teknisk utstyr

Lokaler og teknisk utstyr må oppfylle kravene i annex III, jf. art. 11 nr. 1. Vedlegget oppstiller tekniske krav for ulike typer kontrollutstyr og inneholder dessuten en tabell som viser hvilket utstyr kontrollorgan må ha for å kontrollere ulike kjøretøykategorier. Det er for øvrig gitt egen overgangsordning for oppfyllelse av krav til lokaler og teknisk utstyr, jf. art. 22.

Teknisk utstyr må vedlikeholdes og kalibreres i henhold til fabrikantens anvisninger, og det oppstilles visse minimumskrav for tidsintervall for kalibrering av måleutstyr.

- Krav til kontrollører

Kontrollører må oppfylle minimumskrav til kompetanse og opplæring gitt i vedlegg IV, jf. art. 13. Det innføres videre en sertifiseringsordning for kontrollører.

Det stilles krav om grunnkompetanse i form av bekreftet kunnskap («certified knowledge») på nærmere oppgitte områder. Dette kan forstås som utdanning (mekaniker e.l.). Det stilles det krav om tre års dokumentert erfaring fra kjøretøyområdet eller noe likeverdig eller noe likeverdig slik som dokumentert lærlingetid («mentorship») eller studier og passende opplæring, jf. vedlegg IV nr. 1. Kravet skal imidlertid ikke gjelde for kontrollører som er ansatt ved kontrollorgan pr. 20. mai 2018, (art. 13 nr. 3).

Medlemsstatene skal sikre at kontrollørene får egnet opplæring jf. vedlegg IV nr. 2; det stilles krav til førstegangsopplæring, eventuelt eksamen i forkant av sertifisering - og deretter regelmessig oppfriskningsopplæring eventuelt oppfriskningseksamen. Begrepet "regelmessig" er ikke nærmere definert.

Bestemmelsen oppstiller også krav til innholdet i kontrollør opplæringen, i form av kunnskap om bremse- og styringssystemer, utslipp mv. Opplæringen skal gjennomføres av medlemsstaten eller av autorisert opplæringsinstitusjon. Kontrollører som oppfyller kravene skal få utstedt et kontrollør sertifikat, jf. art. 13 nr. 2. Sertifikatets innhold er beskrevet i vedlegg IV nr. 3.

Om habilitet

Art. 13 nr. 4 slår fast at kontrollører skal være fri for interessekonflikter for å sikre et tilfredsstillende høyt nivå av upartiskhet og objektivitet. Av fortalet til direktivet (34) fremgår det at resultatet av en periodisk kjøretøykontroll skal ikke ha noen direkte tilknytning til kontrollørens lønn eller annen økonomisk eller personlig fordel for vedkommende. Det følger imidlertid også at medlemsstatene kan tillate at private virksomheter både utfører periodiske kontroller og kjøretøyreparasjoner, til og med på samme kjøretøy i tilfeller der tilsynsmyndigheten har forsikret seg om at et høyt objektivitetsnivå er opprettholdt.

- Om godkjenning av og tilsyn med kontrollorganer

Krav til tilsynsmetoder

Medlemsstatene skal sørge for tilsyn med kontrollorganene. Det stilles krav til selve tilsynet, til hvilke tilsynsoppgaver som skal utføres, til metoder og krav om overvåking. Det vises til art. 14, jf. vedlegg V nr. 1-3. Det stilles både krav til stikkprøvekontroller og krav om periodiske tilsyn. Videre stilles det krav til innholdet i regelverket om godkjenning og tilsyn.

Medlemsstatene pålegges også å føre tilsyn med opplæringsinstitusjoner.(vedlegg V 1.c)
Det stilles videre krav til tilsynspersonale, som må ha kompetanse på følgende områder: teknisk kompetanse, upartiskhet, nivå på utdanning og opplæring. Også tilsynspersonalet må gjennomgå regelmessig oppfriskningsopplæring.

Måleresultater fra periodiske kontroller skal valideres, jf. nr. 1 bokstav f.

Art. 14 nr. 4 slår fast at for medlemsstater som stiller krav til akkreditering av kontrollorgan etter Europaparlaments- og Rådsforordning 765/2008 (inntatt i EØS-vareloven) vil tilsynskravene etter nr. 2 og 3(Annex V 1-3) kunne betraktes som oppfylt.

Om tilbakekalling eller suspensjon av godkjenning

Det følger av direktivet Annex V at godkjenning både for kontrollorganet som sådan og for den enkelte kontrollør kan tilbakekalles eller suspenderes. (Annex V nr. 1 f) og nr. 3 a og b)

Det oppstilles følgende vilkår:

1. vesentlig godkjenningsvilkår ikke er oppfylt,
2. at det er avdekket vesentlige uregelmessigheter,
3. at det er gjentatte negative tilsynsresultater, eller
4. manglende oppfyllelse av kravet til godandel (loss of good repute on behalf of the centre or inspector in question)

"Good repute" er oppgitt som tilbakekallsgrunn for kontrollorgantillatelse/sertifisering av den enkelte kontrollør, men er ikke et sertifiseringsvilkår.

Tilsynsreglene i vedlegg V er gitt særskilt overgangsperiode frem til 1. januar 2023, jf. art. 22.

- Opprettelse av nasjonale kontaktpunkter

Art. 15 krever at det opprettes nasjonale kontaktpunkter ansvarlig for utveksling av informasjon med andre medlemsstater og Kommisjonen med hensyn til direktivkravene.

- Elektronisk plattform for kjøretøyinformasjon

Kommisjonen skal undersøke kostnad og nytteverdi av en elektronisk plattform for utveksling av kjøretøyinformasjon internasjonalt. Eksisterende IT-løsninger for utveksling av data skal utnyttes, for å begrense kostnader og unngå duplikater. Kommisjonen skal vurdere den mest hensiktsmessige måten å lenke eksisterende nasjonale systemer på, med henblikk på å forenkle utveksling av informasjon om data fra periodiske kontroller og kilometerstandsavlesninger mellom de kompetente myndighetene i medlemsstatene for periodisk kontroll, registrering og typegodkjenning, og dessuten private kontrollorganer, kontrollutstyrsfabrikanter og kjøretøyfabrikanter.

Kommisjonen skal også undersøke gjennomførbarheten av å innhente og lagre informasjon om hovedsikkerhetskomponentene i kjøretøy som har vært involvert i alvorlige ulykker, til bruk i anonymisert form for kontrollører, innehavere av vognkort og ulykkesresearchere.

- Kommisjonens rapporteringsforpliktelser

Art. 20 nr. 1 bestemmer at Kommisjonen innen 30. april 2020 skal rapportere til Europaparlamentet og Rådet om implementeringen og virkningen av direktivet, herunder grad av harmonisering, og hensiktsmessigheten av å innføre en elektronisk kjøretøyinformasjonsplattform (VIP)

Det følger videre at Kommisjonen innen 30. april 2019 skal rapportere til EP og Rådet – basert på uavhengige studier – om virkningen av å inkludere lette tilhengere og to- og trehjulede kjøretøy i direktivets virkeområde (art. 20 nr. 2). Rapporten skal ta for seg trafikksikkerhetssituasjonen i EU for hver kategori av 2- og 3-hjulede kjøretøy, sammenligne nasjonale trafikksikkerhetstiltak og hensynta gjennomsnittlig kjørelengde for disse kjøretøyene. Spesielt skal det vurderes om kostnadene ved periodisk kontroll for hver kategori er proporsjonal med trafikksikkerhetsmålene. Rapporten skal ledsages av en detaljert konsekvensutredning (impact assessment) av kost/nytte i hele EU, inkludert medlemsstatenes særegenheter på området. Rapporten skal være tilgjengelig senest 6 måneder før eventuell fremleggelse av forslag om ny lovgivning om inkludering av nye kategorier i direktivets virkeområde.

- Sanksjoner

Art. 21 pålegger medlemsstatene å vedta regler om sanksjoner for overtredelser av direktivet. Sanksjonene («penalties») skal være effektive, proporsjonale, preventive og ikke-diskriminerende. Direktivet krever spesielt at juks med kilometerstand skal sanksjoneres. Direktivet spesifiserer ikke typen av sanksjoner utover dette.

- Overgangsperiode

Det følger av art. 23 at reglene som implementerer direktivet skal være vedtatt innen 20. mai 2017, og tas i bruk 20. mai 2018.

Artikkel 22 oppstiller en særlig overgangsperiode på 5 år regnet fra 20. mai 2018 for kontrollutstyr og lokaler, jf. Art. 22 nr. 1. Reglene om tilsyn i vedlegg V skal tas i bruk senest fra 1. januar 2023, jf. Art. 22 nr. 2.

- Rapporteringsforpliktelser som følge av rettsakten?

Ja

- Merknader
- Hjemmel i EU-traktaten.

Direktivet er hjemlet i artikkel 91 i Treaty on the Functioning of the European Union.

- Gjeldende norsk lovgivning og politikk på området.

Periodisk kjøretøykontroll er i dag regulert i forskrift 13. mai 2009 nr. 591 om periodisk kontroll av kjøretøy som implementerer 2009/40/EF, som endret ved kommisjonsdirektiv 2010/48/EU.

- Rettslige konsekvenser for Norge

Direktivet vil medføre vesentlige endringer i gjeldende forskrift 13. mai 2009 nr. 591 om periodisk kontroll av kjøretøy. Det må også gjøres endringer i vedlegg 1 til forskriften; Kontrollveiledning periodisk kjøretøykontroll. Endringene i vedlegg 1 er store sett i forhold til gjeldende regelverk, men mindre omfattende når ny kontrollinstruks trer i kraft 1. januar 2015.

Videre innebærer direktivets krav til sertifisering av kontrollører, (Art. 13, jf. Annex IV) at endringer i vegtrafikkloven må vurderes. Vegtrafikkloven § 19 gir nærmere bestemmelser for kjøretøykontroll. Herunder er Departementet gitt hjemmel til å gi forskriftsbestemmelser om godkjenning og tilsyn med steder som utfører kjøretøykontroll(kontrollorgan). Om et krav om personlig godkjenning av kontrollørene ved kontrollstedene, kan innfortolkes i dette, er tvilsomt, men må utredes nærmere. Av Ot. Prp. Nr. 30 (1993-94), (II) følger det at formålet med bestemmelsen var å tilrettelegge for at private verksteder og teststasjoner skulle kunne utføre periodiske kjøretøykontroller sammen med og i konkurranse med biltilsynet (Statens vegvesen). Krav om personlige godkjenninger er ikke problematisert. Personlig godkjenning vil være en betingelse for å utøve oppgaven som kontrollør. Vedkommende vil likevel fortsatt kunne utføre ordinære verkstedtjenester/reparasjoner, da dette ikke omfattes av direktivet.

Manglende "good repute" hos kontrollorganet og/eller den enkelte kontrollør, skal kunne gi grunnlag for tilbakekall av godkjenningen/sertifiseringen (Direktivet Annex VII). Dette er nytt. For kontrollørenes del, stilles det ikke krav om dokumentasjon avandel som vilkår for godkjenning. Direktivet vedlegg V oppgir imidlertid tap avandel-"loss of good repute" som tilbakekallsgrunn for godkjenningen. Kravet fremstår som noe ufullstendig. Kommisjonens opprinnelige forslag gikk ut på at tilsynsorganene skulle sjekke good repute ved sertifisering og at mangel på good repute skulle være grunnlag for tilbakekall. Bestemmelsen om good repute som sertifiseringsvilkår, er tatt ut, men direktivet oppgir like fullt manglende good repute som tilbakekallsgrunn. At formuleringen av tilbakekallsgrunnen, har blitt noe endret i forhold til det opprinnelige forslaget, indikerer at kravet er resultat av et kompromiss. VD har vært i kontakt med fagpersoner i DG MOVE for å søke å få mer informasjon om innholdet i kravet. De viser til at formålet med vandelsbestemmelsen fra kommisjonens side var å sikre objektivitet og kvalitet på kjøretøykontrollene. De forstår endringen slik at Rådet og Parlamentet har ønsket at medlemsstatene skal ha en grad av fleksibilitet mht. om man ønsker å sjekke andel ved sertifisering, eller kun ved tilsyn. Uavhengig av omfanget av kravet, synes gjeldende norsk regelverk ikke å åpne for å stille vandelskrav for kontrollører. Vegtrafikkloven § 19(2) hjemler utøvelse av tilsyn med steder som utfører kontrollvirksomhet. Å innfortolke et krav om at manglende andel skal være grunnlag for tilbakekall av godkjenning, er neppe holdbar. Ettersom manglende andel kan føre til rettighetstap,

vurderes et slikt krav å måtte forankres klart i lov. En hjemmel for at manglende vandel skal utgjøre en tilbakekallsgrunn, vil trolig måtte innarbeides i vegtrafikkloven (§19).

Hva som ligger i kravet til good reputé, må videre vurderes nærmere. Sannsynligvis vil vandel for kontrollørenes del måtte dokumenteres i form av politiattest. Av politiregisterloven § 36 fremgår det at "vandelskontroll kan bare foretas når den har hjemmel i lov eller i forskrift gitt i medhold av lov".

Nærmere kriterier for hva som eventuelt skal utgjøre mangler ved vandel, vil måtte utarbeides, både for kontrollørene og virksomheten som sådan.

Direktivet art. 21 stiller krav om at medlemslandene skal ha effektive, forholdsmessige avskrekkende og ikke-diskriminerende sanksjoner for overtredelse av bestemmelsene i forordningen. Forslaget går ikke langt i å binde opp medlemsstatenes handlefrihet, i det det ikke stilles nærmere krav til sanksjonenes art eller omfang. I så måte oppfattes kravet ikke å være problematisk i forhold til EØS-avtalen, og vi kan ikke se at det er behov for noen norsk tilpasningstekst. Vi viser til at en lignende bestemmelse blant annet er inntatt i EØS avtalen gjennom forordning 561/2006 art. 19, om kjøre- og hviletid. Vi vurderer det for øvrig slik at kravene til effektive sanksjonshjemler allerede er ivarettatt i Norge gjennom vegtrafikkloven § 36.

- Får rettsakten administrative konsekvenser for Norge?

Rettsakten stiller skjerpede krav til tilsynet med kontrollorgan (artikkel 14 jf. annex V), som vil få administrative konsekvenser for Statens vegvesen, blant annet i form av nye pålagte tilsynsoppgaver. Statens vegvesen vil enten måtte arrangere eller legge til rette for at andre aktører arrangerer sertifiseringskurs for kontrollører. Uavhengig av dette, må Statens vegvesen detaljere et kursopplegg i tråd med kravene i Annex IV, som vil kreve ressurser. Kravet om tilsyn med opplæringen av kontrollører vil også få administrative konsekvenser for Statens vegvesen. Det samme gjelder kravet om at tilsynspersonale må gjennomgå regelmessig oppfriskningsopplæring selv.

Sertifiseringsordningen vil kreve et register over kontrollører, og dette vil medføre behov for endringer i det kommende Verksted- og pkk-registeret. Saksbehandlingen knyttet til sertifisering vil også være ressurskrevende ettersom det vil bli et stort antall enkeltvedtak som må fattes. I og med at sertifiseringene kan tilbakekalles på nærmere angitte vilkår, vil det ventelig også bli flere tilbakekallingssaker å behandle. Dette gjelder først og fremst regionene som førsteinstans, men klagesakene vil også kreve ressurser av Vegdirektoratet som trolig blir klageinstans for disse vedtakene.

Kravet om validering av måleresultater vil også få administrative konsekvenser da det er en ny pålagt oppgave.

Manglende "good reputé" hos teknisk leder/kontrollørene/kontrollorganet, som tilbakekallsgrunn for godkjenning vil få administrative konsekvenser. Kravet vil sannsynligvis medføre at det må utferdiges politiattest for kontrollører og teknisk leder. I hvilket omfang det vil innføres et krav om politiattest, er ikke avklart p.t. Uavhengig av dette, vil et krav til politiattest innebære administrative konsekvenser for politiet når det gjelder utstedelse og for Statens vegvesen i form av at eventuelle merknader vil måtte vurderes i den enkelte sak i forhold til relevans og alvorlighetsgrad.

Nytt er også at etterkontroll av kjøretøy med "major deficiencies" skal gjennomføres innen 2 måneder etter den første kontrollen. I dag har man i prinsippet hele den resterende delen av kontrollvinduet på 7 måneder på seg til å utbedre mangler. (kravet er 5 mnd med ytterligere 2 mnd purrefrist før begjæring om avregistrering) Kravet om stikkprøver av kontrollerte kjøretøy vil kunne få store administrative konsekvenser, i form av at dette kan medføre behov for et datasystem for innmelding av periodiske kontroller hvor innmeldingen skjer i sanntid. Dette vil imidlertid bli ivarettatt i det nye Verksted- og pkk-registeret som etter planen skal tas i bruk i 2015. Kravet om periodiske tilsyn kan også få administrative konsekvenser. Statens vegvesen har de senere årene prioritert målretting av tilsyn snarere enn at samtlige kontrollorganer får regelmessige tilsynsbesøk.

- Får rettsakten økonomiske konsekvenser i Norge for private?

Rettsakten får økonomiske konsekvenser for kontrollorganene ved at en del vil måtte investere i nytt kontrollutstyr som oppfyller kravene i vedlegg III. Dette har en kostnadsside, men den relativt lange overgangsperioden (5 år regnet fra 20. mai 2018) gir bransjen både tid til å innrette seg og forberede seg på kravet.

Innføringen av nye krav til kontrollørkompetanse, herunder sertifisering med krav om førstegangs - og deretter regelmessig oppfriskningsopplæring, vil også få økonomiske konsekvenser for kontrollorganene. Alle kontrollører – både de som er ansatt pr. 20. mai 2018 og dermed slipper kravet om grunnkompetanse og erfaring i Vedlegg V nr. 1 – og de som ansettes etter denne datoen - må således på kurs - først i forbindelse med førstegangsopplæring for å få kontrollørsertifikat og deretter regelmessige oppfriskningskurs. Dette vil medføre kostnader i form av kursutgifter, samt kostnader

ved at kontrollører tas ut av jobb for å gå på kurs (produksjonstap). Kravet om grunnkompetanse kan føre til at kontrollorganene må tilby kontrollører høyere lønn i og med at alle etter direktivet må være faglærte. I dag er det som kjent bare teknisk leder det stilles formelle kompetansekrav til i Norge. De økte kostnadene for kontrollorganene vil igjen sannsynligvis medføre høyere kontrollpriser for kjøretøyeierne.

Rettsakten får også økonomiske konsekvenser for eiere av kjøretøygruppene T5-traktorer hovedsakelig brukt i kommersiell godstransport på veg, og tunge motorsykler (fra 2022 og bare hvis man ikke kan eller ønsker å benytte seg av muligheten til å unnta denne gruppen fra kontrollordningen) ved at disse kjøretøygruppene underlegges krav om periodisk kontroll. Når det gjelder T5-traktorene som er ment omfattet, så vil dette blant annet gjelde traktorer som brukes av entreprenørbransjen.

- Får rettsakten økonomiske konsekvenser i Norge for offentlige myndigheter?

Rettsakten får økonomiske konsekvenser for Statens vegvesen.

Statens vegvesen vil enten måtte arrangere eller legge til rette for at andre aktører arrangerer sertifiseringskurs for kontrollører. Sertifiseringsordningen vil i seg selv kunne få økonomiske konsekvenser ved at det må føres register over godkjente kontrollører. Dette vil sannsynligvis kunne gjennomføres ved endringer i det nye Verksted- og pkk-registeret (som skal tas i bruk i 2015). Videre vil sertifiseringsordningen kreve ressurser til saksbehandling av sertifiseringssøknader, både i første instans og i klageinstansen. Det dreier seg om et stort antall kontrollører som skal sertifiseres, vi viser til at antallet kontrollorgan i Norge i dag er ca. 2400. Det vil også kunne bli flere tilbakekallingssaker ved at den enkelte kontrollørs sertifisering vil kunne tilbakekalles. Dette vil medføre økt ressursbehov for tilsynet, regionalt og trolig også i Vegdirektoratet.

Tilsynsforpliktelsene som følger av Annex V vil også kunne kreve økte ressurser, herunder blant annet vurderingen av "good repute" for kontrollører og for kontrollorganer, kravet om revisjon eller tilsyn («audit») av opplæringsinstitusjon(er), kravet om validering av måleresultater fra periodiske kontroller, kravet om oppfriskningsopplæring av tilsynspersonalet, mv.

Videre vil en innsnevring av frist for etterkontroll medføre kostnader knyttet til omlegging av det gjeldende systemet og i det nye Verksted- og kontrollorganregisteret.

Kostnadene må utredes nærmere og lar seg ikke tallfeste på nåværende tidspunkt.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivet har ikke vært på nasjonal høring, men interessenter har vært invitert til å komme med innspill til Samferdselsdepartementet på forslagsstadiet. Det har fra Vegdirektoratets side også blitt gjennomført et høringsmøte. Det vil bli gjennomført offentlig høring av nødvendige endringer i nasjonalt regelverk som ledd i implementeringsprosessen. Rettsakten er behandlet i SU Transport 02.10.14. Rettsakten vurderes som EØS-relevant og akseptabel, med forbehold om Stortingets samtykke, jf. EØS art 103.

32014L0046 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/46/EU av 3. april 2014 om endring av rådsdirektiv 1999/37/EF om registreringsdokumenter for kjøretøyer

Innhold og formål.

Endringsdirektiv 2014/46/EU er en del av kommisjonens mer omfattende kjøretøykontrollpakke, som for øvrig omfatter innskjerpet regelverk for periodiske kjøretøykontroller (direktiv 2014/45/EU) og tekniske vegkantkontroller (direktiv 2014/47/EU). Førstnevnte direktiv er langt mindre omfattende enn de øvrige elementene som inngår i kjøretøykontrollpakken.

Et hovedformål med dette direktivet er å sikre en registreringsprosedyre som åpner for midlertidig bruksforbud for kjøretøy som utgjør en umiddelbar trafikkfare. Dersom farlige feil blir oppdaget ved kontroll av et kjøretøy, skal kjøretøyet kunne bli pålagt bruksforbud inntil feilene er utbedret. For å begrense administrative kostnader ved ordningen skal ikke bruksforbudet medføre en registreringshandling, dvs. at kjøretøyet ikke skal bli avskiltet da dette krever en etterfølgende påskiltning før kjøretøyet igjen kan tas i bruk. Registrerte kjøretøy som etter PKK må vrakes meldes som "end of life vehicle" og skal på bakgrunn av dette avregistreres.

Direktivet introduserer videre krav om at kjøretøy som er registrert i et medlemsland skal avregistreres dersom det mottas melding om at kjøretøyet er reregistrert i et annet medlemsland. Formålet er å unngå parallell registrering av kjøretøy. Direktivet pålegger medlemsstatene å opprette et elektronisk register som skal inneholde informasjon relatert til kjøretøyregistrering, og resultatet av periodiske kjøretøykontroller. Tekniske data skal gjøres tilgjengelig for PKK-organene. Kun deler av denne informasjon fremgår av vognkortet. Registeret skal legge til rette for oppfølging av resultater av PKK,

re-registrering og vraking av kjøretøy. Medlemslandene skal bistå hverandre via utveksling av kjøretøydata. Kommisjonen gis myndighet til å oppdatere vedleggene til direktivet i tråd med den tekniske utviklingen.

Nærmere om endringene

Direktivet innebærer følgende endringer av vognkortdirektivet:

Bruksforbud og midlertidig avregistrering

Direktivet introduserer to nye begreper knyttet til kjøretøyregistrering; Begrepet «suspension»(art. 2 e) defineres som en begrenset tidsperiode hvor kjøretøyet ikke er tillatt brukt, uten at det skal foretas en ny registreringsprosess når bruksforbudet oppheves. Videre definerer forslaget begrepet «cancellation of a registration»(art. 2 f), som et midlertidig opphør av tillatelsen for å bruke kjøretøyet i trafikk.

Krav om elektronisk register

Direktivet stiller krav om at medlemstatene skal lagre alle data for alle kjøretøy registrert på deres territorium i et elektronisk register (art. 3 nr. 4). Registeret skal inneholde alle elementer i samsvar med direktiv 1999/37/EF (vognkortdirektivet) Annex I, som registreringsland, dato, eierforhold mv., og i tillegg resultater fra periodiske kjøretøykontroller. De tekniske dataene skal være tilgjengelig for kompetente myndigheter eller kontrollorganer involvert i periodiske kjøretøykontroller (PKK).

Innføring av bruksforbud som en følge av farlige feil

Direktivet art. 3a nr. 1 fastsetter at i de tilfeller der registreringsmyndigheten mottar melding om at et kjøretøy har fått nedlagt bruksforbud på grunn av farlige feil jf. direktiv 2014/45/EU art. 9 nr. 3 etter en PKK, skal det kreves en ny periodisk kontroll. Farlige feil(3'er feil) er definert som feil som innebærer en direkte og akutt fare for trafikksikkerheten.

Bruksforbudet skal gjelde til kjøretøyet har blitt godkjent i den nye kontrollen jf. art. 3a nr. 2. I følge art. 3a nr. 3, kan registreringsmyndigheten i forbindelse med den nye kontrollen gi kjøretøyet en midlertidig begrenset brukstillatelse mellom PKK-verkstedet og reparasjonsverkstedet.

Vraking av kjøretøy

Direktivet slår fast at dersom registreringsmyndighetene i et medlemsland får erklæring om at et kjøretøy har blitt ansett som et «end-of-life» kjøretøy i henhold til Direktiv 2000/53/EF så skal kjøretøyet endelig avregistreres. Informasjon om at kjøretøyet er vraket skal bli lagt inn i det elektroniske registeret. (ny art 3a nr. 3).

Parallelregistrering av kjøretøy

Medlemsland som mottar erklæring om at et kjøretøy har blitt re-registrert i et annet medlemsland skal kansellere registreringen av kjøretøyet på sitt territorium(ny art 5 nr. 3).

Fullmakter til kommisjonen (endring av artiklene 6 og 7)

Kommisjonen gis delegert myndighet til å gjennomføre endringer i vedleggene til direktivet i lys av den tekniske utviklingen, med forbehold om at Parlamentet og Rådet stilltiende godtar endringene. Endringen innebærer at man går bort fra tidligere ordning hvor kommisjonen er assistert av en komite, og hvor prosessen for endringer av vedleggene til direktivet er mer omstendelige. Dersom Parlamentet eller Rådet går imot Kommisjonens foreslåtte endringer, vil de ikke tre i kraft. Fristen for Parlamentet og Rådet til å uttale seg om eventuelle forslag fra Kommisjonen er tre måneder. Parlamentet eller Rådet kan når som helst trekke tilbake delegasjonen som er gitt til Kommisjonen.

Hjemmel i EU-traktaten.

Direktivet er hjemlet i art. 91 i Treaty on the functioning of the European Union.

Rettslige konsekvenser for Norge

Direktivets bestemmelser om «suspension» (ny artikkel 2 e)

Direktivets krav om «suspension» vurderes å innebære at det ved funn av farlig feil ved periodisk kjøretøykontroll, kan ilegges et bruksforbud. Begrepet «suspension» synes i utgangspunktet å innebære en registreringshandling, men tatt i betraktning at direktivet eksplisitt slår fast at det ikke skal være nødvendig med en registreringshandling etter at bruksforbudet er opphørt, vurderes suspension ikke å innebære begjæring om avregistrering av kjøretøyet. Direktivets krav må kunne anses som

oppfylt dersom kjøretøyet ilegges et bruksforbud inntil den farlige feilen er rettet, og bruksforbudet markeres på en tydelig måte i motorvognregisteret slik at det er synlig for kontrollmyndigheter og kontrollorgan.

Bestemmelsen må leses i samsvar med direktiv 2014/45/EU artikkel 9 nr. 3 om periodisk kjøretøykontroll. Der fremkommer det at det ved funn av farlige feil er anledning til å nedlegge bruksforbud, og at bruksforbudet skal være tidsbegrenset. Det er ikke lagt opp til at bruksforbudet skal inntre automatisk. Det må avklares om det skal gå begjæring om avregistrering dersom ikke den farlige feilen er rettet etter en viss tid.

Gjeldende regelverk

Etter gjeldende regelverk, skal kontrollorganet der et kjøretøy ved PKK blir vurdert å være i så farlig stand at et bruksforbud er aktuelt, omgående melde fra til regionvegkontoret "dersom dette er nødvendig for å hindre bruk" (PKK-forskriften § 16(5)). Regionvegkontoret kan da nedlegge bruksforbud (PKK-forskriften § 21). Dette skjer altså kun der kontrollorganene vurderer at det er nødvendig, og melder fra om dette. Dette er i tråd med direktivets bestemmelser om at det kan nedlegges bruksforbud ved funn av farlige feil under en PKK. Dagens regelverk anses å være i tråd med direktivets bestemmelser hva gjelder muligheten til å nedlegge bruksforbud ved funn av farlige feil under PKK.

Etter gjeldende regelverk kan Regionvegkontoret nedlegge bruksforbud for kjøretøy som ikke er fremstilt for kontroll eller ikke har utbedret mangler innen en nærmere angitt frist/utløpet av kontrollmåned. Bruksforbudet inntre da fra tidspunktet den ordinære kontrollfristen oversittes. Dersom feilen ikke blir utbedret innen en nærmere angitt frist, vil kjøretøyet bli automatisk begjært avregistrert etter gjeldende regelverk- og rutiner. I direktiv 2014/45/EU art. 9 nr. 3 fremkommer det at dersom det nedlegges bruksforbud, skal dette være tidsbegrenset.

Gjeldende nasjonalt regelverk anses dermed å være i tråd med direktivets bestemmelser.

Direktivets bestemmelser om kansellering av registrering

Når det gjelder direktivets krav om «cancellation of a registration» (ny art. 2 f), tolker vi dette som en midlertidig avregistrering. Vilårene for midlertidig avregistrering følger av bruksforskriften § 2-12 første, andre og fjerde ledd. Gjeldende regelverk er i samsvar med direktivets bestemmelser, og det medfører således ingen endringer.

Krav om opprettelse av et elektronisk register (art. 3 nytt 4. og 5. ledd)

Etter gjeldende norsk regelverk, vegtrafikkloven § 15 jf. forskrift om bruk av kjøretøy § 2-1, skal registreringspliktig kjøretøy registreres. Alle registreringspliktige kjøretøy i Norge registreres i Det sentrale motorvognregisteret. Motorvognregisteret er et elektronisk register som inneholder alle data pålagt i direktiv 1999/37/EF Annex I. Vegdirektoratet anser på bakgrunn av dette direktivets krav om elektronisk registrering i utgangspunktet som oppfylt.

Direktivet slår videre fast at registeret også skal inneholde resultater fra periodiske kjøretøykontroller (jf. art 3 nr. 4 «outcome»). Avgjørende for om motorvognregisteret oppfyller dette kravet eller om det må gjøres endringer, er hva som ligger i direktivets begrep «outcome». Av det eksisterende motorvognregisteret fremgår det kun om det er innrapportert en godkjent kontroll av kjøretøyet eller ikke innen utløpet av PKK- fristen. Om kjøretøyet ikke blir godkjent på PKK, eventuelt om ilagte mangelførknader ikke utbedres innen kontrollfristen, blir kjøretøyet automatisk begjært avregistrert etter en nærmere purrefrist. Dersom kjøretøyet blir stoppet i en kontroll vil vedtaket om avregistrering bli effektivt ved at kjennemerkene inndras fra kjøretøyet.

Det eksisterende PKK-registeret (et sidesystem til motorvognregisteret hvor data fra tekniske periodiske kjøretøykontroller legges inn) inneholder en oversikt over innrapporterte data fra kontrollorganene, herunder hvilke kontrollpunkter det eventuelt er ilagt mangler for. Dette registeret inneholder imidlertid ikke en oversikt over hva som er bakgrunnen for at kjøretøyet har fått en mangelførknad, som f.eks. hvilket hjul det er noe feil ved. Dersom det er tilstrekkelig med opplysning om hvorvidt det er innrapportert en godkjent kontroll innen fristen eller ikke, så oppfyller funksjonaliteten i det eksisterende motorvognregisteret direktivets krav. Dersom det med begrepet «outcome» skal forstås hvilke kontrollpunkter det evt. er funnet mangler ved, kan kravet anses som allerede oppfylt ved hjelp av PKK-registeret, som er et sidesystem til motorvognregisteret. Dersom det derimot kreves en detaljert angivelse som f.eks. inneholder hvilket hjul det er noe feil med, og evt. hvor mange feil som er anført under samme kontrollpunkt (f.eks. hvor mange hjul det er noe feil med), så oppfyller ikke eksisterende registre kravene, og Vegdirektoratet vurderer da at det vil måtte gjøres endringer i registrene. Dette må vurderes ifbm implementering og i samråd med andre medlemsland.

Direktivet inneholder videre et krav om at elektroniske tekniske data om kjøretøy, skal tilgjengeliggjøres for kontrollorganer. Her vil også konsekvensene i forhold til en eventuell implementering, avhenge av hva som ligger i «technical vehicle data». Kontrollorganene får i dag tilgang til en del av de tekniske opplysningene fra motorvognregisteret i samsvar med Annex I, men ikke alle disse opplysningene. Kontrollorganene får opplysninger om tidspunktet for siste godkjente periodiske kontroll i forrige kontrollperiode(r), men ikke detaljer knyttet til evt. mangler, de får heller ikke tilsendt oppdaterte data om dette i løpet av kontrollperioden (de får kun tilsendt data før den aktuelle kontrollperioden påbegynnes). Det må vurderes om dette er tilstrekkelig ifbm implementering.

Ny bestemmelse artikkel 3a nr. 1 om bruksforbud på grunnlag av PKK

Bestemmelsen krever en ny status i motorvognregisteret som viser at kjøretøyet har bruksforbud uten at det er begjært avregistrert.

Bestemmelsen inneholder også i siste setning et forslag om at kjøretøyet kan få midlertidig brukstillatelse til å komme seg til reparasjonsverkstedet. Ifbm implementering må det opprettes et system for at dette skal kunne praktiseres uten at kjøretøyet får problemer i en eventuell kontroll på veg.

Ny bestemmelse i artikkel 3a nr. 2 om eierskifte ved ikke-gjennomført/godkjent PKK

Bestemmelsen fastslår at medlemslandet kan godkjenne eierskifte selv om kjøretøyet ikke innehar godkjent periodisk kjøretøykontroll. Dette er i tråd med gjeldende regelverk.

Ny bestemmelse i artikkel 3a nr. 3 om avregistrering av vrakede kjøretøy

Bruksforskriften § 2-12 femte ledd er i samsvar med den foreslåtte bestemmelsen artikkel 3 a nr. 3, som slår fast at kjøretøy som vrakes, skal avregistreres. Informasjon om kjøretøy som vrakes blir i dag ført inn i motorvognregisteret.

Ny bestemmelse i artikkel 5 nr. 3 om anerkjennelse av PKK fra andre land ved bruktimport

Krav om annerkjennelse av PKK fra andre land ved bruktimport praktiseres også i dag.

Endring av artiklene 6 og 7 -delegasjonsfullmakter til kommisjonen

Bestemmelsene erstatter gjeldende bestemmelser fullmakter for kommisjonen til å vedta delegerte rettsakter, herunder går man bort fra dagens ordning hvor kommisjonen er assistert av en komite, ved endringer av vedleggene til direktivet. Norge har ikke tidligere deltatt i dette komitearbeidet. Endringen antas ikke å få konsekvenser for Norge.

Ny bestemmelse i artikkel 9 om utveksling av kjøretøydata

Artikkel 9 fastslår at medlemslandene skal bistå hverandre ved implementering av direktivet, ved hjelp av utveksling av informasjon på bilateralt eller multilateralt nivå. Formålet skal være å fastslå kjøretøyets status.

Norge er i gang med å implementere Eucaris, og vi anser at dette vil bidra til å oppfylle forpliktelsene til å bistå med informasjon til andre medlemsland.

Får rettsakten administrative konsekvenser for Norge?

Rettsakten vil muligens kreve forskriftsendringer og i alle tilfeller endringer i Statens vegvesens datasystemer. Det pågår per i dag et arbeid i Vegdirektoratet for å få på plass et nytt verksteds- og PKK-register. Vegdirektoratet opplyser at elementer i dette forslaget allerede er påtenkt i forbindelse med prosjektet, og videre at de vil ta høyde for dette forslaget i arbeidet med nytt PKK- og verkstedsregister.

Får rettsakten økonomiske konsekvenser i Norge for private?

Rettsakten vil i den grad det vil kreve endringer av kontrollorganenes datasystemer (datasystemleverandørenes systemer) føre til kostnader for disse. Kostnadene lar seg ikke tallfeste på nåværende tidspunkt.

Får rettsakten økonomiske konsekvenser i Norge for offentlige myndigheter (kommunalt, fylkeskommunalt og statlig nivå)?).

Implementering av regelverket vil ha økonomiske konsekvenser for bl.a. offentlige myndigheter. Det er uklart om utgifter til dette kan dekkes innenfor berørte myndigheters gjeldende budsjettammer. Ev. forslag med bevilgningsmessige konsekvenser må vurderes i den ordinære budsjettprosessen

Sakkyndige instansers merknader

Forslaget har ikke vært på nasjonal høring, men det har vært arrangert et høringsmøte med bransjeorganisasjoner på kommisjonens forslag til kjøretøykontrollpakke generelt, 29. august 2012. Det fremkom ikke vesentlige merknader til forslaget om endringer i vognkortdirektivet på dette høringsmøtet. Rettsakten anses EØS relevant og akseptabel, med forbehold om Stortingets samtykke jf. EØS art. 103

32014L0047 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/47/EU av 3. april 2014 om utekontroll av nyttekjøretøyer som trafikkerer Unionen, og om oppheving av direktiv 2000/30/EF

Sammendrag av innhold

- Generell bakgrunn

Direktivet om teknisk kontroll langs veg av nyttekjøretøy som sirkulerer i EU (utekontroll) er en del av "kjøretøykontrollpakken", som også består av direktiv 2014/45/EU om periodisk kjøretøykontroll og direktiv 2014/46/EU om endringer i vognkortdirektivet. Formålet med Kjøretøykontrollpakken er å styrke den tekniske kontrollen av kjøretøy i EU. Kommisjonens initiativ var begrunnet i at det i dag stilles omfattende trafiksikkerhets- og miljøkrav til kjøretøy ved godkjenning, som ikke blir fulgt opp ved senere kontroller. Direktivet er et ledd i kommisjonens målsetning om å redusere antall drepte i trafikken med 50% fra 2010 til 2020. Undersøkelser indikerer at 1200 liv kunne vært spart og 36 000 ulykker unngått per år i Europa ved en styrket teknisk kontroll av kjøretøy

For mer utfyllende informasjon om bakgrunnen for forslaget, vises det til tidligere utarbeidet EØS-foreløpig posisjonsnotat på kommisjonens forslag 382(2012) COM og 380(2012)COM- forslag til nye forordninger for teknisk kontroll langs veg og for periodisk kjøretøykontroll.

Nærmere om nytt direktivet om teknisk vegkantkontroll-2014/47

- Formål

Av fortalen fremgår det at korrekt teknisk kontroll er et avgjørende virkemiddel for å sikre at kommersielle kjøretøy er i forsvarlig trafiksikkerhetsmessig stand og overholder utslippskrav. . Videre bidrar slike kontroller til å sikre sunne konkurransevilkår i transportbransjen.

Et hovedformål med direktivet er videre å minimere kostnader og forsinkelser ved å få ned tidsbruken på kontroll til et rimelig nivå. Direktivet skal også bidra til å målrette kontrollvirksomheten mot transportforetak med dårlig sikkerhetshistorikk, gjennom innføring av et risikobasert kontrollregime. Undersøkelser kommisjonen har gjort, viser at mer risikobasert kontroll vil kunne redusere antall kontroller av godt vedlikeholdte kjøretøy med nærmere 2,3 millioner. Her ligger det et innsparingspotensiale for foretakene, som kommisjonen tidligere har beregnet til 80,4 mill. euro. I tillegg antas direktivet å kunne medføre besparelser for kontrollmyndighetene ved at man i større grad målretter virksomheten.

Kort om norsk prosess i forbindelse med direktivet:

Informasjon om forslaget har vært lagt ut på Samferdselsdepartementets nettsider, med oppfordring til næringen om å komme med innspill. Videre avholdt Vegdirektoratet et høringsmøte med næringen 29. august 2012.

Nærmere om innholdet i direktivet om vegkantkontroll

Generelt:

Etter gjeldende regelverk(Rådsdirektiv 2000/30, inntatt i EØS-avtalen), kreves det teknisk vegkantkontroll av tyngre kommersielle kjøretøy med tillatt totalvekt over 3500 kg, og kjøretøy som benyttes i passasjertransport (mer enn 9 seter). Dette nye direktivet skjerper de gjeldende bestemmelsene for teknisk vegkantkontroll mht kontrollfasiliteter, metoder og vurdering og oppfølging

av mangler ved kjøretøyene. Videre utvides kontrollkravet til også å omfatte traktorer med konstruktiv hastighet over 40 km/t (T5-traktorer) som hovedsakelig brukes i kommersiell godstransport på veg.

Direktivet er ikke til hinder for at medlemsstatene kan kontrollere kjøretøy som ikke er omfattet av direktivet, som f.eks. nyttekjøretøy med tillatt totalvekt under 3500 kg (varebiler N1), jf. art. 2. Direktivet begrenser heller ikke medlemsstatenes rett til å utføre kontroller andre steder enn på offentlig veg, eller retten til å kontrollere andre aspekter ved vegtransport og trafiksikkerhet, og heller ikke retten til å begrense bruken av bestemte kjøretøytyper til visse deler av det nasjonale vegnettet av trafiksikkerhetsgrunner.

Direktivet innfører bestemmelser om kontroll av lastsikring.

Det stilles nye krav om at kontrollene skal målrettes basert på risiko, og medlemsstatene pålegges å innføre et nærmere spesifisert risikoklassifiseringssystem. Direktivet introduserer videre i art. 4 et nytt system basert på en todeling av kontrollen. Det skilles mellom "initial roadside inspection" jf. art. 10(1) og "more detailed roadside inspections", jf. art. 10(2). Direktivet stiller krav om at 5 % av registrerte kommersielle tyngre kjøretøy i EU, skal kontrolleres årlig. Medlemsstatene skal på sin side etterstrebe et antall kontroller tilsvarende sin andel av disse kjøretøyene. Ellers inneholder direktivet nye krav til kompetanse hos utekontrollørene som skal utføre de mer detaljerte kontrollene (som f.eks. bremsekontroll, osv.), som minimum tilsvarende det som kreves for kontrollører som utfører periodisk kjøretøykontroll etter direktiv 2014/45, eller evt. andre likeverdige krav godkjent av kompetent myndighet, jf. art. 8(4).

De enkelte bestemmelsene i forslaget:

1. Nye kjøretøygrupper inkluderes

Traktorer(T5) med konstruktiv hastighet over 40 km/t som hovedsakelig brukes til kommersiell godstransport på offentlig veg er tatt inn i virkeområdet for vegkantkontroller. Kravene om at det utføres en viss andel årlige kontroller og risikoklassifiseringssystemet, omfatter imidlertid ikke traktor(art. 5 og 6).

2. Målretting av kontrollvirksomheten

2.1. Innledning

Direktivet inneholder et krav om at kontrollen skal målrettes basert på transportforetakenes risikoprofil. Det følger av art. 9 om utvelgelse av kjøretøy til innledende kontroll at kontrollørene kan prioritere kjøretøy fra transportforetak med høy risikoprofil. Risikoprofilen skal basere seg på resultatene fra tidligere periodiske kjøretøykontroller og utekontroller.

Kjøretøy kan imidlertid også velges ut tilfeldig, eller hvor det er mistanke om at kjøretøyet utgjør en trafiksikkerhets- eller miljørisiko.

2.2. Plikt til å innføre risikovurderingssystem

Art. 6 pålegger medlemsstatene å innføre risikovurderingssystem for utekontrollen basert på antall og alvorlighetsgrad av mangler påvist hos det enkelte transportforetak. Det følger av art. 6 at medlemsstatene kan bruke samme system som skal være etablert for kontroll av kjøre- og hviletid, artikkel 9 i Europaparlaments- og Rådsdirektiv 2006/22/EF for kontroll av kjøre- og hviletid. Det er gitt egen overgangsregel for innføringen av risikovurderingssystemet, jf. art. 26 (se punkt 15 nedenfor).

Risikovurderingssystemet er nærmere beskrevet i direktivets Annex I.

Transportforetakene kategoriseres med ulik risikograd- høy, medium og lav risiko. Klassifiseringen foretas på bakgrunn av en total risikovurdering, som er nærmere beskrevet i vedlegget.

Overtridelser vektet etter alvorlighetsgrad fra 1-3 og alder, videre foretas risikovurderingen etter en nærmere beskrevet utregningsformel.

3. Lastsikring inkluderes.

Art. 13, jf. Annex IV inneholder bestemmelser om kontroll av lastsikring. Kontrolløren kan underlegge et kjøretøy kontroll av sikring last i tråd med Annex III, som gir en beskrivelse av kontrollmetode og vurdering, og kategorisering av mangler etter alvorlighetsgrad.

4. Nytt utekontrollsystem

4.1. Generelt

Direktivet innfører et utekontrollsystem basert på en todeling (art.4), hvor det skilles mellom innledende vegkantkontroll og mer detaljert vegkantkontroll. Begrepene er nærmere definert i art. 10(1), jf. 10(2).

4.2. Innledende vegkantkontroll

Ved den innledende kontrollen av kjøretøy skal kontrolløren

- sjekke kontrollseddel fra siste periodiske kjøretøykontroll og fra siste utekontroll, som etter art. 7(1) skal oppbevares ombord i kjøretøyet, og
- foreta en visuell kontroll/vurdering av kjøretøyets tilstand. Hvis kjøretøyet hadde mangler ved forrige utekontroll, skal kontrolløren også sjekke om disse manglene har blitt utbedret.

Kontrolløren kan også

- foreta en visuell kontroll av sikring av kjøretøyets last i samsvar med artikkel 13, og
- utføre tekniske kontroller med en hvilken som helst metode som anses passende. Slike kontroller kan utføres for å underbygge en avgjørelse om å underkaste kjøretøyet en mer detaljert kontroll, jf. Art. 10 (2), eller kreve at manglene rettes umiddelbart, jf. Art. 14(1).

4.3. Detaljert vegkantkontroll

På bakgrunn av den innledende kontrollen, kan kontrolløren beslutte at kjøretøyet skal gjennomgå en mer detaljert kontroll. Kontrollen skal dekke de kontrollpunktene i Annex II som vurderes som nødvendige og relevante, og det skal tas spesielt hensyn til sikkerhet i tilknytning til bremses, dekk, hjul, chassis, og utslipp, og de anbefalte kontrollmetodene for disse punktene.

Hvis kontrollseddel fra enten periodisk kontroll eller utekontroll viser at et kontrollpunkt fra listen har vært sjekket i løpet av de siste 3 månedene, skal dette ikke kontrolleres på nytt med mindre kjøretøyet har åpenbar mangel på dette punktet.

4.4. Kompetansekrav for utekontrollører som utfører detaljerte kontroller

Bare kontrollører som oppfyller kompetansekravene etter direktiv 2014/45/EU art. 13 og Annex IV, skal kunne utføre mer detaljerte utekontroller etter art. 8 nr. 4. (Det vises til eget EØS-notat om direktivet). Medlemsstatene kan sørge for at kontrollører som utfører kontroller ved vegkantkontrollstasjoner eller mobile kontrollenheter må oppfylle disse kravene, eller tilsvarende/likeverdige krav godkjent av kompetent myndighet.

5. Krav om antall årlige kontroller

Artikkel 5 i direktivet oppstiller et krav om at det årlig i EU skal gjennomføres et antall innledende kontroller tilsvarende 5 % av registrerte kommersielle kjøretøy kategoriene M2, M3, N2, N3, O3 og O4. Kravet er således lagt på unionsnivå. Den enkelte medlemsstat skal på sin side etterstrebe å utføre et passende antall kontroller tilsvarende sin andel av disse kjøretøyene. Det er et spørsmål om tilhengere skal regnes som et selvstendig kjøretøy i forhold til beregning av hva som vil utgjøre 5 %. Gjeldende praksis i Norge er å telle vogntog bestående av trekkbil og tilhenger som to kjøretøy. 70 – 80 % av kontrollmassen i dag består av vogntog (trekkbil med tilhenger). Hva slags mulige konsekvenser de forståelsene av kravet om 5 % kontrollvolum kan få, er nærmere omtalt under administrative konsekvenser av direktivet.

6. Generelle krav til kontrollører

Det følger av art. 8(1) at kontrollører ikke skal diskriminere på bakgrunn av nasjonalitet ved utvelgelsen til kontroll og gjennomføringen av kontrollen. Videre er det i art. 8(2) inntatt en habilitetsbestemmelse nær tilsvarende den i direktivet om periodisk kontroll art. 13 nr. 4. Kontrolløren skal være fri for enhver interessekonflikt som kan ha innflytelse på upartiskheten og objektiviteten til vedkommendes avgjørelse. Belønningen av kontrollørene skal ikke ha direkte sammenheng med resultatene av de innledende eller mer detaljerte kontrollene, jf. art. 8(3). Art. 8(4) bestemmer at mer detaljerte kontroller kun skal utføres av kontrollører som oppfyller minimumskravene til kompetanse og opplæring i nytt pkk-direktiv art. 13 jf. vedlegg IV til dette direktivet. Se punkt 4.4.

7. Kontrollfasiliteter

Art. 11 (1) bestemmer at de mer detaljerte kontrollene skal utføres enten ved bruk av en mobil kontrollenhet, ved en utekontrollstasjon eller hos et kontrollorgan som beskrevet i pkk-direktivet. Ved bruk av kontrollorgan eller utekontrollstasjon, skal kontrollen utføres så snart som mulig og så nært som praktisk mulig, jf. art. 11(2). Mobile kontrollenheter og utekontrollstasjoner skal etter art. 11(3)

være utstyrt med passende utstyr til utførelse av utekontroll og da minst utstyr nødvendig for testing av bremses, styring, hjuloppheng og utslipp. Hvor kontrollfasilitetene ikke har nødvendig utstyr for å kontrollere et punkt som er anmerket i en innledende kontroll, skal kjøretøyet sendes videre til et kontrollorgan eller vegkantkontrollstasjon hvor den mer detaljerte kontrollen av det aktuelle punktet kan gjennomføres.

8. Kontrollmetoder og vurdering av mangler

Kontrollmetoder og kontrollpunkter, samt vurdering av mangler etter art. 12(1) er beskrevet i Annex II. Det følger av art. 12(3) at kjøretøy som har flere mangler av samme alvorlighetsgrad (minor, major, dangerous) skal klassifiseres i neste mer alvorlige kategori hvis den kombinerte effekten av manglene resulterer i en høyere trafiksikkerhetsrisiko.

9. Oppfølging av mangler

Hvis kontrollen avdekker «major» eller «dangerous deficiency» ved et kjøretøy, skal mangelen utbedres før kjøretøyet igjen tillates brukt på offentlig veg, jf. art. 14(1). Det følger videre av art. 14(2) at kontrolløren kan bestemme at et kjøretøy registrert i kontrollstaten skal underlegges ny periodisk kjøretøykontroll innen en gitt frist. Hvis kjøretøyet er registrert i en annen medlemsstat kan kontrolløren be kontrollmyndigheten i den andre medlemsstaten om å utføre ny periodisk kontroll av kjøretøyet. Bruken av kjøretøy med feil som krever rask eller umiddelbar utbedring, skal etter art. 14(3) enten underlegges restriksjoner eller forbys inntil feilene har blitt rettet opp. Bruken av slike kjøretøy kan tillates for å komme til nærmeste verksted hvor feilene kan repareres, forutsatt at kjøretøyet kan nå verkstedet uten at det er umiddelbar fare for sjåfør og evt. passasjerer samt andre trafikanter.

Medlemsstatene kan fastsette vilkår for bruk og et rimelig tidsrom hvor kjøretøy med feil som ikke krever umiddelbar reparasjon kan tillates brukt før feilene utbedres.

10. Inspection fee

Art. 15 åpner for å kreve kontrollgebyr når man under en mer detaljert kontroll har avdekket feil ved kjøretøyet. Gebyret skal være rimelig og proporsjonalt, og skal være knyttet til kostnaden ved å utføre den aktuelle kontrollen.

11. Kontaktpunkt

Art. 17 krever at det opprettes nasjonale kontaktpunkter i medlemsstatene som skal ivareta kommunikasjonen med andre medlemsstater. Kontaktpunktet skal:

- Rapportere til Kommisjonen etter art. 20 (se rapporteringsforpliktelser)
- Være ansvarlig for utveksling av informasjon med og bistå andre lands kompetente myndigheter
- Sikre koordineringen med andre medlemsstaters kontaktpunkter i forhold til samarbeid som beskrevet i art. 18.

12. Samarbeid mellom medlemsstatene

Når det avdekkes større eller farlige mangler ved kjøretøy registrert i annen medlemsstat, skal nasjonalt kontaktpunkt (jf. art. 18) informere kompetent myndighet i registreringsstaten om resultatene. Kommisjonen skal vedta detaljerte regler om varsling av disse feilene medlemsstatene i mellom. Kontaktpunktet i kontrollstaten kan be kompetent myndighet i registreringsstaten om passende oppfølging, herunder at kjøretøyet underlegges ny periodisk kontroll. Registreringsstatens myndigheter skal informere kontrollstaten om hvilken oppfølging som har funnet sted.

13. Krav om samordnede/koordinerte kontroller

Art. 19 pålegger medlemsstatene på årlig basis å foreta regelmessige "concerted roadside inspections" som etter def. i art. 3 (14) vil si utekontroll som arrangeres samtidig av to eller flere medlemsstater.

14. Sanksjoner

Art. 25 regulerer sanksjoner og bestemmer at medlemsstatene skal vedta regler om sanksjoner for brudd på direktivet som skal være effektive, proporsjonale, avskrekkende og ikke-diskriminerende.

15. Kommisjonens rapporter

Kommisjonen skal i følge art. 24 (1) innen 20. mai 2016 rapportere til Europaparlamentet og Rådet om implementeringen og virkningene av direktivet.

16. Ikrafttredelse

Art. 26 bestemmer at direktivet skal gjennomføres i nasjonalt regelverk innen 20. mai 2017 og tas i bruk 20. mai 2018. Risikovurderingssystemet etter art. 6 skal tas i bruk 20. mai 2019. Direktiv 2000/30/EF oppheves 20. mai 2018.

- Rapporteringsforpliktelser som følge av rettsakten?

Art. 20(1) bestemmer at medlemsstatene innen 31. mars 2021 og deretter 31. mars hvert annet år deretter skal rapportere elektronisk til Kommisjonen om:

- a) antall kontrollerte kjøretøy,
- b) kontrollerte kjøretøyer pr. kjøretøykategori,
- c) kjøretøyenes registreringsland, og
- d) kontrollerte punkter og oppdagede mangler.

Kommisjonen skal rapportere videre til Europaparlamentet og Rådet. For Norge som EØS-stat, vil tilsvarende rapportering måtte skje til ESA.

Merknader

- Hjemmel i EU-traktaten.

Direktivet er hjemlet i artikkel 91 i Treaty on the Functioning of the European Union.

- Gjeldende norsk lovgivning og politikk på området.

Utekontrollen er i dag regulert i forskrift 13. mai 2009 nr. 590 om kontroll av kjøretøy langs veg. Kontrollmetoder og vurdering av mangler er regulert i "trafikkkontrollinstruksen" (tidligere «utekontrollveiledningen»), Statens vegvesens interne instruks på området.

- Rettslige konsekvenser for Norge. Direktivet medfører at det må gjøres endringer i forskrift 13. mai 2009 nr. 590 om kontroll av kjøretøy langs veg. I tillegg vil Trafikk-kontrollinstruksen (tidl. Utekontrollveiledningen) måtte endres. Kompetansekrav for utekontrollører vil videre måtte formaliseres. Direktivet lar det være opp til hver enkelt medlemsstat å innføre kontrollgebyr. Dersom dette er ønskelig for Norges del, vil behovet for ny lov hjemmel i vegtrafikkloven måtte vurderes nærmere. Det følger for så vidt av vegtrafikkloven § 19, andre ledd at departementet "ved forskrift (kan) gi bestemmelser om frammøte for kontroll av kjøretøy, om godkjenning og tilsyn med steder som utfører kjøretøykontroll, og om vederlag for kontroll av kjøretøy". Departementet kan ved forskrift også gi bestemmelser om gjennomføring av tilfeldig og uanmeldt kontroll av kjøretøy langs vegen." I utgangspunktet synes et gebyr som skissert i direktivet, å omfattes av ordlyden i denne bestemmelsen. Av forarbeidene, Ot.prop nr. 30 (1993-94) mv., følger det imidlertid at gebyrhjemmelen ble vedtatt i forbindelse med innføring av EU-reglene om periodisk kjøretøykontroll, hvor man ønsket å legge til rette for at godkjente private verksteder på linje med det daværende biltilsynet, utførte denne kontrollvirksomheten. Departementet tok sikte på at finansiering av den nye kontrollordninga ved at verkstedene kunne kreve vederlag for kontrollen, slik det går fram av St.prp.nr.1 (1992-1993) og St.prp.nr.1 (1993-1994). På bakgrunn av dette vil det måtte vurderes nærmere om kontrollgebyr for utført vegkantkontroll, vil måtte forankres med en ny hjemmel i vegtrafikkloven.

- Får rettsakten administrative konsekvenser for Norge?

Kommisjonen fremhevet i sitt forklarende notat til forslaget, at det foreslåtte kravet om 5 % kontrollvolum, ikke er ment å medføre en økning i forhold til det totale antallet vegkantkontroller som i dag utføres i EU, men at kravet skal sikre en jevnere fordeling av kontrollene mellom medlemslandene.

Konsekvensene av kravet til kontrollvolum i artikkel 5, vil avhenge av hvilke kjøretøykategorier som skal være innbefattet i kontrollgrunnlaget. Statens vegvesen utfører i dag ca. 25 000 kontroller i året (medregnet hengere i vogntog) hvor ca. 15 000 er kontroll av motorvogn. Vegdirektoratet har foreløpig konkludert med at ingen av beregningsalternativene vil medføre noen vesentlig økning i kontrollvolum i forhold til det antall kontroller som utføres i Norge per i dag.

Når det gjelder andre administrative kostnader, vil det nye kravet til formell kontrollørkompetanse i art. 8(4) få administrative konsekvenser som må utredes nærmere. Herunder må for det første innholdet i kravet slik det er formulert i pkk-direktivet utredes, og videre må det utredes hvilket handlingsrom som

ligger i muligheten til å godkjenne annen kompetanse som likeverdig med kravene som stilles i det nye pkk-direktivet, jf. formuleringen i art. 8(4). Statens vegvesens interne opplæring for utekontrollører vil måtte vurderes i forhold til dette.

Kravet om kontaktpunktfunksjon og om samarbeid med andre lands myndigheter vil også innebære administrative konsekvenser.

Videre vil kravet om målretting og innføring av risikovurderingssystem få administrative konsekvenser. En viss grad av risikoklassifisering skal være innført gjennom direktiv 2006/22 som regulerer kontrollforpliktelser i forhold til kjøre- og hviletid, men systemet vil ikke tilfredsstille kravene i direktivet.

- Får rettsakten økonomiske konsekvenser i Norge for private?

Direktivets krav om målretting vil innebære besparelser for transportforetak med lav risikoprofil og motsatt økte utgifter til kontroller for foretak med høy risikoprofil. Unødvendige kontroller fører til tap av arbeidstid, og ringvirkninger i form av forsinkelser i transporter mv. Vi viser til Kommisjonens beregninger om at man ved å unngå unødvendige kontroller av godt vedlikeholdte kjøretøy, vil kunne oppnå besparelser på 80, 4 mill. euro.

- Får rettsakten økonomiske konsekvenser i Norge for offentlige myndigheter (kommunalt, fylkeskommunalt og statlig nivå)?

Direktivets krav om kontrollørkompetanse vil medføre økte kostnader for Statens vegvesen ved at kontrollører vil måtte etterutdannes eller det må ansettes nye kontrollører som oppfyller kravene. Også kontrollører med fagbrev og praksis vil måtte gjennomgå opplæring lik den som pkk-direktivet krever for sertifisering av kontrollører som utfører periodiske kontroller. Her må det – som nevnt under administrative konsekvenser – utredes hvilket handlingsrom som ligger i muligheten til å godkjenne alternative likeverdige krav til utekontrollørene. Kravet om målretting og innføring av risikovurderingssystem får også økonomiske konsekvenser i form av kostnader knyttet til opprettelse og drift av et slikt system. Systemet vil måtte hente data fra andre registre (Vadis og pkk-registeret). Begge disse registrene må endres for å ta inn transportforetaket, som skal riskrates. Kostnadene er vanskelig å beregne på nåværende tidspunkt. Det vil også være behov for opplæring av utekontrollpersonale i bruken av systemet.

En kontaktpunktfunksjon som skissert i direktivet vil også innebære kostnader. På nåværende tidspunkt lar disse kostnadene seg ikke tallfeste.

Direktivet inneholder en hjemmel for å illegge kontrollgebyr for den enkelte medlemsstat. Det er imidlertid usikkert i hvilken grad innføringen av et slikt gebyr vil kunne oppveie de økonomiske konsekvensene av direktivet, det vises til vurderingsdelen nedenfor.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivet har ikke vært på nasjonal høring, men det har vært arrangert et høringsmøte med bransjeorganisasjoner om Kommisjonens forslag til nytt regelverk 29. august 2012. Offentlig høring vil bli gjennomført i forbindelse med implementeringen av direktivet på vanlig måte. Rettsakten anses EØS relevant og akseptabel, med forbehold om Stortingets samtykke jf. EØS art. 103

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel III Transport med jernbane

32014D0880 Kommisjonens forslag til gjennomføringsvedtak om grunnleggende krav til infrastrukturregisteret for jernbane og opphevelse av kommisjonsvedtak 2011/633/EU

Sammendrag av innhold

Kommisjonsbeslutning 2011/633/EU om de grunnleggende felles spesifikasjonene i registeret for jernbaneinfrastruktur ble gjennomført i norsk rett gjennom forskrift av 18. juni 2014 nr. 773 (infrastrukturregisterforskriften), og trådte i kraft 1. juli 2014. Forskriften fastsetter de grunnleggende kravene til et infrastrukturregister. Registeret omfatter de strukturelle delsystemene infrastruktur og energi samt de faste anleggene i delsystemet styring, kontroll og signal. Det foreligger nå et forslag til nytt vedtak, som opphever kommisjonsbeslutning 2011/633/EU. Forslaget ble behandlet og vedtatt i RISC i juni 2014. Endringene fra den opprinnelige beslutningen er i all hovedsak knyttet til tidsfrister slik at man er gitt bedre tid til å gjennomføre kravene. I tillegg er det kommet til et punkt om krav til at opplysninger om jernbanestrekninger som ikke er dekket av TSler skal innhentes og legges inn i registeret i tråd med den nasjonale implementeringsplanen. Det er kommet inn en ny bestemmelse fra tidligere beslutning i vedtakets artikkel 6 om den nasjonale implementeringsplanen. Det fremgår her at medlemsstaten skal informere kommisjonen om forsinkelser eller vanskeligheter med å oppfylle forslaget artikkel 5, og at kommisjonen skal innvilge en forlengelse av fristen hvor det anses hensiktsmessig. I EU trer endringen i kraft 1. januar 2015.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Vedtaket kan gjennomføres i norsk rett gjennom forskrift med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 16 første ledd og forskrift 16. juni 2010 nr. 820 om samtrafikkvevnen i jernbanesystemet (samtrafikkforskriften) § 3 femte ledd.

Forskrift av 18. juni 2014 nr. 773 må samtidig oppheves.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Tilsynet kan ikke se at beslutningen vil medføre noen økonomiske eller administrative konsekvenser, da de materielle endringene er minimale.

Sakkyndige instansers merknader

Tilsynet har konsultert med Jernbaneverket i sakens anledning og de uttaler at endringene som er gjort er i tråd med innspill de selv hadde gitt. Vedtaket anses EØS-relevant og akseptabelt.

32014L0106 Kommisjonsdirektiv 2014/106 som endrer vedlegg V og VI i direktiv 2008/57/EU om samtrafikkvevnen i fellesskapets jernbanesystem

Sammendrag av innhold

Kommisjonsdirektiv 2014/106/EU som endrer vedlegg V og vedlegg VI i direktiv 2008/57/EF om samtrafikkvevnen i Fellesskapets jernbanesystem (samtrafikkdirektivet), ble publisert i OJ 12. desember 2014. Direktivet innebærer en klargjøring av innholdet i vedlegg V om erklæring om verifisering av delsystemer og vedlegg VI om fremgangsmåte for verifisering av delsystemer. Endringene i vedlegg V er rettet mot den som utsteder EF-verifiseringserklæringen, men vil også ha betydning for teknisk kontrollorgans verifiseringer.

I vedlegg V er det foretatt en tydeliggjøring av formalkrav som skal inn i EF-verifikasjonserklæringen, både for nye delsystemer og ved endringer av eksisterende delsystemer. Videre åpnes det for å ta med eventuelle supplerende verifikasjoner. Slike verifikasjoner vil ha et begrenset gyldighetsområde.

Vedlegg VI er noe omstrukturert, og er en tydeliggjøring av gjeldende vedlegg. Det er ikke foretatt endringer av materiell betydning.

Direktivet skal være gjennomført i medlemslandene senest 1. januar 2016.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forskrift 16. juni 2010 nr. 820 om samtrafikkevenn i jernbanesystemet (samtrafikkforskriften) vedlegg V og VI må erstattes av vedlegg V og VI i kommisjonsdirektiv 2014/106/EU. Forskriften er fastsatt av Samferdselsdepartementet.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten antas ikke å ha særskilte økonomiske eller administrative konsekvenser hverken for det private eller det offentlige, da endringene i hovedsak går ut på presiseringer og utdypning av eksisterende prosesser..

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er EØS-relevant og akseptabel

32015R0010 Kommisjonens gjennomføringsforordning om kriterier for søkere om jernbaneinfrastrukturkapasitet

Sammendrag av innhold

Kommisjonen har i direktiv 2012/34/EU om et felles europeisk jernbaneområde (direktivet) hjemmel til å gi nærmere bestemmelser på enkelte områder. Et av disse områdene er vilkårene som infrastrukturforvalter kan stille til søkere av infrastrukturkapasitet etter artikkel 41 nr. 2 i direktivet.

Det fremgår av artikkel 41 nr. 2 at infrastrukturforvaltere kan kreve av søkere at de stiller en finansiell garanti som skal sikre infrastrukturforvalters berettigede forventinger om framtidige inntekter og utnyttelse av infrastrukturen. Slike krav må være rimelige, åpne og ikke innebære forskjellsbehandling. Det er altså krav til slike finansielle garantier som utkastet fra Kommisjonen omhandler. Dette fremgår av utkastets artikkel 1. Artikkel 2 inneholder definisjonen av finansielle garantier.

Artikkel 3 i utkastet oppstiller vilkårene for finansielle garantier som nevnt i artikkel 2.

Infrastrukturforvalter kan bare kreve finansielle garantier der det ikke samtidig kreves inn forskuddsbetaling av kjøreveisavgifter. Det er heller ikke anledning til å kreve finansiell garanti der dette skal dekke fremtidige innbetalinger for den samme tjenesten som det er flere søkere til, eller der kjøreveisavgiftene skal betales av en kompetent myndighet i henhold til forordning (EF) nr. 1370/2007 (kollektivtransportforordningen).

For de gjenværende tilfellene kan infrastrukturforvalter bare kreve finansiell garanti hvis kredittratingen til søkeren tilsier at søkeren vil ha problemer med å kunne betale kjøreveisavgiftene jevnlig. Slike krav må omtales i nettveiledningens kapittel om avgiftsprinsipper.

Artikkel 4 beskriver størrelsen og varigheten av finansielle garantier. Verken finansielle garantier, forskuddsbetaling av kjøreveisavgifter eller andre garantier skal overstige størrelsen på de neste to månedenes påløpte kjøreveisavgifter. Reservasjonsavgifter som kreves i henhold til artikkel 36 i direktivet skal trekkes fra dette. Den finansielle garantien kan ikke tre i kraft mer enn ti dager før perioden for beregningen av de neste to månedenes kjøreveisavgifter.

Det fremgår av artikkel 5 i utkastet hvilke grunner infrastrukturforvalter kan oppgi for å avslå en søknad om et spesifikt ruteleie:

- 1) Søker har ikke etterkommet to anmodninger om å inngi informasjonen som er påkrevd etter direktivet artikkel 27 og vedlegg IV, og
- 2) Infrastrukturforvalter har vist at de har gjort alt de kan for å legge til rette for korrekt og rettidige søknader.

Merknader

Utkastet er fremmet med hjemmel i direktiv 2012/34/EU artikkel 41 nr. 3.

Gjeldende norsk lovgivning på området finnes i fordelingsforskriften kapittel 5, men inneholder ingen detaljerte bestemmelser om finansiell garanti eller forskuddsbetaling av kjøreveisavgifter. Ved en eventuell gjennomføring av direktivet vil det innføres bestemmelser som gjennomfører innholdet i artikkel 41. Fordelingsforskriften er uansett under revisjon i forbindelse med forberedelse for gjennomføring av direktivet hvis det tas inn i EØS-avtalen.

Utkastet i seg selv vil få mindre administrative konsekvenser for Norge, siden direktivet i seg selv oppstiller rammene for søkere og oppstilling av finansielle garantier. Utkastet oppstiller tydelige

grenser for når infrastrukturforvalter kan kreve slike garantier, slik at de administrative byrdene blir minst mulige for søkere av infrastrukturkapasitet.

Utkastet er videre utformet med tanke på å gi lavest mulige økonomiske konsekvenser for private når de er søkere om infrastrukturkapasitet. Det er bare de søkerne som får dårlig kredittrating som blir underlagt krav til finansielle garantier. Videre er det lagt opp til strenge rammer for hvor omfattende disse garantiene kan være der infrastrukturforvalter krever det.

Utkastet vil få små økonomiske konsekvenser i Norge for offentlige myndigheter, siden finansiell garanti ikke kan kreves for de som kjøper offentlige tjenester etter kollektivtransportforordningen. Jernbaneverket vil få styrket sin mulighet til å få dekning for fremtidige kjøreveisavgifter. Da det i hovedsak ikke kreves inn kjøreveisavgifter i Norge i dag (med unntak av Ofotbanen og Gardermobanen), vil dette få minimale konsekvenser innenfor dagens system.

Utkastet kan grupperes i gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet).

Sakkyndige instansers merknader

Utkastet har vært forelagt Jernbaneverket og Statens jernbanetilsyn, som ikke har hatt noen særlige merknader. Rettsakten er vurdert EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel VI Sivil luftfart

32014R0970 Gjennomføringsforordning 970/2014 om ending i forordning (EU) 670/2011 om nettverksfunksjoner og lufttrafikkstyring

Sammendrag av innhold

I tillegg til redaksjonelle endringer utdyper og presiserer forordning (EU) nr. 970/2014 nærmere oppgavene til nettverksforvalteren og nettverksstyret. Bl.a. skal nettverksforvalteren utarbeide et flerårig arbeidsprogram med relatert budsjett samt samarbeidsordninger mellom forvalteren og SESAR "Deployment Manager". Nettverksforvalteren skal også igangsette visse ad-hoc aktiviteter som skal kunne påvise sikkerhetsrisikoer på nettverksnivå. Prosedyrene for å vedta strategiplanen klargjøres og de operasjonelle aktørene pålegges å ta behørig hensyn til strategimålene i sine forretningsplaner. Styret skal på sin side godkjenne strategiplanen (den går til Kommisjonen for endelig vedtakelse) samt ytelsesplanen og uttale seg om tilleggfunksjoner som måtte bli pålagt nettverksforvalteren. Styret skal også godkjenne samarbeidsordningene mellom nettverksforvalteren og tredjeland. Forordningen presiserer også at kontakten mellom krisecellen og medlemslandene skal gå via focus point.

Forordning (EU) nr. 970/2014 presiserer at budsjettet må være tilstrekkelig til at man kan nå ytelsesmålene og gjennomføre arbeidsprogrammet. Det må også være oppført på en slik måte at det klart gjenspeiler andre kostnader enn de som må til for å dekke de oppgavene som er pålagt nettverksforvalteren i forordningen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Ingen rettslige konsekvenser utover endring av gjennomføringsforskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Ingen økonomiske og administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32014R1028 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1028/2014 av 26. september 2014 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 1207/2011 av 22. november 2011 om fastsettelse av krav til ytelse og samvirkningsevne for overvåkingen av Det felles europeiske luftrom

Sammendrag av innhold

EU-Kommisjonen ga 22. november 2011 gjennomføringsforordning (EU) nr. 1207/2011 om fastsettelse av krav til ytelse og samvirkningsevne for overvåkingen av Det felles europeiske luftrom. Forordningen fastsetter nærmere krav til systemer som bidrar til yting av overvåkingsdata, deres komponenter og tilhørende prosedyrer for å sikre harmonisering av ytelse, samvirkningsevne og effektivitet innen det europeiske nettverket for lufttrafikkstyring (EATMN), samt for sivil-militær koordinering.

Forordning nr. 1207/2011 stiller krav til tjenesteytere, operatører (flyselskaper), produsenter av utstyr og systemer, forsvarets flygninger og medlemsstatene. Detaljene i disse kravene følger av EØS-notatet til forordning nr. 1207/2011. I henhold til forordning nr. 1207/2011 skal operatører utruste nye luftfartøy med nytt transponderutstyr. For å overholde dette kravet må operatørene ha tilgang til de nødvendige utstyrsspesifikasjonene minimum 24 måneder før utstyret skal tas i bruk. Spesifikasjonene ble forsinket i henhold til den opprinnelige tidsplanen som fremgikk av forordningen, og EASA (EUs luftfartsbyrå) vedtok de relevante spesifikasjonene i desember 2013. Fristen operatørene har til å installere transponderutstyret i luftfartøy må derfor utsettes. Formålet med gjennomføringsforordning (EU) nr. 1028/2014 er å endre forordning (EU) nr. 1207/2011 og fastsette nye og forlengede frister for installering av utstyret. Fristforlengelsen gjelder for operatører og medlemsstatenes statsluftfartøy.

Krav til operatører av luftfartøy

I henhold til artikkel 5 i forordning nr. 1207/2011 skal operatørene sikre at luftfartøy som flyr iht. instrumentflygereglene (IFR) i Single Sky-området og har en maksimal avgangsvekt (MTOM) over 5700 kg eller hastighet over 250 knop TAS, skal være utstyrt med sekundær radartransponder (SSR) som oppfyller krav nedfelt i forordningens Annex II part A, B, og C. I forordning nr. 1207/2011 skulle transponderne i luftfartøyene oppfylle kravene senest 7. desember 2017, og for luftfartøy med førstegangsutstedelse av luftdyktighetssertifikat fra og med 8. januar 2015. Med endringen i forordning nr. 1028/2014 er fristen for å utstyre luftfartøy med SSR-transponder 7. juni 2020, for luftfartøy med førstegangsutstedelse av luftdyktighetssertifikat er den nye fristen fra 8. juni 2016. For luftfartøy med førstegangsutstedelse av luftdyktighetssertifikat før 8. januar 2015 er fristen senest 7. desember 2017.

Krav til statsluftfartøy

Etter artikkel 8 i forordning nr. 1207/2011 skal medlemsstatene sikre at statsluftfartøy som flyr iht. instrumentflygereglene (IFR) i Single Sky-området og har en MTOM over 5700 kg eller hastighet over 250 kt TAS, skal være bestykket med sekundær radartransponder (SSR) som oppfyller nærmere krav nedfelt i Annex II. Opprinnelig var fristen for dette 1. januar 2019. Med endringen i forordning nr. 1028/2014 er fristen forlenget til 7. juni 2020.

Fritak for spesifikke typer luftfartøy

Forordning nr. 1028/2014 gjør også en endring i artikkel 14 for spesifikke typer luftfartøy angitt i del C til Annex II. Tidligere gjaldt dette for luftfartøy med luftdyktighetsbevis utstedt første gang før 8. januar 2015. Etter endringen gjelder dette for disse typene luftfartøy med en førstegangsutstedelse av luftdyktighetsbevis før 8. juni 2016.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Forordningen har sin hjemmel i TFEU art. 100.

Gjennomføring av forordning 1028/2014 skal skje gjennom endring av forskrift 14. mai 2007 nr. 513 om samvirkningsevnen i Det Europeiske nett for lufttrafikkstyring. Grunnet behovet for felles europeiske frister på området, vil det ikke bli gitt noen særnasjonale bestemmelser som avviker fra forordningen ved gjennomføringen av regelverket i norsk rett. Rettsakten tilhører gruppe 2.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Kravene til transponderutstyr i luftfartøy har visse økonomiske og administrative konsekvenser, med disse følger allerede av forordning nr. 1207/2011. Denne rettsakten er allerede gjennomført i norsk rett ved forskrift 22. desember 2014 om endring av forskrift 14. mai 2007 nr. 513 om samvirkningsevnen i

Det europeiske nett for lufttrafikkstyring. Forordning nr. 1028/2014 gir operatører og medlemsstater en forlengelse av fristene for å installere det aktuelle transponderutstyret i de spesifikke typene luftfartøy. Forordning nr. 1028/2014 medfører dermed isolert sett ingen ytterligere økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Luftfartstilsynet mottok kun én høringsuttalelse med materielt innhold i løpet av den alminnelige høringen av regelverket.

Avinor mener at fristforlengelsen for å være utstyrt med SSR som oppfyller krav nedfelt i forordningens Annex II for førstegangsutstedelse av luftdyktighetssertifikat, er fornuftig all den tid de relevante spesifikasjonene ikke var klare før i desember 2013.

Når det gjelder fristforlengelse for ettermontering (retrofit) i eldre luftfartøy, som skal fly etter IFR med MTOM over 5700 kg og hastighet over 250 knop, mener Avinor at forlengelsen av fristen på 30 måneder er uheldig. Avinor mener at dette ikke bidrar til å øke sikkerheten når det gjelder overvåkingen av lufttrafikken i Norge.

I løpet av 2015 planlegges 3 av Avinors primærradarer ved hhv Trondheim, Bergen og Stavanger lufthavn å bli utfaset. Overvåkningstjenesten i norsk luftrom kommer gradvis til å bli vridd over mot endret teknologi som Wide-Area Multilateration (WAM) og ADS-B teknologi (Automatic Dependent Surveillance Broadcast). Mode S (spørrekode for identifisering av luftfartøy) eller ADS-B transponder i luftfartøyene er følgelig sterkt å foretrekke.

NHO Luftfart har ingen spesielle merknader til innholdet i de to forordningene. De opplyser at de har heller ikke mottatt spesielle kommentarer fra sine medlemsbedrifter til høringsdokumentene.

Ingen av de øvrige høringsinstansene har merknader til høringsdokumentene.

Rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg X Generelle tjenester

32014D0089 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/89/EU om et pilotprosjekt for å gjennomføre de administrative samarbeidsforpliktelsene angitt i direktiv 2007/59 Sammendrag av innhold

Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/89/EU (beslutningen) av 14. februar 2014 om et pilotprosjekt for å gjennomføre pålegget om administrativt samarbeid i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2007/59/EF (lokførerdirektivet) ved bruk av informasjonssystemet for det indre marked ble publisert i OJ 15. februar 2014.

Informasjonssystemet for det indre marked (IMI), som formelt ble etablert ved IMI-forordningen (forordning nr. 1024/2012/EU om administrativt samarbeid i informasjonssystemet for det indre marked), er et IT-program som er tilgjengelig via internett, og som er utviklet av EU-kommisjonen i samarbeid med medlemslandene. Formålet med programmet er å hjelpe medlemsstatene med å i praksis oppfylle de informasjonsutvekslingskrav som er fastsatt i EU-lovgivningen om det indre marked gjennom å gi adgang til en sentral kommunikasjonsenhet for å lette informasjonsflyten over landegrensene og å gi gjensidig bistand.

Direktiv 2007/59/EF (lokførerdirektivet) inneholder en rekke felles regler for lisensiering og sertifisering av lokførere for å bidra til målet om fri bevegelse for lokførere i det indre marked. Dette innebærer bl.a. å samle medlemsstaters registre over førerbevis (lisenser) og sertifikater for lokførere. IMI anses som et velegnet verktøy for å gjennomføre informasjonsutveksling mellom nasjonale registre over førerbevis. Beslutningen etablerer et pilotprosjekt for slik informasjonsutveksling. Det europeiske jernbanebyrået ERA er ansvarlig for overvåking av og rapportering om prosjektet. Iht. IMI-forordningen skal EU-kommisjonen etter tre år evaluere prosjektet.

I Norge er det Statens jernbanetilsyn som fører registre over lokførere. Informasjon mellom tilsynsmyndighetene og mellom tilsynsmyndigheten og Kommisjonen kan bl.a. gjelde innehaver av førerbevis, inspeksjoner og tilbakekall av beviser. For utveksling av slik informasjon anvendes IMI. I Norge er det Næringsdepartementet som er nasjonal IMI-koordinator.

Merknader

Beslutningen er hjemlet i forordning (EU) nr. 1024/2012 om informasjonssystemet for administrativt samarbeid i det indre marked (IMI-forordningen), og i direktiv 2007/58/EF (lokførerdirektivet). Lokførerdirektivet ble tatt inn norsk rett gjennom endringer i jernbaneloven i 2009, og med tilhørende forskrifter. Rettsakten som omhandlet i dette EØS-notat tas inn i EØS-avtalen på samme tid som IMI-forordningen.

Rettsakten kan gjennomføres i norsk rett gjennom forskrift fastsatt av Statens jernbanetilsyn, og med hjemmel i jernbaneloven og forskrift 27. november 2009 nr. 1414 om sertifisering av førere av trekraftkjøretøy på det nasjonale jernbanenettet (førerforskriften).

Statens jernbanetilsyn har fulgt arbeidet i relevante arbeidsgrupper i ERA. Næringsdepartementet deltar i Kommisjonens arbeidsgruppe om IMI.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Beslutningen antas å bidra til forenklet saksbehandling og kan redusere de administrative kostnadene ved grensekryssende aktiviteter. De administrative byrdene for Statens jernbanetilsyn antas å være minimale. Det legges derfor til grunn en positiv kost-nytteverdi av en eventuell gjennomføring av beslutningen i norsk rett.

Sakkyndige instansers merknader

Beslutningen gjelder myndighetenes rapporteringer ifm. pilotprosjektet. Disse opplysningene finnes allerede i etablerte registre, og det anses derfor ikke nødvendig å sende saken på alminnelig høring. Rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester

32010D0299 Kommisjonsbeslutning 2010/299/EU av 21. mai 2010 om opphevelse av av beslutning 2002/627/EF vedrørende opprettelse av gruppen for europeiske reguleringsmyndigheter for elektroniske kommunikasjonsnett og-tjenester

Sammendrag av innhold

Beslutning 2002/627/EF omhandlet opprettelsen av gruppen for europeiske reguleringsmyndigheter for elektroniske kommunikasjonsnett og-tjenester (ERG). Kommisjonsbeslutningen fra 21. mai 2010 gjelder opphevelse av ERG.

Merknader

ERGs arbeid videreføres i BEREC (Body of European Regulators for Electronic Communications). Norge har deltatt i ERGs arbeid med personalressurser, men har ikke hatt noe eget finansielt bidrag til ERG. De administrative og økonomiske konsekvensene som følger av opprettelsen av BEREC er omhandlet i EØS-notat om forordning 1211/2009 om opprettelsen av BEREC.

Sakkyndige instanser merknader

Denne gruppen har allerede opphørt å eksistere. Innlemming av 2010/299/EF vil oppdatere EØS-avtalen på dette punkt, og er EØS-relevant og akseptabel.

32012D0243 Europaparlamentets- og Rådsbeslutning nr. 243/2012/EU av 14. mars 2012 om innføring av et flerårig politisk program for frekvensforvaltning

Beskrivelse

Beslutningen fra Europa-Parlamentet og Rådet om innføring av et flerårig politisk program for frekvensforvaltning skal bidra til å gjøre det enklere å etablere bredbåndsnett med høy kapasitet i EU. Trådløst bredbånd er en vesentlig forutsetning for å nå EUs mål om grunnleggende bredbånd til alle innen 2013, som er et av de viktige målene på den digitale dagsorden for Europa (Digital Agenda for Europe).

RSPP-beslutningen går i korthet ut på innføring av et flerårig politisk program for frekvensforvaltning som skal sikre at det er tilstrekkelig frekvenser til rådighet for bl.a. trådløs bredbåndskommunikasjon.

En mer effektiv og konkurransepreget anvendelse av frekvenser i EU vil dessuten fremme utviklingen av innovative teknologier og tjenester som kommer brukerne til gode og styrker EUs konkurranseevne generelt.

Når det gjelder de nærmere bestemmelser kan det synes som at det viktigste er å sørge for øremerking av tilstrekkelig ressursmengde til trådløse tjenester, herunder bredbånd. Det fremgår at EU-medlemsstatene innen 31.12.2012 skal avslutte prosessen med utstedelse av operatørtillatelser til frekvensbånd som allerede er teknisk harmonisert på EU-nivå, slik at de kan benyttes til trådløst bredbånd (900/1800 MHz-båndene, 2,6 GHz-båndet og 3,4-3,8 GHz-båndet). Dessuten kreves det at medlemsstatene innen 1. januar 2013 gjennomfører tildelingsprosessen som åpner 800 MHz-båndet for trådløse elektroniske kommunikasjonstjenester. I helt spesielle tilfeller vil det kunne gjøres unntak frem til 31.12.2015.

Ifølge beslutningen skal frekvenser forvaltes på grunnlag av prinsipper bl.a. om effektiv frekvensbruk, effektiv konkurranse, motvirkning av spektrumshamstring, fleksibilitet i frekvensanvendelsen og teknologi- og tjenestenøytralitet. Dette innebærer også omsetning av frekvenser i et andrehåndsmarked og et ønske om mer like vilkår og prosedyrer ved frekvenshandel.

Det oppfordres til økt bruk av generelle tillatelser (i motsetning til tillatelser som gis på individuell basis), der det er mulig.

Videre bestemmes det at Kommisjonen skal utarbeide en oversikt over nåværende frekvensbruk, herunder anvendte teknologier og applikasjoner, for å sikre transparens på området, avdekke mangler og ta høyde for kommende frekvensbehov. Det er en politisk målsetning at det skal identifiseres minst 1200 MHz (inkludert allerede tildelte frekvenser) til trådløst bredbånd innen 2015.

Merknader

Det er ikke forventet at rettsakten vil få administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten ble behandlet og godkjent for innlemming i EØS-avtalen i Spesialutvalget for kommunikasjoner, hvor relevante departement er representert, ved skriftlig prosedyre i perioden 27. april -9. mai 2012.

32013D0195 Kommisjonens gjennomføringsvedtak av 23. april 2013 om fastlegging av fremgangsmåter, ensartede formater og en metode i forbindelse med radiospektrumoversikten som er opprettet ved EU-Parlamentets og Rådets vedtak nr. 243/2012/EU om innføring av et flerårig politisk program for frekvensforvaltning

Sammendrag av innhold

EU-Kommisjonens gjennomføringsvedtak om fastlegging av fremgangsmåter, ensartede formater og en metode i forbindelse med radiospektrumoversikten som er opprettet ved EU-Parlamentets og Rådets vedtak nr. 243/2012/EU om innføring av et flerårig politisk program for frekvensforvaltning, særlig artikkel 9, har til formål å sørge for en enhetlig innsamling og vedlikehold av data fra EU-medlemslandene til EU-Kommisjonen over nøkkelopplysninger når det gjelder eksisterende radiospektrum i frekvensbåndene mellom 400 MHz og 6 GHz (også kalt "det relevante spektrum").

Merknader

Det rettslige grunnlaget for vedtaket er artikkel 114 i "Treaty on the Functioning of the European Union" (TFEU) (Den europeiske unions funksjonsmåte). Vedtaket må anses for å være EØS-relevant, og har sammenheng med direktivene som utgjør det regulatoriske rammeverket på området for elektronisk kommunikasjon, og som allerede er innlemmet i EØS-avtalen. Vedtaket henger også direkte sammen med Decision of the European Parliament and of the Council no 243/2012/EU of 14 March 2012 establishing a multiannual radio spectrum policy programme (RSPP), jf. dens artikkel 9(2), som Norge er positiv til å implementere (jf. tidligere EØS-notat om dette). Oversikt over frekvensbruk, -teknologier og -applikasjoner ivaretar Norge allerede gjennom Norges innmelding til EFIS (European Frequency Information System; en database over frekvensplaner og -tildelinger, drevet av CEPTs European Communications Office i København). Post- og teletilsynet holder i tillegg til dette en oppdatert oversikt på www.npt.no over tildelte spektrumstillatelser og ledige frekvenser. Vedtaket har ingen rettslige konsekvenser for Norge og vil falle inn under rettsakter i "gruppe 3" (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Vedtaket får neppe administrative konsekvenser for Norge da det ikke innebærer økt aktivitet på området for rapportering og innsamling av data. Vedtaket ser heller ikke ut til å få økonomiske konsekvenser for private aktører eller offentlige myndigheter. Rettsakten ble vedtatt av Kommisjonen 23. april 2013.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten ble behandlet og godkjent for innlemming i EØS-avtalen i Spesialutvalget for kommunikasjoner, hvor relevante departement er representert, ved skriftlig prosedyre i perioden 11. juni -18. juni 2012.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

32014R1161 Kommisjonsforordning (EU) 1161/2014 om visse tilpasninger i fartsskriverforordningen

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning (EU) 1161/2014 endrer sluttangivelsen av tidsrommet angitt i forordning (EØF) 3821/85 vedlegg 1B del I punkt (rr) første strekpunkt fra 31. desember 2013 til 31. desember 2015.

Kommisjonsforordningen viderefører ordningen med adaptere i kjøretøy som skal ha digital fartsskriver, men hvor det er teknisk umulig å installere den digitale fartsskriverens bevegelsessensor på ordinær måte. Dette gjelder kjøretøy i klassene M1 og N1. I disse kjøretøyene installeres en adapter som lar den digitale fartsskriveren benytte andre impulser som alternativ til impulser fra den ordinære bevegelsessensoren som ellers, i øvrige kjøretøy, sitter på kjøretøyets girkasse. En adapter regnes i utgangspunktet ikke som en del av fartsskriveren, men defineres gjennom denne unntaksregelen som en fullverdig komponent i fartsskriveren.

Med de kommende tekniske spesifikasjonene (*implementing acts*) til den nye fartsskriverforordningen (165/2014) forventes en mer langsiktig regulering av bruken av adaptere.

Merknader

Kommisjonsforordning (EU) 1161/2014 antas ikke å ha økonomiske, administrative eller praktiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten omfattes av hurtigprosedyren og behandles ikke i Spesialutvalget for transport. Rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel VI Sivil luftfart

32014R1318 Forordning 1318/2014 - oppdatering av oversikten over flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerer om identiteten til det flyselskap som skal utføre en flyreise

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 om opprettelsen av en fellesskapsliste over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Felleskapet og plikten luftfartsselskapet har til å gi passasjerer informasjon om identiteten til utførende luftfartsselskap, inneholder de grunnleggende regler om opprettelsen av fellesskapslisten. Herunder hvordan denne skal ajourføres, hvilke midlertidige tiltak medlemsstatene kan ta, og når ekstraordinære tiltak kan benyttes. Forordningen gir også regler om hvordan passasjerer skal informeres om identiteten til det utførende luftfartsselskapet. Kommisjonsforordning (EF) nr. 473/2006 gir utfyllende regler til europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr 2111/2005, kapittel II. Kommisjonsforordningen angir

prosedyrer for hvordan oppdatering av listen skal skje. Videre beskrives hvordan de involverte myndigheter for selskapet skal involveres i prosessen, hvordan operatøren har rett til å forsvare seg, og hvordan medlemsstatene skal notifikere Kommisjonen ved innføringen av et driftsforbud.

Merknader

Kommisjonsforordning (EF) nr 474/2006 inneholdt den første listen over selskaper med driftsforbud og er på samme måte som forordning (EF) nr 473/2006 hjemlet i forordning (EF) 2111/2005. Forordning (EF) 474/2006 er senere endret (oppdatert) gjennom følgende kommisjonsforordninger: 910/2006, 1543/2006, 235/2007, 787/2007, 1043/2007, 1400/2007, 331/2008, 715/2008, 1131/2008, 298/2009, 619/2009, 1144/2009, 273/2010, 590/2010, 791/2010, 1071/2010, 390/2011, 1197/2011, 295/2012, 1146/2012, 659/2013, 1264/2013, 368/2014 og nå altså 1318/2014.

Kommisjonsforordning (EU) nr 1318/2014 er den tjuelfjerde oppdatering av listen, og oppdateringen har skjedd etter de ordinære prosedyrer beskrevet i hovedforordning 2111/2005 og gjennomføringsforordning 473/2006.

Safety list (sikkerhetslisten) består av to annekser. Anneks A gir en oversikt over flyselskaper som gis et totalforbud mot å benytte medlemslandenes luftrom og flyplasser. Anneks B gir en oversikt over selskaper som, med gitte restriksjoner, kan benytte luftrom og flyplasser i medlemslandene. Når kortformen for forskriften benyttes skal betegnelsen "Safety list" brukes. Den siste oppdateringen ble vedtatt av Air Safety Committee (ASC) i møte den 25. til 27. november 2014.

Alle operatører (flyselskaper) som er sertifisert i Libya står nå på sikkerhetslistens Anneks A ettersom luftfartsmyndighetene i landet ikke lenger kan dokumentere at de opprettholder et tilfredsstillende sikkerhetsnivå.

Alle operatører (flyselskaper) som er sertifisert i Indonesia (med unntak for 5 operatører), Mosambik, og Nepal står fra tidligere av på sikkerhetslistens Anneks A. Disse statene har nå sertifisert til sammen 13 nye operatører med AOC og alle disse operatørene er nå tatt inn i Anneks A.

Luftfartsmyndighetene i Kazakhstan, Kirgisistan, Nepal og São Tomé og Príncipe har trukket tilbake AOC fra til sammen 19 operatører (flyselskaper) som stod på Anneks A. Disse operatørene (flyselskapene) er derfor fjernet fra Anneks A.

Air Madagascar fra Madagaskar står fra tidligere på sikkerhetslistens Anneks B. De har tidligere hatt tillatelse til å fly et begrenset antall fly av typen B 737 og ATR 72/42 til medlemslandenes flyplasser. Air Madagascar kan nå fly alle deres fly av typen B 737 og ATR 72/42 til medlemslandenes flyplasser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er EØS-relevant og akseptabel.

32014R1321 Kommisjonens forordning (EU) nr. 1321/2014 av 26. november 2014 om endring av forordning (EF) nr. 2042/2003 av 20. november 2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøysprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver

Sammendrag av innhold

Kommisjonen har vedtatt forordning (EU) nr. 1321/2014 av 26. november 2014 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøysprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (ny vedlikeholdsforordning), som erstatter forordning (EF) nr. 2042/2003. Forordning (EF) nr. 2042/2003 har vært endret flere ganger og den nye forordningen vil lette oversikten gjennom at teksten er konsolidert.

Forordning (EF) nr. 2042/2003 fastsetter gjennomføringsbestemmelsene for kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøy. Hovedformålet med reglene i forordning 2042/2003 er å opprettholde et høyt, ensartet sikkerhetsnivå for sivil luftfart i Europa. Det har oppstått behov for en revisjon av forordningen for å sikre at forordning 2042/2003 inneholder de relevante midler for å sikre gjennomføring av kravene i basisforordning (EF) nr. 216/2008 samt for øvrig gjennomføre en harmonisering med begreper som brukes i forordning 216/2008.

Forordning 1321/2014 inneholder en videreføring av regelverket i forordning 2042/2003 (sikring av kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøy som er registrert i en EU-medlemsstat (Part-M)), samt en rekke nye krav til sikring av kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøy som er registrert i tredjeland og som anvendes av EU-/EØS-operatører (Part-T). Videre foreslås det enkelte endringer til forordning (EU) nr. 965/2012 om flygeoperasjoner så langt det gjelder krav til fartøy registrert i tredjeland og som skal opereres av EU-/EØS-operatører gjennom innleieavtaler.

Nærmere om innholdet

Begrepet «store luftfartøyer» er erstattet med begrepet «komplekse motordrevne luftfartøyer». Det er innført krav for luftfartøy som anvendes til ervervsmessig lufttransport.

Videre inngår et nytt Annex V som skal kalles Part-T. Formålet med kravene i Part-T er å sikre at den kontinuerlige luftdyktighet for luftfartøy registrert i et tredjeland og som anvendes av EU-/EØS-operatører eller av operatør/eier som er bosatt i EU/EØS, overholder de vesentlige krav i forordningen. Kravene i Part-T skal kun gjelde for luftfartøy registrert i et tredjeland og som anvendes av operatør som krever et sertifikat i henhold til Part-ORO eller Part-ORA. Dette gjelder likevel ikke for luftfartøy som anvendes under en wet-lease-in eller code sharing-avtale, eller som anvendes innenfor EU/EØS eller fra EU/EØS, av operatør som er etablert i eller har bopel i EU. Kravene til Part-T gjelder for hvert enkelt luftfartøy samt ut over de krav som registreringsmedlemsstaten stiller.

Videre er det gjort mindre endringer i forordning 965/2012 når det gjelder krav til fartøy registrert i tredjeland som skal opereres i EU/EØS-området gjennom leasing-avtaler. Endringene består i en oppdatering av bestemmelser i Part-ARO og Part-ORO, slik at forbudet mot å operere luftfartøy som befinner seg på «safety-listen» i henhold til forordning (EF) nr. 2111/2005 presiseres. Det tas også inn ytterligere vilkår for å kunne benytte dry-lease av fartøy fra tredjeland. Foruten å demonstrere at kravene i forordningen er oppfylt, og at fartøyet er utrustet iht. gjeldende felleseuropeiske krav, må innleier demonstrere at leien ikke kan foretas fra et annet medlemsland. Det fastsettes også at leieperioden ikke kan være av lengre varighet enn syv måneder. I tillegg gjøres det enkelte redaksjonelle endringer for å tilpasse henvisninger.

I Norge er forordning (EF) nr. 2042/2003 implementert gjennom forskrift 24. mai 2005 nr. 462 om gjennomføring av forordning (EF) nr. 2042/2003 av 20. november 2003 om kontinuerlig luftdyktighet for luftfartøyer og luftfartøyprodukter, -deler og -utstyr og om godkjenning av organisasjoner og personell som deltar i disse oppgaver (vedlikeholdsforskriften).

Forordning 965/2012 er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 7. august 2013 nr. 956 om luftfartsoperasjoner. Forordningens vedlegg I til og med V vil tre i kraft 28. oktober 2014.

Merknader

Forordning 1321/2014 er gitt med hjemmel i forordning 216/2008 (basisforordningen) som igjen har hjemmel i TFEU art. 100.

Rettsakten tilhører gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet). Rettsakten vil gjennomføres gjennom endring av forskrift 24. mai 2005 nr. 462 (vedlikeholdsforskriften) og forskrift 7. august 2013 nr 956 om luftfartsoperasjoner.

Gjennomføring av rettsakten vil medføre begrensede administrative og økonomiske konsekvenser. Luftfartstilsynet vil måtte endre en del referanser til Part-M og Part-145 i interne prosedyrer og standardbrev. Også aktørene i markedet må endre en del referanser i sine prosedyrer. Endringene antas ikke å få praktiske eller økonomiske konsekvenser for norske operatører eller norske myndigheter ut over dette.

Sakkyndige instansers merknader

Saken har vært behandlet i Spesialutvalget.

Det har vært gjennomført nasjonal høring fra 14. oktober 2013 til 15. desember 2013. Luftfartstilsynet mottok 14 svar fra høringsinstansene som alle var positive til endringene. Samferdselsdepartementet og Luftfartstilsynet ser positivt på regelverket i forordning 1321/2014. Bestemmelsene vil kunne bidra til å sikre, og opprettholde, et høyt og ensartet sikkerhetsnivå for sivil luftfart i Europa.

Rettsakten EØS-relevant og akseptabel. Det er ikke behov for tilpasningstekst.